

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura

Sisè període

Número 660

27 de juliol de 2015

SUMARI

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ	4. INFORMACIÓ
1.10. Resolucions	4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament
——— Resolució 1119/X del Parlament de Catalunya, sobre la creació d'un grup de treball per a establir un marc català de qualitat de les pràctiques Tram. 250-01575/10 Adopció p. 3	——— Memòria de la Comissió de Peticions corresponent al període comprès entre l'1 de juliol de 2014 i el 15 de juliol de 2015 Tram. 264-00002/10 Coneixement p. 7
——— Resolució 1152/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'elegeix una membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais Tram. 286-00001/10 Adopció p. 4	——— Declaració del Parlament de Catalunya sobre el garantiment i l'estabilitat de l'atenció integral a les persones amb trastorns mentals i addiccions Tram. 401-00041/10 Lectura en el Ple p. 37
——— Resolució 1153/X del Parlament de Catalunya, per la qual es nomenen dos membres del Plenari del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts Tram. 284-00026/10 Adopció p. 4	——— Atorgament de la Medalla d'Honor del Parlament de Catalunya Acord p. 37
2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT	4.53. Sessions informatives i compareixences
2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma	4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern
2.01.02. Proposicions de llei	——— Sessió informativa de la Comissió d'Asseriments Institucionals amb el conseller de la Presidència sobre l'informe «Crònica d'una ofensiva premeditada. Les conseqüències sobre les persones de Catalunya» Tram. 355-00229/10 Sol·licitud i tramesa a la Comissió p. 38
——— Proposició de llei de modificació de la disposició addicional primera de la Llei 10/2011, de simplificació i millorament de la regulació normativa Tram. 202-00092/10 Debat de totalitat p. 5 Aprovació de l'esmena a la totalitat de devolució p. 5	4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional
3. TRAMITACIONS EN CURS	4.87.10. Recursos d'inconstitucionalitat interposats contra lleis de Catalunya
3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions	——— Recurs d'inconstitucionalitat 3492-2015, interposat pel president del Govern de l'Estat contra l'article 34 de la Llei 2/2015, de l'11 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2015 Tram. 381-00010/10 Al·legacions que formula el Parlament p. 38
3.10.19. Designacions de membres de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais	——— Recurs d'inconstitucionalitat 3493-2015, interposat pel president del Govern de l'Estat contra determinats articles i disposicions addicionals de la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives Tram. 381-00011/10 Al·legacions que formula el Parlament p. 42
——— Procediment per a designar un membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais Tram. 286-00001/10 Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya de capacitat i d'idoneïtat dels candidats proposats pels grups parlamentaris p. 5 Substanciament de la compareixença p. 6	4.90. Règim interior
	4.90.05. Pressupost del Parlament
	——— Compliment del pressupost de despeses del Parlament de Catalunya en data del 30 de juny de 2015 Tram. 237-00001/10 Aprovació p. 61

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

ISSN: 0213-7798 · Dipòsit legal: B-20.066-1980 · Impres a Multitext, SL
www.parlament.cat

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.10. RESOLUCIONS

— **Resolució 1119/X del Parlament de Catalunya, sobre la creació d'un grup de treball per a establir un marc català de qualitat de les pràctiques**

Tram. 250-01575/10

Adopció

Comissió de Polítiques de Joventut

Sessió 17, 14.07.2015, DSPC-C 777

La Comissió de Polítiques de Joventut, en la sessió tinguada el 14 de juliol de 2015, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la creació d'un grup de treball temporal per a establir un marc català de qualitat de les pràctiques no laborals (tram. 250-01575/10), presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, pel Grup Parlamentari Socialista, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i pel Grup Mixt, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 113101).

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern a convocar un grup de treball temporal sobre l'establiment d'un marc català de qualitat de les pràctiques que sigui vinculant.

2. El grup de treball ha de tenir com a interlocutors representants de les organitzacions sindicals i empresarials, de l'Administració de la Generalitat, del món universitari i de la formació professional, d'entitats sindicals juvenils i entitats sindicals estudiantils i del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, com a representant del moviment associatiu juvenil.

3. L'objectiu del grup de treball és establir un marc català de qualitat de les pràctiques que abordi els objectius programàtics següents:

a) Les pràctiques s'han de vincular a un programa educatiu específic.

b) Les persones en pràctiques no han d'ocupar llocs de treball i no poden fer tasques productives, entenent per *tasques productives* les que duu a terme l'estudiant en pràctiques que permeten substituir un lloc de treball o generar-ne un de nou exempt de contracte. S'entén que la persona en pràctiques ha d'ésser un suport i ha de col·laborar amb una persona del centre de treball

o empresa que és la responsable en darrera instància d'aquestes tasques productives.

c) El centre educatiu ha de monitoritzar i supervisar les pràctiques per tal que les tasques que se li assignin s'adeqüin als continguts del pla formatiu de l'estudiant i que no es cometin abusos.

d) Juntament amb la figura d'un tutor al centre educatiu, l'alumne en pràctiques ha de tenir un tutor al centre de treball o empresa que també faci el seguiment del seu període en pràctiques i en faci extensiva la seva valoració al centre formatiu de referència.

e) Els comitès d'empresa o, si no n'hi ha, les organitzacions sindicals representatives han de tenir accés a la informació relativa als estudiants en pràctiques i als convenis bilaterals entre centre d'estudi i empresa, incloent-hi el nombre de persones en pràctiques que hi ha al centre, les tasques que duen a terme, el nombre d'hores que fan i altres condicions relacionades amb el període de pràctiques, com ara el gaudi de dies de lliure disposició i de vacances.

f) És imprescindible que el centre de treball o empresa i l'estudiant signin un conveni vinculant en què es detallen el pla formatiu, els objectius, les tasques, la durada i els crèdits que assolirà l'estudiant, amb la finalitat de garantir eficaçment la seguretat dels estudiants en pràctiques. Aquest conveni vinculant ha d'ésser supervisat pel centre educatiu, que ha de vetllar perquè es compleixi.

g) Cal que s'implementi un sistema que permeti acreditar i reconèixer les habilitats i els aprenentatges assolits per l'estudiant.

h) S'ha de limitar el nombre d'estudiants en pràctiques per centre de treball o empresa.

i) Cal que s'apliquin totes les normatives de seguretat laboral a les persones en pràctiques.

j) Les despeses que es generin durant el període de pràctiques s'han d'abonar.

k) En cas que es tracti de pràctiques remunerades, la remuneració ha d'ésser, com a mínim, el salari mínim interprofessional. A més, cal que l'estudiant estigui inscrit en el règim general de la Seguretat Social com a assimilat a treballador per compte d'altri, tal com estableix el Reial decret 1493/2011, del 24 d'octubre, i que es preservin tots els seus drets socials.

l) Cal garantir que es contracti un percentatge mínim d'estudiants en pràctiques.

m) Cal que l'articulat del marc inclogui un mecanisme d'avaluació i control extern que vetlli perquè es compleixi i que especifiqui mecanismes d'inspecció i sanció en casos de males praxis pel que fa a la qualitat de les pràctiques.

n) El grup de treball es pot constituir fins al mes de febrer del 2016 i es preveu poder-ne avaluar l'activitat dins el mes de juny del mateix 2016, en una sessió monogràfica en el marc de la comissió parlamentària en matèria d'empresa i ocupació.

Palau del Parlament, 14 de juliol de 2015

El secretari en funcions de la Comissió Roger Montañola i Busquets	La presidenta de la Comissió Alicia Romero Llano
--	--

— **Resolució 1152/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'elegeix una membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais**

Tram. 286-00001/10

Adopció

Ple del Parlament

Sessió 58, 22.07.2015, DSPC-P 118

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 22 de juliol de 2015, atesa la renúncia de Xavier Guitart i Domènech com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, d'acord amb el que disposa l'article 7 de la Llei 11/2007, de l'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, amb les modificacions introduïdes per la Llei 2/2012, del 22 de febrer, de modificació de diverses lleis en matèria audiovisual, i una vegada finalitzats els tràmits que estableix l'article 157 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya elegix Rita Marzoa i Font membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2015

El secretari segon Pere Calbó i Roca	La presidenta Núria de Gispert i Català
---	--

— **Resolució 1153/X del Parlament de Catalunya, per la qual es nomenen dos membres del Plenari del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts**

Tram. 284-00026/10

Adopció

Ple del Parlament

Sessió 58, 22.07.2015, DSPC-P 118

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 22 de juliol de 2015, d'acord amb l'article 6 de la Llei 6/2008, del 13 de maig, del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts i l'article 65 de la Llei 11/2011, del 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya nomena David Albet i Sunyer i Mercè Gisbert i Cervera membres del Plenari del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts.

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2015

El secretari tercer Josep Rull i Andreu	La presidenta Núria de Gispert i Català
--	--

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG,
RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI
I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

2.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI

— **Proposició de llei de modificació de la disposició addicional primera de la Llei 10/2011, de simplificació i millorament de la regulació normativa**

Tram. 202-00092/10

Debat de totalitat

Ple del Parlament

Sessió 58, tinguda el 23.07.2015, DSPC-P 119.

Aprovació de l'esmena a la totalitat de devolució

El Ple del Parlament, en la sessió 58, tinguda el 23.07.2015, DSPC-P 119, ha aprovat l'esmena a la totalitat de devolució. Per consegüent, la iniciativa legislativa resta rebutjada.

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN
AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

3.10.19. DESIGNACIONS DE MEMBRES
DE LA CORPORACIÓ CATALANA
DE MITJANS AUDIOVISUALS

— **Procediment per a designar un membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais**

Tram. 286-00001/10

Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya de capacitat i d'idoneïtat dels candidats proposats pels grups parlamentaris

Reg. 121142

A LA PRESIDENTA DEL PARLAMENT

Molt Honorable Presidenta,

Em plau de comunicar-vos que el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en sessió celebrada avui, ha adoptat, l'Acord 104/2015, d'aprovació de l'informe en relació amb la candidatura tramesa per la presidència del Parlament de Catalunya per tal de formar part del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, que us adjuntem per certificació.

Ben cordialment,

Roger Loppacher i Crehuet

Barcelona, 20 de juliol de 2015

Daniel Sirera i Bellés, conseller secretari del Consell de l'Audiovisual de Catalunya,

Certifico: Que el Ple del Consell, en la sessió del 20 de juliol de 2015, ha adoptat l'Acord 104/2015 d'aprovació de l'informe en relació amb la candidatura tramesa per la presidència del Parlament de Catalunya per tal de formar part del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisual.

ACORD 104/2015, DE 20 DE JULIOL, DEL PLE
DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

INFORME DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL
DE CATALUNYA EN RELACIÓ AMB LA CANDIDATURA
TRAMESA PER LA PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA PER TAL DE FORMAR PART
DEL CONSELL DE GOVERN DE LA CORPORACIÓ
CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS

L'article 82 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix el Consell de l'Audiovisual de Catalunya com l'autoritat reguladora independent en l'àmbit de la co-

municació audiovisual pública i privada amb plena independència del Govern de la Generalitat de Catalunya en l'exercici de les seves funcions.

La Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (en endavant, CCMA) atribueix al Consell de l'Audiovisual de Catalunya determinades competències en relació amb la composició del Consell de Govern i l'elecció dels membres que l'integren.

Concretament, l'apartat 2 de l'article 7 de la Llei de la CCMA estableix el següent:

«2. Els membres del Consell de Govern són elegits pel Parlament, per majoria de dos terços, després que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya els proposi i en verifiqui la idoneïtat, d'acord amb criteris estrictes de competència professional. A aquest efecte, s'ha de valorar especialment que hagin exercit funcions d'administració, d'alta direcció, de control o d'assessorament, o funcions de responsabilitat similar, en entitats públiques o privades. Aquests mèrits han d'ésser justificats de manera concreta en l'informe sobre els candidats a què fa referència l'apartat 3. [...]».

Per tal que el Consell dugui a terme aquesta funció, l'apartat 3 de l'article 7 de la Llei preveu que «El Parlament ha d'enviar al Consell de l'Audiovisual de Catalunya la llista dels candidats a formar part del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, en un nombre que pot ésser superior al de les vacants existents. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'emetre un informe sobre cadascun dels candidats relatiu a llur capacitat i idoneïtat per a ocupar el càrrec, i ha de trametre els dits informes al Parlament, abans de la compareixença i l'examen públic dels candidats davant la comissió que correspongui».

A aquest efecte, en data 17 de juliol d'enguany (registre d'entrada núm. 751/2015), la Presidència del Parlament de Catalunya ha tramès a aquest Consell la proposta de la candidata següent:

– Sra. Rita Marzoa i Font

Atesa la naturalesa i les funcions d'aquesta institució com a autoritat de regulació de la comunicació audiovisual, l'objecte de l'informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya té com a finalitat verificar la idoneïtat, d'acord amb criteris de competència professional, de les persones candidates.

Des d'aquest plantejament, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya informa sobre la proposta adreçada pel Parlament de Catalunya, en compliment del mandat que estableix l'apartat 3 de l'article 7 de la Llei de la CCMA.

A aquest efecte, el Consell vol fer palès que el termini de què disposa per emetre l'informe d'idoneïtat en relació amb la recepció de la proposta ha estat excessivament ajustat, i constata que el nombre de candidats

proposats és coincident amb el nombre de vacants a cobrir.

En vista del perfil biogràfic tramès, es constata que es compleixen els criteris de capacitat i d'idoneïtat que requereix l'apartat 2 de l'article 7 de la Llei de la CCMA, atès que concorre en la persona candidata l'experiència professional i directiva necessària.

No obstant això, cal tenir en compte que la senyora Rita Marzoa i Font, com figura en el currículum presentat, és, actualment, la realitzadora del programa *Solidari* de Catalunya Ràdio. En aquest sentit, cal recordar que, d'acord amb el que preveu l'apartat 4 de l'article 8 de la Llei de la CCMA, els membres del Consell de Govern no poden tenir cap mena de prestació de serveis o de relació laboral en actiu amb televisions o ràdios públiques ni en llurs empreses filials.

Per tant, en el cas que sigui escollida, s'hauria d'adequar a les previsions de la normativa vigent en matèria d'incompatibilitats.

En conseqüència, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya adopta, amb 3 vots a favor i 3 abstencions, el següent

ACORD

Únic. Informar el Parlament, en compliment de les funcions que l'article 7 de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals encomana al Consell, que en la persona candidata hi concorren les circumstàncies de capacitat i d'idoneïtat per ocupar el càrrec, sens perjudici del que determinen els apartats 4 i 5 de l'article 8 de la mateixa norma, en relació amb les incompatibilitats dels membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

I, perquè així consti, signo aquest certificat, a l'empara del que estableix l'apartat 3 de l'article 20 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Barcelona, 20 de juliol de 2015

Daniel Sirera i Bellés
Conseller secretari

Substanciació de la compareixença

Compareixença feta en la sessió 66 de la Comissió d'Afers Institucionals, del 20.07.2015, DSPC-C 789.

4. INFORMACIÓ

4.40. ACORDS, RESOLUCIONS I COMUNICACIONS DELS ÒRGANS DEL PARLAMENT

— **Memòria de la Comissió de Peticions corresponent al període comprès entre l'1 de juliol de 2014 i el 15 de juliol de 2015**

Tram. 264-00002/10

Coneixement

Ple del Parlament

Sessió 58, 23.07.2015, DSPC-P 119

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 23 de juliol de 2015, ha pres coneixement de la memòria presentada per la Comissió de Peticions corresponent al període comprès entre l'1 de juliol de 2014 i el 15 de juliol de 2015 (tram. 264-00002/10), d'acord amb l'article 60.8 del Reglament del Parlament.

El contingut de la memòria és el següent:

Sumari

1. Introducció
2. Relació de peticions closes en la X legislatura
 - 2.1. Peticions provinents de la IX legislatura closes en la X legislatura
 - 2.1.1. Peticions escrites
 - 2.1.2. Peticions electròniques
 - 2.2. Peticions de la X legislatura
 - 2.2.1. Peticions escrites
 - 2.2.2. Peticions electròniques
3. Relació de peticions en tramitació en la X legislatura
 - 3.1. Peticions escrites
 - 3.2. Peticions electròniques
4. Estadístiques

1. INTRODUCCIÓ

La Comissió de Peticions va ser establerta l'1 de desembre de 2006 després que el Reglament del Parlament de Catalunya, en vigor des de l'1 de gener de 2006, en disposés la creació en l'article 60.

L'article 60.8 del Reglament indica que la Comissió de Peticions ha de presentar al Ple del Parlament una memòria anual de les seves activitats.

La memòria de la Comissió de Peticions que ara es presenta, d'acord amb l'article 60.8 del Reglament del Parlament, recull les peticions tramitades entre l'1 de juliol de 2014 i el 15 de juliol de 2015.

La memòria de la Comissió de Peticions recull un total de 75 peticions, 72 de les quals han estat closes i 3 de les quals estan en tramitació en la data de tancament de

la memòria. Aquestes 75 peticions provenen de 8 escrits presentats en la IX legislatura i de 67 escrits presentats en la X legislatura.

Cal destacar una sèrie de dades estadístiques amb relació a les peticions, especialment les diferents vies de procedència del conjunt de les 75 peticions recollides en la memòria: 21 procedeixen d'escrits presentats al Registre del Parlament i 54 han estat presentades al web del Parlament per mitjà d'e-peticions. Així doncs, gairebé dues terceres parts de les peticions es presenten per mitjà del sistema d'e-peticions, i només una tercera part són peticions escrites. Aquesta proporció es va fer ressaltar per primera vegada en la darrera memòria i en la memòria d'aquest període es torna a repetir.

2. RELACIÓ DE PETICIONS CLOSES EN LA X LEGISLATURA

Sota aquest epígraf s'inclouen les peticions que constaven com a «peticions en tramitació» en l'anterior memòria de la Comissió de Peticions (BOPC, 413, del 20 d'octubre de 2014) i les peticions que van ser presentades i tramitades durant la X legislatura després de la publicació d'aquella memòria.

Es reproduïxen novament el resum, les consideracions i les actuacions que ja van constar en la memòria anterior (tram. 264-00001/10). En l'apartat *Resposta final* consten les actuacions fetes en el període actual.

2.1. PETICIONS PROVINENTS DE LA IX LEGISLATURA CLOSES EN LA X LEGISLATURA

2.1.1. PETICIONS ESCRITES

Escrit relatiu a les participacions preferents (8)

Persona peticionària: J. M. B. B.

Registre d'entrada núm.: 49419

Data: 12.03.2012

Tram.: 125-00029/09

Procedència: Barcelona (Barcelonès)

Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

El remitent de l'escrit posa sobre la taula el tema de la gent gran que ha signat les anomenades *participacions preferents* amb bancs i caixes creient que eren un dipòsit que permetia recuperar els diners fàcilment. No obstant això, tenen un termini de venciment elevat (uns deu anys) i són un producte financer d'alta complexitat, pensat per a inversors experts.

Actuació:

S'admet la petició a tràmit.

S'acorda tramitar la petició conjuntament amb la resta d'escrits relatius a participacions preferents.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Economia i Coneixement.

Resum de l'informe:

Les competències de la Generalitat de Catalunya no permeten interferir en un assumpte com el de les participacions preferents. L'organisme supervisor competent és la CNMV, la qual disposa dels mecanismes pertinents per a afrontar, amb caràcter previ o *a posteriori*, les emissions que es facin i les queixes puntuals dels inversos que a títol individual considerin que no van ser prou ben informats.

La Comissió de Peticions acorda enviar l'informe del Departament d'Economia i Coneixement als peticionaris, enviar un recull de les tramitacions parlamentàries aprovades pel Parlament sobre aquesta qüestió i no tancar la tramitació fins que la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors no acabi els treballs.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre la Resolució 702/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

2.1.2 PETICIONS ELECTRÒNIQUES

Escrit relatiu a les participacions preferents (1)

Persona peticionària: L. M. B.
 Registre d'entrada núm.: 41665
 Data: 25.01.2012
 Tram.: 126-00029/09
 Procedència: Barcelona (Barcelonès)
 Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

La remitent de l'escrit posa sobre la taula el tema de la gent gran que ha signat les anomenades *participacions preferents* amb bancs i caixes creient que eren un dipòsit que permetia recuperar els diners fàcilment. No obstant això, tenen un termini de venciment elevat (uns deu anys) i són un producte financer d'alta complexitat, pensat per a inversors experts.

Actuació:

S'admet la petició a tràmit.

S'obre termini d'adhesions de dos mesos. La petició rep quatre adhesions.

S'acorda convertir les e-peticions públiques en privades i tramitar-les conjuntament amb la resta d'escrits relatius a participacions preferents.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Economia i Coneixement.

Resum de l'informe:

Les competències de la Generalitat de Catalunya no permeten interferir en un assumpte com el de les participacions preferents. L'organisme supervisor competent és la CNMV, la qual disposa dels mecanismes pertinents per a afrontar, amb caràcter previ o *a posteriori*, les emissions que es facin i les queixes puntuals dels inversos que a títol individual considerin que no van ser prou ben informats.

La Comissió de Peticions acorda enviar l'informe del Departament d'Economia i Coneixement als peticionaris, enviar un recull de les tramitacions parlamentàries aprovades pel Parlament sobre aquesta qüestió i no tancar la tramitació fins que la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors no acabi els treballs.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre la Resolució 702/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a les participacions preferents (2)

Persona peticionària: N. E.
 Registre d'entrada núm.: 41666
 Data: 25.01.2012
 Tram.: 126-00030/09
 Procedència: El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)
 Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

La remitent de l'escrit posa sobre la taula el tema de la gent gran que ha signat les anomenades *participacions preferents* amb bancs i caixes creient que eren un dipòsit que permetia recuperar els diners fàcilment. No obstant això, tenen un termini de venciment elevat (uns deu anys) i són un producte financer d'alta complexitat, pensat per a inversors experts.

Actuació:

S'admet la petició a tràmit.

S'obre termini d'adhesions de dos mesos. La petició rep quatre adhesions.

S'acorda convertir les e-peticions públiques en privades i tramitar-les conjuntament amb la resta d'escrits relatius a participacions preferents.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Economia i Coneixement.

Resum de l'informe:

Les competències de la Generalitat de Catalunya no permeten interferir en un assumpte com el de les participacions preferents. L'organisme supervisor competent és la CNMV, la qual disposa dels mecanismes pertinents per a afrontar, amb caràcter previ o *a posteriori*, les emissions que es facin i les queixes puntuals dels inversos que a títol individual considerin que no van ser prou ben informats.

La Comissió de Peticions acorda enviar l'informe del Departament d'Economia i Coneixement als peticionaris, enviar un recull de les tramitacions parlamentàries aprovades pel Parlament sobre aquesta qüestió i no tancar la tramitació fins que la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors no acabi els treballs.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre la Resolució 702/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a les participacions preferents (3)

Persona peticionària: M. M. L.
Registre d'entrada núm.: 41667
Data: 25.01.2012
Tram.: 126-00031/09
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

La remitent de l'escrit posa sobre la taula el tema de la gent gran que ha signat les anomenades *participacions preferents* amb bancs i caixes creient que eren un dipòsit que permetia recuperar els diners fàcilment. No obstant això, tenen un termini de venciment elevat (uns deu anys) i són un producte financer d'alta complexitat, pensat per a inversors experts.

Actuació:

S'admet la petició a tràmit.

S'obre un termini d'adhesions de dos mesos. La petició rep quatre adhesions.

S'acorda convertir les e-peticions públiques en privades i tramitar-les conjuntament amb la resta d'escrits relatius a participacions preferents.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Economia i Coneixement.

Resum de l'informe:

Les competències de la Generalitat de Catalunya no permeten interferir en un assumpte com el de les participacions preferents. L'organisme supervisor competent és la CNMV, la qual disposa dels mecanismes pertinents per a afrontar, amb caràcter previ o *a posteriori*, les emissions que es facin i les queixes puntuals dels inversos que a títol individual considerin que no van ser prou ben informats.

La Comissió de Peticions acorda enviar l'informe del Departament d'Economia i Coneixement als peticionaris, enviar un recull de les tramitacions parlamentàries aprovades pel Parlament sobre aquesta qüestió i no tancar la tramitació fins que la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors no acabi els treballs.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre la Resolució 702/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a les participacions preferents (4)

Persona peticionària: R. F. G.
Registre d'entrada núm.: 45770
Data: 20.02.2012
Tram.: 126-00032/09
Procedència: Gironella (Berguedà)
Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

El remitent de l'escrit posa sobre la taula el tema de la gent gran que ha signat les anomenades *participacions preferents* amb bancs i caixes creient que eren un dipòsit que permetia recuperar els diners fàcilment. No obstant això, tenen un termini de venciment elevat (uns deu anys) i són un producte financer d'alta complexitat, pensat per a inversors experts.

Actuació:

S'admet la petició a tràmit.

S'obre un termini d'adhesions de dos mesos. La petició rep quatre adhesions.

S'acorda convertir les e-peticions públiques en privades i tramitar-les conjuntament amb la resta d'escrits relatius a participacions preferents.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Economia i Coneixement.

Resum de l'informe:

Les competències de la Generalitat de Catalunya no permeten interferir en un assumpte com el de les participacions preferents. L'organisme supervisor competent és la CNMV, la qual disposa dels mecanismes pertinents per a afrontar, amb caràcter previ o *a posteriori*, les emissions que es facin i les queixes puntuals dels inversos que a títol individual considerin que no van ser prou ben informats.

La Comissió de Peticions acorda enviar l'informe del Departament d'Economia i Coneixement als peticionaris, enviar un recull de les tramitacions parlamentàries aprovades pel Parlament sobre aquesta qüestió i no tancar la tramitació fins que la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors no acabi els treballs.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre la Resolució 702/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a les participacions preferents (5)

Persona peticionària: I. L. S.
Registre d'entrada núm.: 56218
Data: 13.03.2012
Tram.: 126-00034/09
Procedència: Platja d'Aro (Baix Empordà)
Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

La remitent de l'escrit posa sobre la taula el tema de la gent gran que ha signat les anomenades *participacions preferents* amb bancs i caixes creient que eren un dipòsit que permetia recuperar els diners fàcilment. No obstant això, tenen un termini de venciment elevat (uns deu anys) i són un producte financer d'alta complexitat, pensat per a inversors experts.

Actuació:

S'admet la petició a tràmit.

S'obre un termini d'adhesions de dos mesos. La petició rep quatre adhesions.

S'acorda convertir les e-peticions públiques en privades i tramitar-les conjuntament amb la resta d'escrits relatius a participacions preferents.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Economia i Coneixement.

Resum de l'informe:

Les competències de la Generalitat de Catalunya no permeten interferir en un assumpte com el de les participacions preferents. L'organisme supervisor competent és la CNMV, la qual disposa dels mecanismes pertinents per a afrontar, amb caràcter previ o *a posteriori*, les emissions que es facin i les queixes puntuals dels inversos que a títol individual considerin que no van ser prou ben informats.

La Comissió de Peticions acorda enviar l'informe del Departament d'Economia i Coneixement als peticionaris, enviar un recull de les tramitacions parlamentàries aprovades pel Parlament sobre aquesta qüestió i no tancar la tramitació fins que la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors no acabi els treballs.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre la Resolució 702/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a les participacions preferents (6)

Persona peticionària: Y. C. C.
Registre d'entrada núm.: 56221
Data: 13.03.2012
Tram.: 126-00037/09
Procedència: Santa Bàrbara (Montsià)
Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

La remitent de l'escrit posa sobre la taula el tema de la gent gran que ha signat les anomenades *participacions preferents* amb bancs i caixes creient que eren un dipòsit que permetia recuperar els diners fàcilment. No obstant això, tenen un termini de venciment elevat (uns deu anys) i són un producte financer d'alta complexitat, pensat per a inversors experts.

Actuació:

S'admet la petició a tràmit.

S'obre un termini d'adhesions de dos mesos. La petició rep quatre adhesions.

S'acorda convertir les e-peticions públiques en privades i tramitar-les conjuntament amb la resta d'escrits relatius a participacions preferents.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Economia i Coneixement.

Resum de l'informe:

Les competències de la Generalitat de Catalunya no permeten interferir en un assumpte com el de les participacions preferents. L'organisme supervisor competent és la CNMV, la qual disposa dels mecanismes pertinents per a afrontar, amb caràcter previ o *a posteriori*, les emissions que es facin i les queixes puntuals dels inversos que a títol individual considerin que no van ser prou ben informats.

La Comissió de Peticions acorda enviar l'informe del Departament d'Economia i Coneixement als peticionaris, enviar un recull de les tramitacions parlamentàries aprovades pel Parlament sobre aquesta qüestió i no tancar la tramitació fins que la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors no acabi els treballs.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre la Resolució 702/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a les participacions preferents (7)

Persona peticionària: M. A. F.
Registre d'entrada núm.: 56222
Data: 13.03.2012
Tram.: 126-00038/09
Procedència: El Perelló (Baix Ebre)
Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

La remitent de l'escrit posa sobre la taula el tema de la gent gran que ha signat les anomenades *participacions preferents* amb bancs i caixes creient que eren un dipòsit que permetia recuperar els diners fàcilment. No obstant això, tenen un termini de venciment elevat (uns deu anys) i són un producte financer d'alta complexitat, pensat per a inversors experts.

Actuació:

S'admet la petició a tràmit.

S'obre un termini d'adhesions de dos mesos. La petició rep quatre adhesions.

S'acorda convertir les e-peticions públiques en privades i tramitar-les conjuntament amb la resta d'escrits relatius a participacions preferents.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Economia i Coneixement.

Resum de l'informe:

Les competències de la Generalitat de Catalunya no permeten interferir en un assumpte com el de les participacions preferents. L'organisme supervisor competent és la CNMV, la qual disposa dels mecanismes pertinents per a afrontar, amb caràcter previ o *a posteriori*, les emissions que es facin i les queixes puntuals dels inversos que a títol individual considerin que no van ser prou ben informats.

La Comissió de Peticions acorda enviar l'informe del Departament d'Economia i Coneixement als peticionaris, enviar un recull de les tramitacions parlamentàries aprovades pel Parlament sobre aquesta qüestió i no tancar la tramitació fins que la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors no acabi els treballs.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre la Resolució 702/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit que reitera una petició anterior

Persona peticionària: J. B. A.
Registre d'entrada núm.: 101748
Data: 20.01.15
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Altres

Resum i consideracions:

Actuació:

La Comissió de Peticions acorda no admetre la petició a tràmit, ja que és la reiteració d'una altra petició que es va estudiar i resoldre.

2.2. PETICIONS DE LA X LEGISLATURA

2.2.1. PETICIONS ESCRITES

Escrit relatiu a l'adquisició per tanteig i retracte de finques contigües

Persona peticionària: J. C. P.
 Registre d'entrada núm.: 58653
 Data: 11.03.2014
 Tram.: 125-00030/10
 Procedència: Sant Just Desvern (Baix Llobregat)
 Matèria: Justícia

Resum i consideracions:

El peticionari exposa que la llei li atorga formalment un dret de tanteig i retracte per a comprar les propietats que envolten la seva i que aquest dret no és practicable. El peticionari considera que, per a impugnar una venda en un termini de vuit dies, hauria de tenir una persona a les notaries i els registres de la propietat. Considera que es podria regular el dret de manera que la venda no es pogués produir si no es porta un document de renúncia dels veïns que tinguin dret a comprar perquè tenen finques contigües a la que es ven.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Justícia.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament de Justícia al peticionari. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a l'obertura d'una investigació sobre uns fets ocorreguts a Cardedeu (Vallès Oriental)

Persona peticionària: A. C. R.
 Registre d'entrada núm.: 70121, 70122
 Data: 12.06.2014
 Tram.: 125-00033/10
 Procedència: Cardedeu (Vallès Oriental)
 Matèria: Altres

Resum i consideracions:

La remitent de l'escrit, portaveu de la formació política Democràcia Nacional, vol denunciar uns fets, que qualifica de vandàlics, i demana que s'obri una investigació.

Actuació

S'inadmet la petició a tràmit.

Resum de l'informe:

L'article 4 de les Normes internes de la Comissió de Peticions indica que no poden ésser objecte del dret de petició les queixes que es fonamentin en un interès le-

gítim per a la satisfacció del qual l'ordenament jurídic estableix un procediment específic diferent del dret de petició. En aquest cas es pot presentar una denúncia.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda no admetre la petició a tràmit perquè l'objecte d'aquesta és aliè a les competències de la Comissió, d'acord amb l'article 8 de la Llei orgànica 4/2001, reguladora del dret de petició i l'article 4 de les Normes internes de funcionament de la Comissió, ja que és un assumpte que haurien de resoldre, si escau, les instàncies judicials.

Escrit relatiu al Projecte de llei d'incorporació de la propietat temporal i de la propietat compartida al llibre cinquè del Codi civil de Catalunya

Persona peticionària: J. P. P.
 Registre d'entrada núm.: 72470
 Data: 02.07.2014
 Tram.: 125-00034/10
 Procedència: Sant Andreu de Llavaneres (Maresme)
 Matèria: Habitatge

Resum i consideracions:

El peticionari fa diversos comentaris sobre el Projecte de llei d'incorporació de la propietat temporal i de la propietat compartida al llibre cinquè del Codi civil de Catalunya (número d'expedient: 200-00022/10), actualment en tramitació al Parlament, i demana que se n'envii còpia als portaveus dels grups parlamentaris i a la Comissió de Peticions. En concret, el peticionari considera que el Projecte de llei vulnera el principi de bona fe, la normativa europea i els drets humans.

Actuació:

S'admet la petició a tràmit.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trameta-la als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la campanya «Signa un vot per la independència»

Persona peticionària: C. F. Ll. (Assemblea Nacional de Catalunya)
 Registre d'entrada núm.: 78537
 Data: 15.09.2014
 Tram.: 125-00035/10
 Procedència: Barcelona (Barcelonès)

Matèria: Reformes institucionals

Resum i consideracions:

Actuació:

S'admet la petició a tràmit.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resum de l'informe:

El dilluns 15 de setembre de 2014, diversos representants de l'entitat privada Assemblea Nacional Catalana (ANC, en endavant) van presentar a la presidenta del Parlament i al Registre del Parlament un escrit acompanyat de 719.896 signatures, guardades en 234 caixes, recollides en la campanya de l'entitat anomenada «Signa un vot per la independència». La Mesa del Parlament del dia 17 de setembre de 2014 va remetre la petició a la Comissió de Peticions.

En els escrits les persones signants van introduir les seves dades identificatives i van signar el text següent:

«D'acord amb la democràcia, les meves llibertats, la Declaració Universal dels Drets Humans i l'ordenament vigent, el dret de lliure determinació, el dret internacional i la doctrina del Tribunal Internacional de Justícia de la Haia, i tot exercint el dret fonamental de petició:

»1. Demano al Parlament de Catalunya que dugui a terme totes les iniciatives polítiques per tal que es pugui celebrar una consulta democràticament i políticament vinculant, en la que es preguntin als ciutadans de Catalunya si volen o no que Catalunya esdevingui un estat independent.

»2. En el supòsit que l'Estat espanyol no permeti, impedeixi, o dilati la celebració d'una consulta democràtica o unes eleccions plebiscitàries, o no en reconegui els resultats, vull que aquesta petició sigui una manifestació lliure de la meua voluntat favorable («vot») perquè els representants electes del poble de Catalunya declari la independència de Catalunya, d'acord amb el dret internacional, com a molt tard l'11 de setembre de 2014.

»Dipositat aquest document a l'Assemblea Nacional Catalana perquè el faci arribar al Parlament de Catalunya i/o als organismes, institucions i/o tribunals internacionals, i/o als representants electes del Poble de Catalunya.»

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i encomanar a la Mesa del Parlament que s'encarregui, per la rellevància del volum de signatures, d'enviar-la solemnement als grups parlamentaris, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta

actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a les dificultats d'accés al mercat de treball de les persones més grans de quaranta-cinc anys

Persona peticionària: A. G. V.

Registre d'entrada núm.: 75595

Data: 25.07.2014

Tram.: 125-00036/10

Procedència: Barcelona (Barcelonès)

Matèria: Treball

Resum i consideracions:

El remitent de l'escrit exposa al Síndic de Greuges la precària situació de les persones més grans de quaranta-cinc anys que no poden accedir al mercat laboral, més encara quan es queden sense cap tipus de prestació. El remitent de l'escrit indica com altres països prenen actuacions respecte a aquest col·lectiu.

Actuació:

S'admet la petició a tràmit.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Empresa i Ocupació.

El Departament d'Empresa i Ocupació trameta còpia de la informació que el departament va enviar al Síndic de Greuges en resposta a la citada queixa, així com l'escrit posterior del Síndic en què comunica l'arxiu de l'expedient arran de la informació rebuda.

Resposta final:

La Comissió de Peticions pren nota de la informació que el Departament d'Empresa i Ocupació va enviar al Síndic de Greuges i acorda comunicar al peticionari que s'ha debatut el tema en seu parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la instal·lació de reductors de velocitat en un municipi

Persona peticionària: A. C. R.

Registre d'entrada núm.: 78658

Data: 16.09.2014

Tram.: 125-00037/10

Procedència: Cardedeu (Vallès Oriental)

Matèria: Infraestructures, transport i trànsit

Resum i consideracions:

La remitent de l'escrit sol·licita la instal·lació de reductors de velocitat en una carretera de Cardedeu, just davant d'una escola.

Actuació:

S'inadmet la petició a tràmit

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda no admetre la petició a tràmit d'acord amb l'article 22 de les Normes internes de funcionament de la Comissió de Peticions que diu: La Comissió de Peticions arxiva sense més tràmit les peticions que en reproduïxin altres d'anteriors o insisteixin en les demandes ja resoltes per la Comissió.

Escrit relatiu a unes actuacions policials

Persona peticionària: A. C.
Registre d'entrada núm.: 80464
Data: 23.09.2014
Tram.: 125-00038/10
Procedència: Cardedeu (Vallès Oriental)
Matèria: Seguretat

Resum i consideracions:

La remitent de l'escrit vol denunciar uns fets ocorreguts en el seu poble durant la Diada de l'Onze de Setembre i sollicita l'obertura d'una investigació sobre les possibles responsabilitats penals.

Actuació:

S'inadmet la petició a tràmit.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda no admetre la petició a tràmit perquè l'objecte d'aquesta és aliè a les competències de la Comissió, d'acord amb l'article 8 de la Llei orgànica 4/2001, reguladora del dret de petició, i l'article 4 de les Normes internes de funcionament de la Comissió, ja que és un assumpte que haurien de resoldre, si escau, les instàncies judicials, i indicar a la peticionària que, si ho estima convenient, pot presentar denúncia davant les instàncies policials o judicials.

Escrit relatiu als camps electromagnètics

Persona peticionària: P. L. F.
Registre d'entrada núm.: 93348
Data: 21.11.2014
Tram.: 125-00039/10
Procedència: Sabadell (Vallès Occidental)
Matèria: Medi ambient i urbanisme

Resum i consideracions:

El peticionari remarca les afectacions a la salut i al medi ambient produïdes pels camps electromagnètics, especialment als infants, a causa de la proliferació de xarxes sense fils WI-FI a les escoles i a altres equipaments públics. Posa de manifest que els límits de freqüència no s'han revisat des del 1999 i considera que han quedat desfasats. Finalment, demana que el

Parlament promogui una resolució per a adherir-se a la Resolució 1815, del 27 de maig de 2011, de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, que proposa límits de prevenció i normes d'exposició als camps electromagnètics.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Territori i Sostenibilitat.

Resum de l'informe:

D'acord amb l'estat de coneixement actual i els estudis realitzats fins a la data, no hi ha motius que justifiquin que els sistemes WI-FI no puguin ser utilitzats a les escoles. No obstant això, cal continuar fent el seguiment acurat de la recerca científica que es realitzi sobre aquesta matèria pels diferents organismes competents i dels criteris i recomanacions que puguin sorgir sobre la base de nous coneixements o evidències, i adaptar en tot moment les polítiques de gestió del risc davant qualsevol canvi que es pugui produir a aquest respecte.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament de Territori i Sostenibilitat al peticionari. Amb aquesta actuació, la Comissió dona per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a unes propostes de modificació de la normativa de trànsit

Persona peticionària: F. M. C.
Registre d'entrada núm.: 100008
Data: 23.12.2014
Tram.: 125-00040/10
Procedència: Sabadell (Vallès Occidental)
Matèria: Infraestructures, transport i trànsit

Resum i consideracions:

El peticionari demana que el Parlament sol·liciti modificar l'article 80 de la Llei de trànsit, que estableix que si una multa es paga en el termini de quinze dies, s'obté una bonificació del 50% de l'import de la sanció; però això comporta també renunciar a fer alegacions i recursos administratius i que es finalitzi el procediment sense necessitat de dictar resolució expressa. El peticionari considera injusta aquesta disjuntiva.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Interior.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resum de l'informe:

L'informe no es posiciona sobre les propostes del peticionari, simplement recorda que el tema està regulat per una llei de l'Estat.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament d'Interior als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a les radiacions que rep l'habitatge

Persona peticionària: A. M. A.
Registre d'entrada núm.: 101959
Data: 21.01.2015
Tram.: 125-00041/10
Procedència: Tarragona (Tarragonès)
Matèria: Habitatge

Resum i consideracions:

El peticionari remarca les afectacions a la salut i al medi ambient produïdes pels camps electromagnètics, especialment als infants, a causa de la proliferació de xarxes sense fils WI-FI a les escoles i a altres equips públics. Posa de manifest que els límits de freqüència no s'han revisat des del 1999 i considera que han quedat desfasats. Finalment, demana que el Parlament promogui una resolució per a adherir-se a la Resolució 1815, del 27 de maig de 2011, de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, que proposa límits de prevenció i normes d'exposició als camps electromagnètics.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Territori i Sostenibilitat i a l'Ajuntament de Tarragona.

Resum de l'informe:

L'Agència de l'Habitatge de Catalunya podria oferir un habitatge del parc que gestiona, amb la verificació prèvia dels requisits establerts en el reglament de la Mesa de valoració per a situacions d'emergències econòmiques i socials.

L'oferiment hauria d'analitzar l'adequació de l'habitatge i que fos en una zona geogràfica que els fets causants de la seva simptomatologia no l'afectessin. Situació que en l'àrea del Tarragonès serà de difícil compliment. La interessada s'hauria d'adreçar de

nou als serveis socials bàsics del seu municipi, perquè aquests canalitzin la sollicitud d'adjudicació d'habitatge prevista a la Mesa d'emergències.

Abans de l'adjudicació d'un nou habitatge, hauria de cedir a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya la gestió del propi immoble, mitjançant els programes de cessió o mediació. No hi ha possibilitat de plantejar cap tipus de permuta.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament de Territori i Sostenibilitat a la peticionària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu al lliurament d'una còpia d'un dispositiu d'emmagatzematge d'informació

Persona peticionària: S. B. Q. (Associació Llibertat, Democràcia i Justícia)
Registre d'entrada núm.: 107548
Data: 27.02.2015
Tram.: 125-00042/10
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Altres

Resum i consideracions:

L'Associació Llibertat, Democràcia i Justícia demana una còpia íntegra del CD que el senyor Jordi Pujol i Ferrusola va lliurar a la Comissió d'Investigació sobre el Fraus i l'Evasió Fiscals i les Pràctiques de Corrupció Política el 23 de febrer de 2015.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda no admetre a tràmit la petició d'acord amb les consideracions següents:

Primera. En funció de l'acord de la Mesa del Parlament del 29 de gener de 1991, la documentació emprada per les comissions d'investigació només pot ser consultada a l'Arxiu del Parlament una vegada s'han publicat al BOPC les conclusions aprovades pel Ple del Parlament. Tanmateix, aquesta consulta es pot denegar quan la documentació ha estat objecte d'examen en una sessió de la comissió feta a porta tancada per tal de garantir la confidencialitat i restringir-ne el coneixement només als membres de la comissió.

Segona. No és aplicable en aquest cas la legislació administrativa que regula els drets d'accés dels interessats a un procediment, ja que aquesta legislació no afecta els procediments parlamentaris i només es podria al·legar respecte dels procediments «materialment» administratius que tramita el Parlament, supòsit que no és el cas.

Tercera. La sol·licitud tampoc no es pot emparar en el dret d'accés a la informació pública que reconeix la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, perquè aquesta llei encara no ha entrat en vigor i perquè, si fos el cas, podrien ser aplicables alguns dels límits que aquesta llei estableix, d'acord amb el que s'ha exposat anteriorment.

Quarta. El fet que el contingut de la còpia del CD que es va lliurar al Parlament pugui coincidir amb la gravació que és d'accés públic via Internet no altera el marc normatiu al qual resta sotmès el Parlament.

Escrit relatiu a la modificació de la disposició addicional sisena de la Llei 5/2012, del 20 de març

Persona peticionària: J. S. C.
Registre d'entrada núm.: 111834
Data: 30.03.2015
Tram.: 125-00044/10
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Treball

Resum i consideracions:

El Síndic ens remet l'escrit d'una persona que pateix una malaltia (esclerosi múltiple) que la fa estar en situació de baixa laboral en determinats períodes. El Síndic considera, tot i que la remitent de l'escrit no ho explicita, que es vol promoure una modificació de la disposició addicional sisena de la Llei 5/2012, del 20 de març. El Síndic de Greuges ens comunica que la remitent de l'escrit és funcionària.

La remitent de l'escrit treballa per a l'empresa pública Banc de Sang i Teixits, adscrita al Departament de Salut. Quan té el brot d'esclerosi se li apliquen les reduccions retributives previstes per als casos d'incapacitat temporal per contingències comunes, atès que la seva malaltia no és cap de les situacions excepcionals que possibiliten la percepció del 100% de la retribució. Cal tenir en compte que aquestes reduccions retributives, fruit de l'aplicació de la disposició addicional sisena de la Llei 5/2012, del 20 de març, s'estenen al personal funcionari, estatutari i laboral al servei, no només de l'Administració de la Generalitat, del Servei Català de la Salut, de l'ICS, etc., sinó també de les entitats de dret públic com, als efectes de l'afer plantejat, seria Banc de Sang i Teixits.

La remitent de l'escrit demana la inclusió d'un nou supòsit excepcional que permeti continuar tenint la plenitud retributiva en cas d'incapacitat temporal.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trametre-la als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. També es decideix trametre al Síndic de Greuges l'esmentat acord. Amb aquesta actuació, la Comissió dona per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la cèdula d'habitabilitat d'un habitatge

Persona peticionària: M. B.
Registre d'entrada núm.: 112231
Data: 07.04.2015
Tram.: 125-00045/10
Procedència: Ripoll (Ripollès)
Matèria: Habitatge

Resum i consideracions:

La peticionària exposa que li van vendre un pis amb cèdula d'habitabilitat. Tanmateix, l'habitatge no té aigua calenta i, per tant, demana que s'invalidi la cèdula.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Territori i Sostenibilitat.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i, d'acord amb l'article 60.3.c del Reglament del Parlament, trametre-la al Departament de Territori i Sostenibilitat, amb el prec que informi la Comissió de les actuacions o la resposta que doni a la peticionària. Amb aquesta actuació, la Comissió dona per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu al tancament de les associacions de venda i consum de drogues

Persona peticionària: J. G. S.
Registre d'entrada núm.: 115443
Data: 30.04.2015
Tram.: 125-00046/10
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Justícia

Resum i consideracions:

L'adjunt general del Síndic de Greuges remet els escrits que es van dirigir al Síndic de Greuges en què el remitent es queixa de l'actitud de les autoritats públiques envers les associacions de venda i consum de drogues. El peticionari demana el tancament de totes les associacions de venda i consum de drogues i una disculpa de part de les autoritats per haver permès l'establiment d'aquestes associacions.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i, d'acord amb l'article 60.3.a del Reglament del Parlament, trametre-la als ponents de la Proposició de Llei de les associacions de persones consumidores de cànnabis. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

2.2.2. PETICIONS ELECTRÒNIQUES

Escrit relatiu a les participacions preferents (9)

Persona peticionària: R. C. R.

Registre d'entrada núm.: 985

Data: 21.01.2013

Tram.: 126-00005/10

Procedència: Vilassar de Mar (Maresme)

Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

La remitent de l'escrit reitera arguments esgrimits en altres escrits que s'han titulat «Escrit relatiu a les participacions preferents», rebuts la legislatura passada.

Actuació:

S'admet la petició a tràmit.

S'acorda convertir-la en una e-peticció privada i tramitar-la conjuntament amb la resta d'escrits relatius a participacions preferents.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Economia i Coneixement.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre la Resolució 702/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre les Possibles Responsabilitats Derivades de l'Actuació i la Gestió de les Entitats Financeres i la Possible Vulneració dels Drets dels Consumidors. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu als prefixos de telefonia fixa

Persona peticionària: F. R. F.

Registre d'entrada núm.: 54937

Data: 11.02.2014

Tram.: 126-00042/10

Procedència: Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

Matèria: Infraestructures, transport i trànsit

Resum i consideracions:

El peticionari demana que no hi hagi prefixos provisionals per als telèfons fixos i que hi hagi una llista

de telefonia única per a tot Catalunya. El peticionari mateix adverteix que cal que Catalunya tingui competències en telecomunicacions per a introduir els canvis que proposa.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Empresa i Ocupació.

Resum de l'informe:

S'hauran de preveure totes les opcions possibles, inclosa la previsió d'un possible prefix únic per a tot el territori, la qual cosa suposaria una relació integrada única d'usuaris. En tot cas, cal tenir present que, a hores d'ara, aquesta possibilitat o d'altres són hipòtesis de futur en fase d'estudi.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament d'Empresa i Ocupació al peticionari. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a l'energia per fusió

Persona peticionària: F. R. F.

Registre d'entrada núm.: 60602

Data: 24.03.2014

Tram.: 126-00043/10

Procedència: Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

Matèria: Medi ambient i urbanisme

Resum i consideracions:

El peticionari demana que s'expliquin a la societat i als diputats els avantatges de l'energia per fusió i que Catalunya no renunciï a aquest tipus d'energia. El peticionari explica que s'està emprant de manera experimental a França i que sembla molt rendible.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions d'un mes. La petició no té cap adhesió.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Empresa i Ocupació.

Resum de l'informe:

Entre els beneficis de l'aprofitament de l'energia nuclear de fusió cal esmentar l'abundància, assequibilitat i gran dispersió geogràfica del combustible, la seguretat intrínseca en el funcionament dels dispositius de fusió, la reducció significativa del volum de material radioactiu, com també el curt període de vida d'aquests residus i, finalment, la no-generació de material procliu a ser desviat per a finalitats armamen-

tístiques. Aquests beneficis indicats encaixen perfectament en el marc de la política energètica que volem al nostre país. En contraposició, el principal repte de l'energia nuclear de fusió es troba en el desenvolupament científic i tecnològic necessari per a fer viable, tant tècnica com econòmicament, aquesta nova font energètica.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament d'Empresa i Ocupació al peticionari. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la reordenació del cap de Creus

Persona peticionària: C. S. T.
Registre d'entrada núm.: 60603
Data: 24.03.2014
Tram.: 126-00044/10
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Medi ambient i urbanisme

Resum i consideracions:

La peticionària explica que ha engegat una campanya a la plataforma Change.org perquè no es faci una legislació específica relativa a la cala Montjoi, on es vol edificar El Bulli Foundation. La peticionària informa que actualment té mil tres-cents quaranta-dues signatures.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions d'un mes. La petició rep trenta-cinc adhesions.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Territori i Sostenibilitat.

Resum de l'informe:

L'Avantprojecte de llei pel qual es declara l'interès públic i s'aprova el projecte El Bulli 1846 té un tràmit equivalent a l'avaluació ambiental, per tant s'ha de sotmetre a informació pública. És en aquest moment que tindrà l'ocasió de formular les alegacions que consideri oportunes. A hores d'ara, no s'ha iniciat la tramitació formal de l'expedient.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament de Territori i Sostenibilitat a la peticionària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu al transport de viatgers

Persona peticionària: J. M. V.
Registre d'entrada núm.: 60604
Data: 24.03.2014
Tram.: 126-00045/10
Procedència: Girona
Matèria: Infraestructures, transport i trànsit

Resum i consideracions:

El peticionari demana que s'anulli «el dret de prioritat de la llei catalana de transport de viatgers» perquè considera que el dret de preferència de l'anterior concessionari no s'adequa a la normativa europea ni a la legislació de contractes de l'Estat.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'acorda convertir-la en una e-peticció privada i tramitar-la conjuntament amb la petició relativa a la licitació de línies de transport (tram. 126-00058/10).

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Territori i Sostenibilitat.

Resum de l'informe:

La petició formulada es refereix al dret de preferència de l'antic concessionari en l'adjudicació de concessions de serveis lineals prestats anteriorment, el qual es troba regulat a Catalunya en l'article 43.4 del Reglament de la Llei 12/1978, del 28 de maig, de regulació del transport de viatgers per carretera amb vehicles de motor.

Pel que fa al contingut de la petició, cal posar de manifest que, si bé l'article que regula el dret de preferència esmentat no ha estat expressament derogat, des de l'entrada en vigor del Reglament CE 1370/2007, del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'octubre de 2007, sobre els serveis públics de transport de viatgers per ferrocarril i carretera i pel qual es deroguen els reglaments (CEE) 199/69 i (CEE) 1107/70 del Consell, la Generalitat de Catalunya no aplica la norma esmentada perquè la considera desplaçada per la normativa comunitària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament de Territori i Sostenibilitat al peticionari. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu als animals domèstics

Persona peticionària: X. R. F.
Registre d'entrada núm.: 60605
Data: 24.03.2014
Tram.: 126-00046/10
Procedència: Munic (Alemanya)
Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

El peticionari proposa, per tal d'evitar el sacrifici d'animals de companyia, prohibir o limitar la cria d'animals i limitar-ne la venda i imposar impostos penalitzadors, fer un seguiment dels venedors d'animals per Internet, afavorir que els centres d'acollida adoptin animals, imposar l'obligatorietat dels xips identificadors, eliminar les sancions econòmiques per passejar gossos sense corretja, augmentar les penes per maltractament animal, prohibir els correbous i ampliar les subvencions als centres d'acollida.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions de dos mesos. La petició rep vint-i-cinc adhesions.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició a Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural i al de Governació i Relacions Institucionals.

Resum de l'informe:

Pel que fa a limitar-ne la venda, és molt difícil justificar aquesta obligació impositiva en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, perquè comporta posar fre a una activitat econòmica en un període de crisi.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural al peticionari i fer públic l'informe al web d'e-peticions. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la signatura no presencial de les iniciatives legislatives populars

Persona peticionària: F.J. P. A.
Registre d'entrada núm.: 61589
Data: 31.03.2014
Tram.: 126-00047/10
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Reformes institucionals

Resum i consideracions:

El peticionari proposa un canvi en la legislació referent a les iniciatives legislatives populars (ILP) de manera que es pugui emprar una plataforma similar a la de les e-peticions per a adherir-se a una ILP. Així ma-

teix, proposa que les adhesions a una ILP es puguin fer també en les oficines d'atenció al ciutadà (OAC) i als caixers automàtics i per mitjà d'una aplicació per a telèfons intel·ligents (*smartphones*).

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions de quatre mesos. La petició no ha rebut cap adhesió.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda, d'acord amb l'article 60.3.a del Reglament del Parlament, trametre-la als membres de la Ponència de la Proposició de llei de modificació de l'article 14 de la Llei 1/2006, del 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular, perquè en tinguin coneixement. Així mateix, i d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, acorda trametre la petició als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu als drets dels legitimaris

Persona peticionària: J. M. V.
Registre d'entrada núm.: 60606
Data: 24.03.2014
Tram.: 126-00048/10
Procedència: Girona (Gironès)
Matèria: Justícia

Resum i consideracions:

El peticionari demana que es configurin com a drets dels legitimaris la informació i l'assistència a l'acte de signatura de l'acceptació de l'herència per part de l'hereu i que tinguin dret a tenir una còpia de l'escriptura. El peticionari considera que actualment els legitimaris no tenen prou informació per a calcular la llegítima que els correspon.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions de dos mesos. La petició no rep cap adhesió.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Justícia.

Resum de l'informe:

Els legitimaris no tenen legitimació a Catalunya per a intervenir en la partició de l'herència. En tot cas, actualment, per la via de l'article 256.1.2n i 3r de la Llei d'enjudiciament civil, el legitimari podria dema-

nar una còpia de l'escriptura d'acceptació d'herència a l'efecte de la reclamació de la legítima.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament de Justícia al peticionari. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu als animals de companyia

Persona peticionària: L. J. N.
Registre d'entrada núm.: 60607
Data: 24.03.2014
Tram.: 126-00049/10
Procedència: Torredembarra (Tarragonès)
Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

La peticionària explica que ha engegat una campanya a la plataforma change.org perquè es prohibeixi la venda d'animals de companyia. La idea és que les botigues actuals puguin donar sortida als animals dels refugis municipals i les societats protectores d'animals. La peticionària informa que actualment té unes cinc mil signatures.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions de quatre mesos. La petició rep set-centes quaranta-quatre adhesions.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trametre la petició als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la venda de llibres descatalogats de les biblioteques

Persona peticionària: E. R. M.
Registre d'entrada núm.: 60608
Data: 24.03.2014
Tram.: 126-00050/10
Procedència: Begues (Baix Llobregat)
Matèria: Cultura

Resum i consideracions:

La peticionària explica que és bibliotecària i que durant la seva experiència professional sempre s'ha vist forçada a llençar llibres que es donen de baixa, per

manca d'espai i ús, i que no es poden vendre perquè la llei estableix un procediment molt burocràtic (inventariar-los, taxar-los, etc.). La peticionària proposa que es puguin vendre, per exemple, per Sant Jordi per un euro i que, amb la recaptació, es comprin novetats.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Cultura.

Resum de l'informe:

La Central de Préstec i Serveis Especials (CEPSE) dóna suport als processos d'esporgada que duen a terme les biblioteques, les assessora pel que fa als criteris de selecció, els permet alliberar prestatges, conserva els fons bibliogràfics i en facilita la redistribució i l'accessibilitat.

Ja fa divuit anys que la Biblioteca Pública d'Olot va posar a la venda exemplars retirats de la seva col·lecció. Des de llavors són diverses les biblioteques públiques catalanes que han dut a terme aquesta pràctica.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament de Cultura a la peticionària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a les dotacions pressupostàries en matèria de salut mental

Persona peticionària: D. P. J.
Registre d'entrada núm.: 66111
Data: 06.05.2014
Tram.: 126-00051/10
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Sanitat

Resum i consideracions:

El peticionari demana que s'augmentin les partides pressupostàries en matèria de salut mental, i també que s'aposti per la prevenció en salut mental. Demana, a més, que es creï un institut català de salut mental.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions de dos mesos. La petició rep una adhesió.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Salut.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resum de l'informe:

La línia de salut mental és la que menys ha disminuït en el període 2010-2014. Tanmateix i des de l'any 2011 és una línia en què el pressupost ha guanyat pes relatiu.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament de Salut al peticionari i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trametre la petició als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a les ensenyes oficials

Persona peticionària: G. V. M.

Registre d'entrada núm.: 66112

Data: 6.05.2014

Tram.: 126-00052/10

Procedència: Ivars d'Urgell (Pla d'Urgell)

Matèria: Justícia

Resum i consideracions:

El peticionari demana que el Parlament de Catalunya demani «un aclariment a les forces polítiques o governants de l'Estat perquè ens expliquin quins actes estan permesos dins la legalitat, quins no, i per què», especialment després de la crema d'una senyera durant un partit de futbol.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions d'un mes. La petició rep una adhesió.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda comunicar al peticionari que els grups parlamentaris han tingut coneixement de la petició i, si ho creuen convenient, poden promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a les beques per a l'estudi

Persona peticionària: G. V. M.

Registre d'entrada núm.: 66113

Data: 6.05.2014

Tram.: 126-00053/10

Procedència: Ivars d'Urgell (Pla d'Urgell)

Matèria: Educació

Resum i consideracions:

El peticionari planteja un debat sobre les beques per a l'estudi i demana que s'arribi a un consens per a avan-

çar el moment en què es demanen i eventualment es concedeixen les beques.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions d'un mes. La petició rep una adhesió.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trametre la petició als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu als terminis de les tramitacions parlamentàries

Persona peticionària: M. R. R.

Registre d'entrada núm.: 66114

Data: 6.05.2014

Tram.: 126-00054/10

Procedència: Sant Joan Despí (Baix Llobregat)

Matèria: Reformes institucionals

Resum i consideracions:

El peticionari planteja que es redueixin el nombre de pròrrogues en el procediment de tramitació de les lleis i que les ponències tinguin un termini d'actuació, de manera que, en els casos en què se n'hagi d'allargar la durada, calgui presentar un primer informe per a poder decidir si continua els treballs o no, o eventualment es posi un termini amb pròrrogues taxades per al funcionament de les ponències. El peticionari planteja que en el darrer mes de la legislatura totes les ponències actives estiguin obligades a acabar els seus treballs perquè en la darrera sessió plenària s'hi puguin pronunciar.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es tramet a la Mesa del Parlament perquè s'hi pronunciï.

Resum de l'informe:

La Mesa en pren nota i acorda retornar les peticions a la Comissió perquè n'estudiï el contingut i en doni el tràmit adient o bé formuli una proposta a la Mesa del Parlament.

Resposta final:

La Comissió de Peticions, d'acord amb l'article 60.3.a del Reglament del Parlament, acorda trametre la petició a la Comissió de Reglament perquè, tingui co-

neixement de la proposta amb vistes a la propera modificació del Reglament del Parlament. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la informació accessible en la pàgina web del Parlament

Persona peticionària: M. R. R.
Registre d'entrada núm.: 66115
Data: 6.05.2014
Tram.: 126-00055/10
Procedència: Sant Joan Despí (Baix Llobregat)
Matèria: Reformes institucionals

Resum i consideracions:

El peticionari planteja diversos assumptes relacionats amb la informació accessible en la pàgina web del Parlament: (a) vol que es publiquin els projectes de llei i les proposicions que s'han de presentar a les Corts Generals dins la pestanya «Activitat parlamentària»; (b) reclama que les aportacions escrites en els procediments legislatius es publiquin com es fa amb les transcripcions de les compareixences; (c) vol que els dossiers legislatius s'actualitzin periòdicament; (d) es queixa que els grups parlamentaris han abandonat l'espai Escó 136 i hi ha aportacions sense resposta, i (e) es lamenta que hi hagi projectes de llei interessants que no estan publicats a l'espai Escó 136.

(Una part dels continguts d'aquesta petició han estat introduïts, presumiblement pel mateix peticionari, a l'Escó 136.)

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es trameta a la Mesa del Parlament perquè s'hi pronunciï.

Resum de l'informe:

La Mesa en pren nota i acorda retornar les peticions a la Comissió perquè n'estudiï el contingut i en doni el tràmit adient o bé formuli una proposta a la Mesa del Parlament.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda informar el peticionari que el Parlament de Catalunya en breu posarà en marxa un portal de transparència i es farà l'espai Escó 136, com a conseqüència de l'aprovació de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Amb aquesta actuació la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a l'impuls de la indústria dels videojocs

Persona peticionària: M. R. R.
Registre d'entrada núm.: 66116
Data: 6.05.2014
Tram.: 126-00056/10
Procedència: Sant Joan Despí (Baix Llobregat)
Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

El peticionari suggereix que el Parlament aprovi una resolució per a impulsar la indústria dels videojocs de qualitat. El peticionari redacta unes notes de contingut que podrien servir de base per a la resolució, en què s'insti el Govern a elaborar un pla específic i prendre les mesures necessàries per a promoure aquesta indústria, atreure inversions i empreses potents del sector a Catalunya i organitzar esdeveniments internacionals.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Empresa i Ocupació.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resum de l'informe:

El Govern de la Generalitat va aprovar el passat 22 de maig del 2012 el pla digital, l'Agenda Digital per Catalunya 2020, amb la qual s'estableix el full de ruta que permetrà que Catalunya aconseguixi els nivells de desenvolupament dels països europeus més avançats en l'aprofitament de les TIC. Dins l'Agenda Digital Catalana s'identifica al sector dels continguts digitals que integra el dels videojocs com un dels clústers prioritaris sobre el qual es poden aplicar polítiques de promoció industrial.

La Direcció General d'Indústria, per mitjà d'ACCIÓ, treballa per atraure noves inversions en el sector de videojocs.

Gamelab Barcelona és l'esdeveniment professional més important del sector del videojoc al sud d'Europa i la cita oficial de les companyies internacionals amb la indústria.

El Gamelab se celebra a Barcelona des de l'any 2011 gràcies a un marc de col·laboració impulsat per la Generalitat de Catalunya i al qual es van incorporar l'Ajuntament de Barcelona i la Fira de Barcelona.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament d'Empresa i Ocupació i del Departament de Cultura al peticionari i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trametre la petició als grups parlamentaris, perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa par-

lamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la redacció d'un llibre blanc sobre Catalunya com a nou estat

Persona peticionària: E. A. G.
 Registre d'entrada núm.: 66117
 Data: 6.05.2014
 Tram.: 126-00057/10
 Procedència: Sant Vicenç dels Horts (Baix Llobregat)
 Matèria: Reformes institucionals

Resum i consideracions:

El peticionari demana que el Govern, a semblança del Govern d'Escòcia, redacti un llibre blanc que expliqui, de manera accessible i neutral, el procés mitjançant el qual es vol proclamar un estat per a Catalunya i com seria l'organització d'aquest nou estat.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions d'un mes. La petició rep una adhesió.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda informar el peticionari que pot consultar i també descarregar-se el llibre blanc que és objecte de la seva petició a la pàgina web de la Generalitat següent:

http://web.gencat.cat/ca/actualitat/detall/20140930_Llibre-blanc-sobre-la-Transicio-Nacional-de-Catalunya. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la licitació de línies de transport

Persona peticionària: J. M. V.
 Registre d'entrada núm.: 66118
 Data: 6.05.2014
 Tram.: 126-00058/10
 Procedència: Girona (Gironès)
 Matèria: Infraestructures, transport i trànsit

Resum i consideracions:

El peticionari demana que es treguin a concurs les línies de transport que actualment estan en pròrroga, i que les noves licitacions obtinguin cànons més competitius.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'acorda convertir-la en una e-peticció privada i tramitar-la conjuntament amb la petició relativa a la licitació de línies de transport (tram. 126-00045/10).

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Territori i Sostenibilitat.

Resum de l'informe:

La petició formulada es refereix al dret de preferència de l'antic concessionari en l'adjudicació de concessions de serveis lineals prestats amb anterioritat, el qual està regulat a Catalunya en l'article 43.4 del Reglament de la Llei 12/1978, del 28 de maig, de regulació del transport de viatgers per carretera amb vehicles de motor.

Pel que fa al contingut de la petició, cal posar de manifest que, si bé l'article que regula el dret de preferència esmentat no ha estat expressament derogat, des de l'entrada en vigor del Reglament CE 1370/2007, del Parlament Europeu i del Consell del 23 d'octubre de 2007, sobre els serveis públics de transport de viatgers per ferrocarril i carretera i pel qual es deroguen els reglaments (CEE) 199/69 i (CEE) 1107/70 del Consell, la Generalitat de Catalunya no aplica la noma esmentada ja que la considera desplaçada per la normativa comunitària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament de Territori i Sostenibilitat al peticionari com a resposta a les tramitacions 126-00045/10 i 126-00058/10. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquestes peticions.

Escrit relatiu a la retolació en aranès a la ciutat de Barcelona

Persona peticionària: D. P. J.
 Registre d'entrada núm.: 67175
 Data: 09.05.2014
 Tram.: 126-00065/10
 Procedència: Barcelona (Barcelonès)
 Matèria: Reformes institucionals

Resum i consideracions:

El peticionari proposa que el Parlament modifiqui la Llei del règim d'Aran perquè es retolin en aranès determinats cartells i panells informatius de la ciutat de Barcelona.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions dos mesos. La petició no ha rebut cap adhesió.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre a la petició a l'Oficina de l'Aran del Parlament de Catalunya. Amb aquesta actuació la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la història oficial actual

Persona peticionària: M. R. R.
 Registre d'entrada núm.: 72428
 Data: 1.07.2014
 Tram.: 126-00069/10
 Procedència: Sant Joan Despí (Baix Llobregat)
 Matèria: Altres

Resum i consideracions:

El peticionari planteja que compareguin al Parlament representants de l'Institut Nova Història (INH) i la Fundació d'Estudis Històrics de Catalunya (FEHC) per tal que posteriorment s'investigui si hi ha elements no del tot certs en la «història oficial actual», cosa que, segons el peticionari, hauria de portar, llavors, a fer les commemoracions pertinents i els canvis en les enciclopèdies.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i comunicar al peticionari que els grups parlamentaris n'han tingut coneixement. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a unes compareixences en matèria de patrimoni arqueològic

Persona peticionària: M. R. R.
 Registre d'entrada núm.: 72429
 Data: 1.07.2014
 Tram.: 126-00070/10
 Procedència: Sant Joan Despí (Baix Llobregat)
 Matèria: Cultura

Resum i consideracions:

El peticionari suggereix que compareguin dues persones relacionades amb el patrimoni arqueològic de Catalunya i que després el Parlament impulsi tramitacions parlamentàries amb les idees que sorgeixin de les compareixences.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del

Parlament, trametre-la als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu als valors del budisme zen

Persona peticionària: M. R. R.
 Registre d'entrada núm.: 72430
 Data: 1.07.2014
 Tram.: 126-00071/10
 Procedència: Sant Joan Despí (Baix Llobregat)
 Matèria: Altres

Resum i consideracions:

El peticionari suggereix que el Parlament insti el Govern, per via d'una resolució, a impulsar els valors del budisme zen, especialment el respecte, la disciplina i la tolerància, i que també es tingui en compte en la formació dels docents, en els materials didàctics i en els protocols de comunicació.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i comunicar al peticionari que els grups parlamentaris n'han tingut coneixement. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a una política inclusiva amb les eines d'Internet

Persona peticionària: D. G.
 Registre d'entrada núm.: 73055
 Data: 8.07.2014
 Tram.: 126-00072/10
 Procedència: Sant Feliu de Llobregat (Baix Llobregat)
 Matèria: Habitatge

Resum i consideracions:

El peticionari considera que actuacions com la multa a l'empresa Airbnb mostren una voluntat d'atac frontal a les eines i projectes d'Internet basats en la compartició de recursos i beneficis. El peticionari demana una política inclusiva envers les eines d'Internet i que es creï una ponència al Parlament que ho discuteixi.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions d'un mes. La petició no ha rebut cap adhesió.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda comunicar al peticionari que els grups parlamentaris han tingut coneixement de la petició i, si ho creuen convenient, poden promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a l'obsolescència programada

Persona peticionària: M. R.. R.
Registre d'entrada núm.: 73056
Data: 8.07.2014
Tram.: 126-00073/10
Procedència: Sant Joan Despí (Baix Llobregat)
Matèria: Altres

Resum i consideracions:

El peticionari demana que el Parlament faci actuacions en contra de l'obsolescència programada, com ara fer declaracions institucionals, tenir-ho en compte en la tramitació de legislació i evitar d'emprar aparells que incorporin aquest tipus de tecnologia.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trametre-la als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a l'eficiència del sistema monetari

Persona peticionària: M. R.. R.
Registre d'entrada núm.: 73057
Data: 8.07.2014
Tram.: 126-00074/10
Procedència: Sant Joan Despí (Baix Llobregat)
Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

El peticionari suggereix que compareguin al Parlament entitats que promouen l'eficiència del sistema monetari i que faci un estudi sobre el tema.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i comunicar al peticionari que els grups parlamentaris n'han tingut coneixement. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu als límits econòmics per a accedir als habitatges de protecció oficial

Persona peticionària: F. W.
Registre d'entrada núm.: 76915
Data: 2.09.2014
Tram.: 126-00075/10
Procedència: Gavà (Baix Llobregat)
Matèria: Habitatge

Resum i consideracions:

El peticionari demana pujar en un 50% els límits de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM) i de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC) per a accedir als pisos de protecció oficial. La finalitat seria aconseguir que famílies que actualment superen els llindars econòmics actuals poguessin accedir a pisos de protecció oficial. El peticionari considera que després de la bombolla immobiliària hi ha molts pisos buits i cal donar-los una sortida.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre termini d'adhesions de quatre mesos. La petició no té cap adhesió.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre la petició, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu als titulars del dret de sufragi en les eleccions municipals

Persona peticionària: M. E. B. (Associació Watani per la Llibertat i la Justícia)

Registre d'entrada núm.: 76918

Data: 2.09.2014

Tram.: 126-00076/10

Procedència: Lleida (Segrià)

Matèria: Reformes institucionals

Resum i consideracions:

El peticionari, en nom de l'Associació Watani per la Llibertat i la Justícia, demana que el poder legislatiu estatal modifiqui la Llei orgànica 5/1985, del 19 de juny, del règim electoral general, amb relació a les eleccions municipals, perquè permetin als residents legals votar a les eleccions municipals, sense tenir cap acord previ amb els països d'origen.

Actuació:

S'admet la petició a tràmit i s'acorda convertir-la en una e-peticció privada.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit, convertir-la en una e-peticció de caràcter privat, informar la persona peticionària que els grups parlamentaris del Parlament de Catalunya l'han estudiat i debatut, però que l'objecte de la seva petició és competència del Congrés de Diputats, per la qual cosa la Comissió acorda remetre-la al Congrés. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a una proposta de serveis a la col·lectivitat

Persona peticionària: J. N. M.

Registre d'entrada núm.: 76916

Data: 2.09.2014

Tram.: 126-00077/10

Procedència: Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental)

Matèria: Altres

Resum i consideracions:

El peticionari convida a reflexionar sobre diversos temes relacionats amb la joventut, com les drogues, el consumisme, el treball i les capacitats personals, i proposa la realització de serveis a la col·lectivitat durant un any per aconseguir un esperit d'entrega i fomentar la solidaritat i la realització personal.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trameta-la als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la pèrdua o sostracció de les targetes de transport T-12

Persona peticionària: C. P. V.

Registre d'entrada núm.: 76917

Data: 2.09.2014

Tram.: 126-00078/10

Procedència: Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

Matèria: Infraestructures, transport i trànsit

Resum i consideracions:

La peticionària exposa que la interpretació que fa l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) del Reglament d'utilització de la targeta T-12 en cas de pèrdua o sostracció a la pràctica implica que s'hagi de sol·licitar una nova expedició amb el corresponent pagament (article 10 del Reglament d'utilització de la targeta T-12) i que mentre no s'emeti calgui pagar els viatges. La peticionària exposa que l'article 9 del Reglament d'utilització de la targeta T-12 hauria de permetre que durant l'emissió de la nova targeta s'emetés un títol provisional en espera de la recepció de l'original al domicili. Així no hi hauria, segons la peticionària, doble penalització (pagar la nova emissió i els viatges fins que arribi la nova targeta).

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions de dos mesos. La petició rep quatre adhesions.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Territori i Sostenibilitat i a l'Autoritat del Transport Metropolità.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resum de l'informe:

Les condicions generals d'utilització dels títols de transport s'aproven anualment mitjançant la publicació en el DOGC, concretament per a aquest any es van publicar en el DOGC número 6530, del 30.12.2013, en què expressament s'estableix que: «La pèrdua o sostracció d'una targeta (incloses les personalitzades: T-Mes, T-Trimestre, T-Jove, T-MesFM/FN, T-TrimestreFM/FN, T-Jove FM/FN o T-FM/FN 70/90) no és objecte de bes-

canvi ni compensació, ni tampoc donarà dret a obtenir-ne una altra.»

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre els informes de l'Autoritat del Transport Metropolità i del Departament de Territori i Sostenibilitat al peticionari i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu al dret de prioritat en el transport

Persona peticionària: J. M. V.
Registre d'entrada núm.: 76919
Data: 2.09.2014
Tram.: 126-00079/10
Procedència: Girona (Gironès)
Matèria: Infraestructures, transport i trànsit

Resum i consideracions:

El remitent de l'escrit insisteix en el dret de prioritat en el transport, sobre el qual ja va formular la petició 126-000058/10.

Actuació:

S'inadmet la petició a tràmit.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda no admetre la petició a tràmit d'acord amb l'article 22 de les Normes internes de funcionament de la Comissió de Peticions que diu: «La Comissió de Peticions archiva sense més tràmit les peticions que en reproduïxen altres d'anteriors o insisteixen en els demandes ja resoltes per la Comissió».

Escrit relatiu als estímuls als estudiants d'ESO amb bones notes

Persona peticionària: N. J.
Registre d'entrada núm.: 79918
Data: 22.09.2014
Tram.: 126-00080/10
Procedència: Bellvei del Penedès (Baix Penedès)
Matèria: Educació

Resum i consideracions:

La peticionària demana la convocatòria d'un ajut econòmic per als estudiants que en acabar els estudis d'educació secundària obtinguin una nota superior a 8,5 punts, com a mesura d'estímul per a animar-los a continuar estudiant i com a recurs per a pagar-se una estada a l'estranger o un curs intensiu d'idiomes, per exemple.

La peticionària posa de manifest que fa anys que el Departament d'Ensenyament no fa aquesta convocatòria.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions de dos mesos. La petició no rep cap adhesió.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament d'Ensenyament.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament d'Ensenyament a la peticionària i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a les bosses de plàstic en el comerços

Persona peticionària: M. M.
Registre d'entrada núm.: 82647
Data: 08.10.2014
Tram.: 126-00081/10
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Medi ambient i urbanisme

Resum i consideracions:

El peticionari demana l'eliminació de les bosses de plàstic en els comerços de Catalunya per tal d'ajudar a pal·liar el canvi climàtic.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions de dos mesos. La petició no rep cap adhesió.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, acorda trametre la petició als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la difusió del Llibre blanc de la Transició Nacional de Catalunya

Persona peticionària: M. R. R.
 Registre d'entrada núm.: 86453
 Data: 22.10.2014
 Tram.: 126-00082/10
 Procedència: Sant Joan Despí (Baix Llobregat)
 Matèria: Reformes institucionals

Resum i consideracions:

El peticionari demana fer difusió del Llibre blanc de la Transició Nacional de Catalunya i reitera les idees plantejades per l'Escrit relatiu a la redacció d'un llibre blanc sobre Catalunya com a nou estat (petició 126-00057/10), que ha estat objecte d'un període d'adhesions.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i tramitar-la conjuntament amb la petició número 126-00057/10, i, en conseqüència, informar el peticionari que tothom pot consultar i també descarregar-se el llibre blanc que és objecte de la seva petició a la pàgina web de la Generalitat següent:

http://web.gencat.cat/ca/actualitat/detall/20140930_Llibre-blanc-sobre-la-Transicio-Nacional-de-Catalunya. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a l'enderrocament de les Escoles Velles de l'Hospitalet de l'Infant

Persona peticionària: C. C. S.
 Registre d'entrada núm.: 96982
 Data: 4.12.2014
 Tram.: 126-00083/10
 Procedència: Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant (Baix Camp)
 Matèria: Medi ambient i urbanisme

Resum i consideracions:

El peticionari explica totes les gestions (a l'Ajuntament, al Síndic de Greuges, a diversos departaments de la Generalitat) que ha fet amb relació a l'enderroc de les Escoles Velles de l'Hospitalet de l'Infant, considerat el segon edifici més antic del poble. El peticionari exposa que l'Ajuntament no li ha respost ni ha contestat els seus escrits ni els recursos que hi ha presentat.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i, d'acord amb l'article 60.3.e del Reglament del Parlament, trametre-la al Síndic de Greuges. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la contractació d'energia procedent de fonts renovables

Persona peticionària: F. W.
 Registre d'entrada núm.: 96983
 Data: 4.12.2014
 Tram.: 126-00084/10
 Procedència: Gavà (Baix Llobregat)
 Matèria: Medi ambient i urbanisme

Resum i consideracions:

El peticionari demana que els edificis públics de la Generalitat hagin de contractar obligatòriament energia procedent de fonts renovables.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es tramet als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre la petició, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu al compliment de resolucions i mocions

Persona peticionària: M. R. R.
 Registre d'entrada núm.: 102036
 Data: 22.01.2015
 Tram.: 126-00086/10
 Procedència: Sant Joan Despí (Baix Llobregat)
 Matèria: Reformes institucionals

Resum i consideracions:

El peticionari critica que els controls de compliment de resolucions i mocions decaiguin en acabar cada legislatura i proposa que això no sigui així o que, altrament, un parlament acabat de sorgir d'unes eleccions s'hagi de pronunciar sobre si cal complir les mocions i resolucions de l'anterior legislatura de les quals el Govern anterior no hagués enviat justificació de compliment a causa de la convocatòria electoral.

Un nou govern, escollit per un nou parlament, no ha de justificar el compliment de resolucions i mocions

aprovades per un parlament que no l'ha escollit, perquè això aniria en contra de la idea de renovació periòdica de les institucions i de la idea de responsabilitat política. Un nou parlament ha de poder aprovar noves resolucions i mocions, i canviar la direcció política, sense haver de «derogar» totes les resolucions i mocions anteriors, que cal llegir sempre circumscrites al moment històric en què foren aprovades. El que pot fer un nou parlament és aprovar novament una resolució o moció, i llavors sí que sorgiria l'obligatorietat per part del Govern de justificar-ne el compliment.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i comunicar al peticionari que s'ha debatut en el si de la Comissió de Peticions, que ha arribat a la síntesi següent: «El que pot fer un nou parlament és aprovar novament una resolució o moció, i llavors sí que sorgiria l'obligatorietat per part del Govern de justificar-ne el compliment.» Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu als examinadors dels carnets de conduir

Persona peticionària: D. P. J.
Registre d'entrada núm.: 102037
Data: 22.01.2015
Tram.: 126-00087/10
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Infraestructures, transport i trànsit

Resum i consideracions:

El peticionari sollicita que es controlin més adequadament els examinadors dels carnets de conduir i que si cometen infraccions de trànsit amb el seu cotxe el fet consti en un registre públic. Alternativament, el peticionari proposa que siguin les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat o els Mossos d'Esquadra els encarregats de fer els exàmens de conduir.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trameta-la als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu l'augment dels efectius dels Mossos d'Esquadra per a perseguir delictes telemàtics

Persona peticionària: D. P. J.
Registre d'entrada núm.: 102038
Data: 22.01.2015
Tram.: 126-00088/10
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Seguretat

Resum i consideracions:

El peticionari demana l'augment dels efectius dels Mossos d'Esquadra per a perseguir delictes telemàtics.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trameta-la als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la participació ciutadana a través de mitjans telemàtics

Persona peticionària: D. P. J.
Registre d'entrada núm.: 102039
Data: 22.01.2015
Tram.: 126-00089/10
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Reformes institucionals

Resum i consideracions:

El peticionari demana que el Parlament de Catalunya suggereixi que adopti aplicacions informàtiques d'accés ciutadà, com ara l'Escó 136 o les peticions electròniques, al Congrés dels Diputats i al Senat, per tal d'afavorir la participació ciutadana a través de mitjans telemàtics.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Resposta final:

La Comissió de Peticions, en atenció a l'autonomia de cada cambra parlamentària, acorda suggerir al peticionari que s'adrexi directament al Congrés dels Diputats i al Senat per a fer els suggeriments que proposa, perquè entén que el Parlament de Catalunya no hauria d'instar-los a organitzar-se electrònicament d'una altra manera. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la publicació dels assessors dels diputats i dels grups parlamentaris

Persona peticionària: M. R. R.
 Registre d'entrada núm.: 106952
 Data: 23.02.2015
 Tram.: 126-00090/10
 Procedència: Sant Joan Despí (Baix Llobregat)
 Matèria: Reformes institucionals

Resum i consideracions:

El peticionari demana que el lloc web del Parlament de Catalunya publiqui, com ho fa el web del Parlament Europeu, el nom dels assessors dels diputats. El peticionari reclama que es modifiqui la normativa si aquesta no permet la publicació de la informació que demana.

En l'ordenament parlamentari català els assessors ho són dels grups parlamentaris i no de cap diputat en particular, excepte en casos molt específics (membres de la Mesa i cap de l'oposició).

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trametre-la als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària en la reforma del Reglament del Parlament actualment en tramitació. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu al reconeixement de Crimea com a nació independent

Persona peticionària: D. P. J.
 Registre d'entrada núm.: 113116
 Data: 13.04.15
 Tram.: 126-00091/10
 Procedència: Barcelona (Barcelonès)
 Matèria: Altres

Resum i consideracions:

El peticionari demana que el Parlament de Catalunya acordi i suggereixi al Ministeri d'Exteriors que prengui les mesures necessàries per tal que l'Estat espanyol reconegui el territori de Crimea com a una nació independent.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'acorda convertir-la en una e-peticció privada.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre a tràmit la petició, tramitar-la amb caràcter privat, i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trametre-la als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la cooperació al desenvolupament de Catalunya en certes zones del Paraguai

Persona peticionària: I. M. M.
 Registre d'entrada núm.: 113117
 Data: 13.04.15
 Tram.: 126-00092/10
 Procedència: El Vendrell (Baix Penedès)
 Matèria: Altres

Resum i consideracions:

La peticionària exposa la seva experiència personal com a cooperant en una zona determinada del Paraguai (coneguda com a Bañados) i demana que el Parlament de Catalunya hi fomenti projectes o actuacions de cooperació.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'acorda convertir-la en una e-peticció privada.

Es trameta la petició al Departament de la Presidència.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit, tramitar-la amb caràcter privat, i, d'acord amb l'article 60.3.c, trametre-la al Departament de la Presidència (Agència Catalana de Cooperació i Desenvolupament), amb el prec que informi la Comissió de les actuacions o la resposta que doni a la peticionària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la gratuïtat dels telèfons d'atenció al client de les empreses concessionàries de la Generalitat, o que presten serveis de manera externalitzada per encàrrec o autorització de la Generalitat

Persona peticionària: L. F. G.
 Registre d'entrada núm.: 113118
 Data: 07.04.2015
 Tram.: 126-00093/10
 Procedència: Castelldefels (Baix Llobregat)
 Matèria: Altres

Resum i consideracions:

El peticionari posa de manifest que determinades empreses concessionàries de l'Administració de la Generalitat no tenen telèfons d'atenció al client gratuïts i posa l'exemple de les empreses dedicades a la inspecció tècnica de vehicles (ITV).

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'acorda convertir-la en una e-peticció privada.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda trametre l'informe del Departament d'Empresa i Ocupació al peticionari i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la consideració dels fongs com a organismes amb característiques pròpies, no inclosos en els termes «plantas i flora»

Persona peticionària: E. G. B.
Registre d'entrada núm.: 114508
Data: 24.04.2015
Tram.: 126-00094/10
Procedència: Planoles (Ripollès)
Matèria: Altres

Resum i consideracions:

El peticionari posa de manifest que en el món científic, acadèmic i escolar es consideren els fongs com a organismes amb característiques pròpies i, des d'un punt de vista filogenètic, relativament allunyats dels vegetals, i demana que:

«1. Es deixi de considerar els fongs com organismes inclosos en els vegetals i, per tant, els tracti com organismes amb característiques pròpies. Aquesta diferenciació comportaria utilitzar sempre el trinomi «animals, plantes i fongs» quan habitualment es fa servir «animals i plantes».

2. S'utilitzi el trinomi «flora, fauna i funga», en l'ordre que escaigui, quan es refereixi al conjunt d'organismes que conviuen en un territori o ambient determinat.

3. S'incorporin els dos punts anteriors en el Llibre d'estil del Parlament.»

Consideracions: L'apartat V.3.2 de la versió provisional (pendent de validació) del Llibre d'estil de les lleis i altres textos del Parlament de Catalunya, versió de desembre del 2014, és l'únic punt que fa referència a animals i vegetals (que no plantes).

Part V. Qüestions convencionals

V.3. Tipus de lletra

V.3.2. La cursiva

g) Noms científics d'espècies animals i vegetals.

El toro (*Bos taurus*) és un animal mamífer amb un sistema nerviós molt proper al de l'espècie humana.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'acorda convertir-la en una e-peticció privada.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit, tramitar-la amb caràcter privat, i trametre-la als Serveis d'Assessorament Lingüístic del Parlament de Catalunya, perquè en tinguin coneixement. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a l'endometriosis

Persona peticionària: M. A. P. O. (Asociación Estatal de Afectadas Endometriosis, ADAEC)
Registre d'entrada núm.: 118016
Data: 26/05/2015
Tram.: 126-00095/10
Procedència: Barcelona (Barcelonès)
Matèria: Sanitat

Resum i consideracions:

Aquesta associació d'afectades per l'endometriosis demana suport i col·laboració als partits representants en el Parlament amb relació a l'endometriosis; en concret, demana la incorporació d'aquesta problemàtica en els programes electorals i la creació d'unitats especialitzades.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'acorda convertir-la en una e-peticció privada.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre a tràmit la petició, convertir-la en una e-peticció de caràcter privat, i informar l'Asociación de Afectadas Endometriosis (Adaec) que el 15 de juny de 2015 tots els grups parlamentaris van presentar la Proposta de resolució sobre l'endometriosis (tram. 250-01661/10), publicada en el BOPC, 612, de 29 de juny de 2015, la qual serà debatuda en la Comissió de Salut del 16 de juliol de 2015. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a la regulació de les assegurances

Persona peticionària: J. M. C.
 Registre d'entrada núm.: 118017
 Data: 26/05/2015
 Tram.: 126-00096/10
 Procedència: Salt (Gironès)
 Matèria: Fiscalitat i mesures econòmiques

Resum i consideracions:

El peticionari demana que el Parlament legisli per a evitar que les companyies asseguradores es neguin a assegurar persones amb algun tipus de discapacitat reconeguda i que, en aquests casos, no puguin establir preus abusius. Així mateix, demana que els departaments de la Generalitat competents en la matèria articulin un mecanisme ràpid per a emetre un dictamen o informe sobre la discapacitat.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'acorda convertir-la en una e-peticició privada.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre a tràmit la petició, convertir-la en una e-peticició de caràcter privat i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trametre-la als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu al tractament de les dades dels usuaris de la sanitat pública en el marc de la discussió parlamentària del projecte VISC+

Persona peticionària: M. C.
 Registre d'entrada núm.: 118064
 Data: 26.05.2015
 Tram.: 126-00097/10
 Procedència: Barcelona (Barcelonès)
 Matèria: Sanitat

Resum i consideracions:

La remitent de l'escrit exposa que és directora del centre de recerca Observatori de Bioètica i Dret - Càtedra UNESCO de Bioètica, que ha elaborat un document titulat *Document sobre bioètica i Big Data: explotació i comercialització de les dades dels usuaris de la sanitat pública*. La remitent vol que aquest document es posi a disposició del Parlament amb relació a la discussió entorn el projecte VISC+.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'acorda convertir-la en una e-peticició privada.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Es trameta la petició al Departament de Salut.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre la petició a tràmit, convertir-la en una e-peticició de caràcter privat i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trametre-la als grups parlamentaris. Així mateix s'acorda, d'acord amb l'article 60.3.d del Reglament del Parlament, trametre-la al Departament de Salut perquè en tingui coneixement. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu al nivell d'anglès exigible als mestres

Persona peticionària: M. A. P.
 Registre d'entrada núm.: 119211
 Data: 15.06.2015
 Tram.: 126-00098/10
 Procedència: Barcelona (Barcelonès)
 Matèria: Educació

Resum i consideracions:

La remitent de l'escrit qüestiona que als centres d'educació primària es demani als mestres de tenir un nivell B2 d'anglès.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'acorda convertir-la en una e-peticició privada.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre a tràmit la petició, convertir-la en una e-peticició de caràcter privat i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, trametre-la als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

Escrit relatiu a l'educació fora de l'aula

Persona peticionària: R. C. R.
 Registre d'entrada núm.: 116143
 Data: 07.05.2015
 Tram.: 126-00099/10
 Procedència: Bellver de Cerdanya (Cerdanya)
 Matèria: Educació

Resum i consideracions:

El text és un manifest relatiu a l'educació fora de l'aula, que vol fomentar una pràctica més generalitzada de les oportunitats educatives que es poden oferir als infants i els joves fora de l'àmbit estrictament escolar, i demana que se'n tingui més en compte el valor didàctic. Fa referència tant al pati de l'escola com a l'entorn local o a les sortides i les estades en el medi natural o en medis que no són els habituals de l'infant o el jove. Els redactors del manifest entenen l'educació fora de l'aula com un mitjà per a desenvolupar la capacitat d'aprendre tot creant una situació que aprofita l'entorn, entès d'una manera subjectiva per a cada individu. Aquesta dinàmica educativa hauria de facilitar que s'impregnessin d'aprenentatges viscuts com a experiències lúdiques que els ajudin a comprendre el món que els envolta i a millorar-lo.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

S'acorda convertir-la en una e-peticició privada.

Es trameta als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

Resposta final:

La Comissió de Peticions acorda admetre a tràmit la petició, convertir-la en una e-peticició de caràcter privat, i, d'acord amb l'article 60.3.b del Reglament del Parlament, acorda trametar la petició als grups parlamentaris perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària. Amb aquesta actuació, la Comissió dóna per acabada la tramitació d'aquesta petició.

3. RELACIÓ DE PETICIONS EN ESTAT ACTUAL DE TRAMITACIÓ**3.1. PETICIONS ESCRITES****Escrit relatiu a la investigació del robatori de nounats**

Persona peticionària: G. F. L. (SOS Bebés Robados Catalunya - Asociación de Afectados por el robo de bebés y de apropiación de identidad)
 Registre d'entrada núm.: 108617
 Data: 05.03.15
 Tram.: 125-00043/10
 Procedència: Barcelona (Barcelonès)
 Matèria: Justícia

Resum i consideracions:

L'associació SOS Bebés Robados Catalunya - Asociación de Afectados por el robo de bebés y de apropiación de identidad exposa les actuacions que està duent a terme perquè s'investigui la desaparició de nadons acabats de néixer, principalment en la segona meitat del segle XX, es resolgui la vertadera filiació de les persones amb dades falses en el Registre Civil o amb expedient d'adopció irregular, i se n'extreguin les eventuals responsabilitats.

En el seu escrit fan una sèrie de peticions dirigides a múltiples organismes i entitats (Estat, comunitats autònomes, diputacions, bisbats, Ministeri Fiscal, Institut Nacional de Toxicologia, Poder Judicial, entre altres).

Les més relacionades amb les comunitats autònomes i que, per tant, es dirigeixen al Parlament de Catalunya són les següents: facilitar l'accés als arxius i registres amb informació d'adopcions o abandonaments de nadons, i dels historials clínics, que es demani als governs autonòmics el suport a les associacions d'afectats i víctimes, que es designi un interlocutor únic a cada comunitat autònoma per tal de col·laborar amb les associacions d'afectats i víctimes.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Salut.

Resum de l'informe:

El Departament de Salut comunica a la Comissió que ha tramès la petició al Departament d'Interior, ja que aquest té organitzada la interlocució amb la Secretaria d'Estat de Seguretat sobre les actuacions relacionades amb possibles sostraccions de nounats.

Escrit relatiu a l'accés gratuït als sistemes de reproducció assistida públics

Persona peticionària: M. C. R. (Associació «Ca la Dona»)
 Registre d'entrada núm.: 115333
 Data: 29.04.2015
 Tram.: 125-00047/10
 Procedència: Barcelona (Barcelonès)
 Matèria: Sanitat

Resum i consideracions:

La remitent de l'escrit exposa la situació de les dones sense parella masculina i de les dones lesbianes i bisexuals per a accedir a la gratuïtat dels sistemes de reproducció assistida i per a inscriure els seus fills si opten per pagar-se elles mateixes la reproducció, ja que la cartera de serveis estatal reserva la gratuïtat del procediment de reproducció assistida per a ajudar

a la gestació a dones que han tingut problemes per a quedar-se embarassades o que tenen algun problema amb la seva capacitat reproductiva. També exposa que a les dones que accedeixen al sistema de reproducció assistida se'ls aplica el mateix protocol que a les dones infèrtils, amb l'excés de medicalització que això comporta. La remitent de l'escrit demana de tenir una reunió amb els grups parlamentaris per a exposar la situació i que s'adoptin les mesures necessàries per a establir el dret de les dones sense parella masculina i les dones lesbianes i bisexuals d'accedir gratuïtament als sistemes de reproducció assistida públics.

Actuació:

S'admet a tràmit la petició.

Es demana un informe sobre el contingut de la petició al Departament de Salut.

3.2. PETICIONS ELECTRÒNIQUES

Escrit relatiu a la publicitat de les convocatòries d'oposicions al Cos de Mossos d'Esquadra

Persona peticionària: O. M. R.

Registre d'entrada núm.: 96984

Data: 4.12.2014

Tram.: 126-00085/10

Procedència: Terrassa (Vallès Occidental)

Matèria: Justícia

Resum i consideracions:

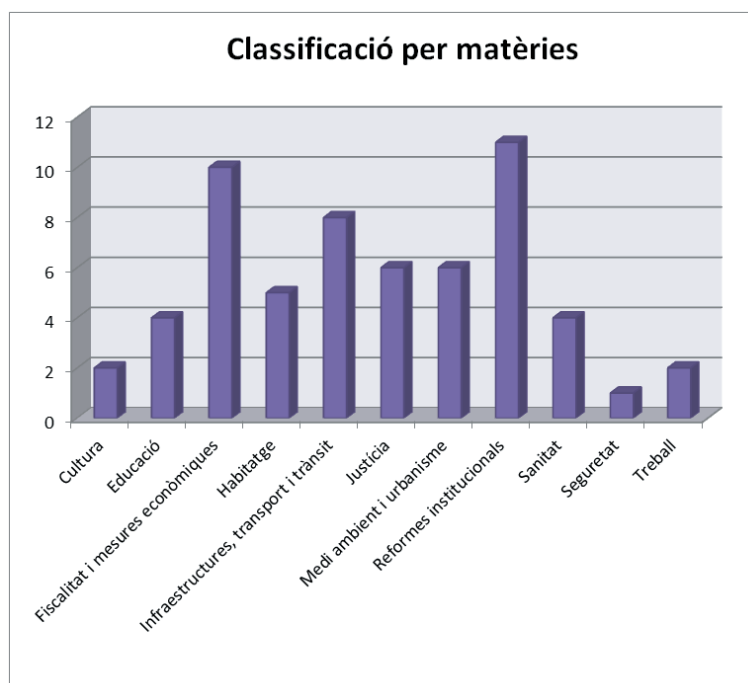
El peticionari posa de manifest que els aspirants a opositar al Cos de Mossos d'Esquadra no tenen notícies sobre futures convocatòries i demana que se'ls trameti oficialment algun tipus d'informació relativa a les convocatòries.

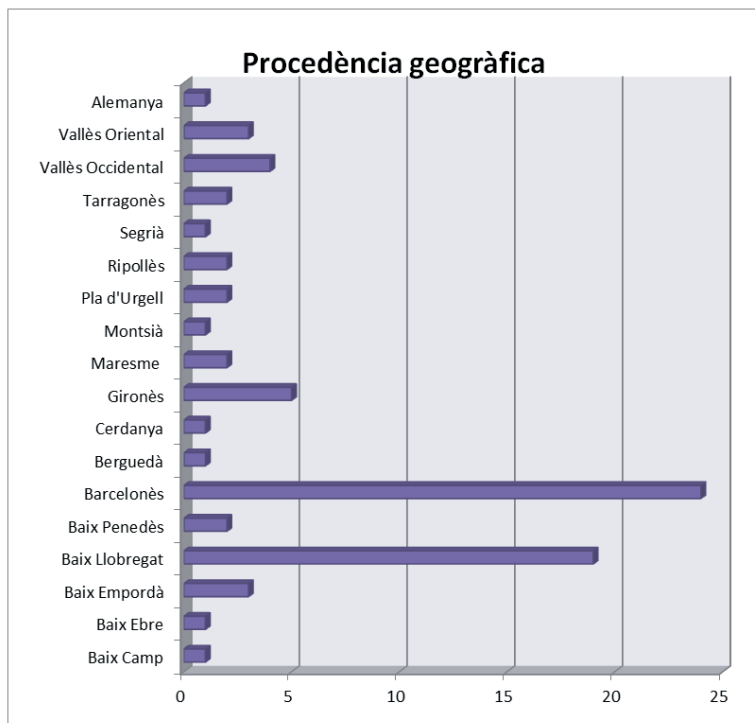
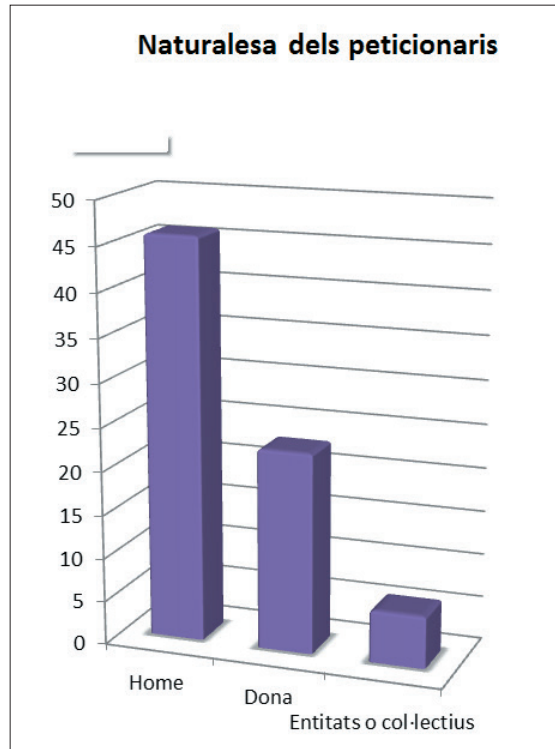
Actuació:

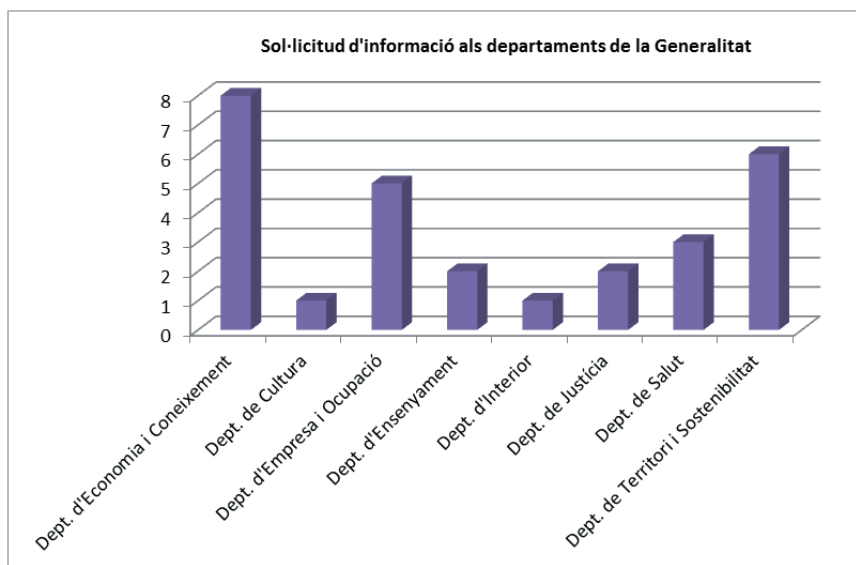
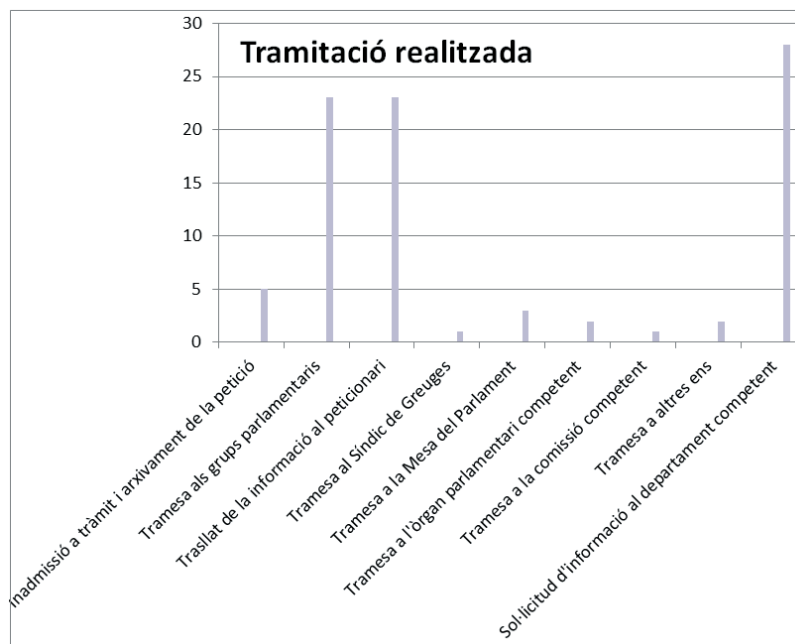
S'admet a tràmit la petició.

S'obre un termini d'adhesions de quatre mesos. La petició no rep cap adhesió.

4. ESTADÍSTIQUES

Parlament del Parlament, 23 de juliol de 2015

El secretari quart La presidenta
 David Companyon i Costa Núria de Gispert i Català

— **Declaració del Parlament de Catalunya sobre el garantiment i l'estabilitat de l'atenció integral a les persones amb trastorns mentals i addiccions**

Tram. 401-00041/10

Lectura en el Ple

Sessió 58, 23.07.2015, DSPC-P 119

L'Organització Mundial de la Salut estima que els trastorns mentals afecten cada any un 25% de la població europea, tal com recull el Pla europeu d'acció per a la salut mental 2013-2020, pla que també posa de manifest la tendència a una menor esperança de vida de les persones amb trastorns mentals, sovint amb una mitjana de vint anys menys. D'altra banda, l'envelliment de la població implica un increment de la prevalença de la demència, que se situa entorn del 5% en les persones majors de seixanta-cinc anys i del 20% en les que tenen més de vuitanta anys.

A Catalunya, l'abordatge integral de la salut mental i les addiccions era una necessitat objectiva, i avui és una realitat gràcies a l'impuls dels agents socials compromesos amb la salut mental, com les associacions de persones afectades, les associacions de familiars, les entitats proveïdores de serveis públics o els professionals, i també gràcies als diferents governs de Catalunya dels últims anys i als grups parlamentaris, que els han donat suport. Aquest suport es va traduir el 2006 en un pla director de salut mental i addiccions i el 2013, en l'elaboració del pla integral que promou una atenció a la salut mental des de l'acció interdepartamental.

Aquesta evolució històrica fa evident que el Pla integral d'atenció a les persones amb trastorns mentals i addiccions és un instrument clau per a millorar l'atenció a la salut mental dels ciutadans que té un gran consens.

Davant la preocupació del Parlament de Catalunya per l'increment del nombre de persones que poden patir al llarg de la vida un trastorn mental, amb un augment dels que s'inicien en la infància i l'adolescència, i davant del fet que les desigualtats socials també són determinants en l'origen i el desenvolupament dels trastorns mentals, és important actuar des d'una perspectiva transversal.

El Pla integral d'atenció a les persones amb trastorns mentals i addiccions és la concreció d'una visió compartida que entén la salut mental com un repte transversal i que pretén donar resposta als objectius següents: contribuir a millorar la salut mental i a disminuir les desigualtats socials d'aquest col·lectiu, identificant-ne les necessitats de manera integral, millorant-ne l'atenció i incrementant-ne les possibilitats d'integració; incorporar estratègies transversals de promoció de la salut, prevenció de la malaltia, atenció i reinserció social

i laboral, possibilitant l'acció integrada i complementària dels serveis de salut, socials, educatius, laborals i de la justícia; aconseguir un progrés significatiu en la participació dels afectats en primera persona i una opció d'equitat i reequilibri a favor de la població més vulnerable, i tenir un instrument de planificació de les polítiques i accions públiques que doni coherència a les accions que els departaments de la Generalitat estan desenvolupant per a atendre aquestes persones, amb criteris d'eficiència dels serveis públics.

El Parlament de Catalunya manifesta públicament la necessitat de complir aquests objectius per mitjà de l'aplicació de polítiques i accions de caràcter integral i transversal destinades a les persones amb trastorns mentals i addiccions, i creu fermament que cal garantir-ne la continuïtat i l'estabilitat, amb un lideratge i una supervisió que n'assegurin la cooperació interdepartamental.

Palau del Parlament, 23 de juliol de 2015

— **Atorgament de la Medalla d'Honor del Parlament de Catalunya**

Acord

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 7 de juliol de 2015, a proposta de la presidenta del Parlament de Catalunya, en l'acte de concessió de la Medalla d'Honor del Parlament d'enguany, ha acordat d'atorgar-la també a la Fundació Institut Guttmann, amb motiu de la commemoració del seu cinquantè aniversari i en reconeixement a la seva trajectòria en l'atenció i el tractament especialitzat de persones amb lesions medul·lars.

Palau del Parlament, 7 de juliol de 2015

El secretari tercer
Josep Rull i Andreu

La presidenta
Núria de Gispert i Català

4.53. SESSIONS INFORMATIVES I
COMPAREIXENCES4.53.10. SESSIONS INFORMATIVES
I COMPAREIXENCES DE
MEMBRES DEL GOVERN— Sessió informativa de la Comissió d'Afers
Institucionals amb el conseller de la Presi-
dència sobre l'informe «Crònica d'una ofen-
siva premeditada. Les conseqüències sobre
les persones de Catalunya»

Tram. 355-00229/10

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud de sessió informativa: Conseller de la Presi-
dència (reg. 120170).Comissió competent: Comissió d'Afers Institucionals.
Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: 23.07.2015.4.87. PROCEDIMENTS DAVANT EL
TRIBUNAL CONSTITUCIONAL4.87.10. RECURSOS D'INCONSTITUCIONALITAT
INTERPOSATS CONTRA LLEIS DE CATALUNYA— Recurs d'inconstitucionalitat 3492-2015, in-
terposat pel president del Govern de l'Estat
contra l'article 34 de la Llei 2/2015, de l'11 de
març, de pressupostos de la Generalitat de
Catalunya per al 2015

Tram. 381-00010/10

Alegacions que formula el Parlament

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Fernando Domínguez García, letrado del Parlamento de Cataluña, obrando en nombre y representación de éste en virtud de la Resolución de la Mesa del Parlamento de 1 de marzo de 2011, y en cumplimiento del Acuerdo de Mesa de fecha 7 de julio de 2015, según se acredita mediante la certificación que acompaña al presente escrito en documento adjunto, comparece ante el Tribunal Constitucional y como mejor en derecho proceda

DICE

1. Que, en fecha 3 de julio de 2015, el Parlamento de Cataluña ha sido notificado de la providencia dictada por el Tribunal Constitucional por la que se admite a trámite el Recurso de Inconstitucionalidad número 3492-

2015, promovido por el Presidente del Gobierno contra el inciso «previa autorización del Gobierno, de la puesta en funcionamiento de nuevos servicios públicos» del artículo 34 de la Ley 2/2015, de 11 de marzo, de presupuestos de la Generalidad de Cataluña para 2015.

2. Que, mediante Acuerdo de Mesa de fecha 7 de julio de 2015, el Parlamento de Cataluña ha decidido personarse en el procedimiento relativo al recurso de inconstitucionalidad número 3492-2015.

3. Que, evacuando el trámite conferido mediante la providencia a que se ha hecho referencia, pasan a formular las siguientes

ALEGACIONES

PRIMERA. PRECISIONES SOBRE EL INCISO IMPUGNADO

Como indica la parte actora, en el artículo 34 de la Ley 2/2015, de 11 de marzo, de presupuestos de la Generalidad de Cataluña para 2015, se incluye una limitación general del aumento de gastos de personal del sector público y dos excepciones, una relativa al traspaso de servicios y otra relativa a la puesta en funcionamiento de nuevos servicios. La parte actora argumenta que no se recurre la regla general ni la primera excepción, y que el recurso se dirige contra el inciso final.

Artículo 34. Limitación del aumento de gastos de personal

En el ejercicio 2015 no pueden tramitarse expedientes de ampliación de plantilla ni disposiciones o expedientes de creación o de reestructuración de unidades orgánicas que conlleven un incremento global del gasto de personal, salvo las unidades derivadas de un traspaso de servicios o, previa autorización del Gobierno, de la puesta en funcionamiento de nuevos servicios públicos.

En el Acuerdo del Tribunal Constitucional de 25 de junio de 2015 con relación al asunto 3492-2015 que nos ocupa se admite a trámite el recurso de inconstitucionalidad contra el inciso «previa autorización del Gobierno, de la puesta en funcionamiento de nuevos servicios públicos». A efectos de mantener la coherencia lingüística y lógica, entenderemos que se impugna también la conjunción disyuntiva previa, de forma que el reproche de inconstitucionalidad se dirige contra el inciso «o, previa autorización del Gobierno, de la puesta en funcionamiento de nuevos servicios públicos».

SEGUNDA. EXISTENCIA DE PRECEDENTES DE
EXCEPCIONES CON RELACIÓN A LOS LÍMITES DE GASTO
DE PERSONAL QUE NO CUESTIONAN LA NORMATIVA
ESTATAL BÁSICA

El artículo 34.3 de la Ley de presupuestos anterior (la Ley 1/2014, de 27 de enero, de presupuestos de la Generalidad de Cataluña para 2014) tenía una previsión similar en la medida que preveía realizar contratacio-

nes «en casos excepcionales y para cubrir necesidades urgentes e inaplazables».

3. Los entes, entidades y empresas del sector público a los que se refiere el artículo 23.e, f, g, h e i no pueden contratar a nuevo personal, salvo que las contrataciones provengan de convocatorias iniciadas en ejercicios anteriores o que sean obligatorias en el marco de programas o planes plurianuales en ejecución a la entrada en vigor de la presente ley. Al efecto de optimizar los efectivos disponibles en el ámbito de la Administración de la Generalidad y su sector público, los entes, entidades y empresas únicamente pueden realizar contrataciones de personal temporal en casos excepcionales y para cubrir necesidades urgentes e inaplazables, y deben contratar preferentemente a personal con un vínculo preexistente de carácter fijo con la Administración de la Generalidad o con los entes y entidades de su sector público. Al personal funcionario o laboral al servicio de la Administración de la Generalidad o de su sector público que pase a prestar servicios temporalmente en estos entes, entidades y empresas en virtud de lo establecido por el presente apartado se le reconoce el derecho a la reserva de su puesto de trabajo. El Gobierno debe establecer el procedimiento de autorización de las contrataciones temporales en el ámbito del sector público.

El apartado 1 del Acuerdo de la Subcomisión de Seguimiento Normativo, Prevención y Solución de Conflictos de la Comisión Bilateral Generalitat-Estado en relación con el artículo 34.3 de la Ley 1/2014, de 27 de enero, de Presupuestos de la Generalitat de Cataluña para 2014, publicado mediante la Resolución de 19 de septiembre 2014, de la Secretaría General de Coordinación Autonómica y Local (BOE de 6 de octubre de 2014) establece:

«La aplicación en el ámbito de la Ley 1/2014, de 27 de enero, de Presupuestos de la Generalitat de Cataluña para 2014, de lo dispuesto en el artículo 34.3 de la misma, se ha producido durante el presente ejercicio y se producirá hasta la finalización del mismo el 31 de diciembre, conforme a las normas básicas establecidas en la Ley 22/2013, de 23 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2014, y las excepciones a la prohibición general de contratación se sujetarán a las previsiones del artículo 21 y de las disposiciones adicionales vigésima y vigésimo primera de la Ley estatal 22/2013, de 23 de diciembre.»

De forma clara el Acuerdo de la Comisión Bilateral Generalitat-Estado expresa que se debe respetar la normativa estatal básica. Pero también indica que es posible una aplicación del precepto transcrito respetándola.

La falta de mención o referencia a las competencias estatales en la materia –que se produce tanto en la Ley 1/2014 y en la Ley 2/2015– no puede reputarse tampoco como vicio de inconstitucionalidad pues ni es una

mención necesaria para que existan y se ejerzan, ni permite deducir de ello un desplazamiento o sustitución como ha afirmado la jurisprudencia constitucional en más de una ocasión:

«La parte recurrente alega que el precepto impugnado debería haber distinguido entre los tributos propios de la Generalidad y los estatales y locales, salvaguardando, por tanto, las competencias que no son de la Generalidad. Mas no es aceptable tal argumentación. En efecto, como se afirma en la STC 191/1994 (fundamento jurídico 2º), “hemos dicho en más de una ocasión que el Estado, en el ejercicio de sus competencias, no viene obligado a reservar, mediante una cláusula de salvaguardia, las competencias que puedan tener las Comunidades Autónomas en la respectiva materia (SSTC 95/1984, 157/1985, 155/1990 y 180/1992)”. Tal doctrina es aplicable, por existir la misma razón, al supuesto de ejercicio de sus respectivas competencias por Comunidades Autónomas. Y es que es contrario al principio de conservación de las normas entender que una norma rebasa el ámbito propio de competencia de quien la dicta si nada se dice en ella sobre el particular y nada se alega, además, sobre acto alguno que pueda justificar tal interpretación (en este sentido, bien que con referencia al ámbito de competencia territorial de una Comunidad Autónoma, la STC 97/1983, fundamento jurídico 4º in fine)”» (STC 122/1983, FJ 4).

Evidentemente, el planteamiento de esta controversia en un proceso de constitucionalidad de la norma no debe dirimirse escogiendo sólo la interpretación más consistente y razonable, sino la interpretación adecuada a la Constitución, y desechando la que pueda no serla, como es la que formula la representación de la actora, y así lo tiene establecido la jurisprudencia constitucional desde bien tempranamente y de manera consolidada. Como se sostuvo en la STC 122/1983, de 16 de diciembre:

«Siendo posibles dos interpretaciones de un precepto, una ajustada a la Constitución y la otra no conforme a ella, debe admitirse la primera, con arreglo a un criterio hermenéutico reiteradas veces aplicado por este Tribunal». (FJ 6) (En el mismo sentido SSTC 4/1981, FJ 16; 93/1984, FJ 5.d; 176/1999, FJ 3).

Resulta necesario, pues, intentar buscar una interpretación que preserve la constitucionalidad de la norma enjuiciada o en los propios términos del mismo Tribunal:

«Es necesario apurar todas las posibilidades de interpretar los preceptos de conformidad con la Constitución y declarar tan sólo la derogación de aquéllos cuya incompatibilidad con ella resulte indudable por ser imposible llevar a cabo dicha interpretación» (STC 93/1984, FJ 5.d).

Y como recuerda el mismo Tribunal, este criterio encuentra su justificación en el principio de conservación de la norma en base a su origen democrático:

«En este caso, como se apreciará, dicha operación interpretativa, que encuentra su anclaje en el principio de conservación de la norma atendiendo a la presunción de constitucionalidad de la que goza por resultar emanada de un legislador democrático, resulta posible, pues no estamos aquí ante un supuesto en el que exista un conflicto evidente e insalvable entre el precepto reglamentario impugnado y las normas o principios constitucionales que integran su parámetro de control, señaladamente, el art. 159.2 CE». (STC 101/2008, FJ 9), (en el mismo sentido, STC 341/1993, FJ 2).

La previsión del último inciso del artículo 34 de la Ley 2/2015 no debe considerarse como incompleta, sino simplemente que debe insertarse en el marco normativo existente para tener pleno sentido. Y ese marco es el constituido por la legislación estatal, como se indica a continuación.

TERCERA. EXISTENCIA DE INTERPRETACIONES ACORDES A LA CONSTITUCIÓN DEL ARTÍCULO 34 IN FINE DE LA LEY 2/2015, DE 11 DE MARZO, DE PRESUPUESTOS DE LA GENERALIDAD DE CATALUÑA

Afirma la representación de la parte actora que el inciso «o, previa autorización del Gobierno, de la puesta en funcionamiento de nuevos servicios públicos» del artículo 34 de la Ley recurrida es contrario al orden constitucional de distribución competencial entre el Estado y la Generalidad de Cataluña en la medida que no respeta lo dispuesto en la legislación básica en la materia contenida, particularmente en lo que aquí respecta en los artículos 20 y 21 de la Ley 36/2014, de 26 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2015, y muy especialmente en el último de los preceptos citados. En concreto de dichos artículos pueden extraerse las siguientes reglas:

- «La masa salarial del personal laboral [...] no podrá incrementarse en 2015» (artículo 20.Cuatro Ley 36/2014)
- «En el año 2015, las retribuciones del personal al servicio del sector público no podrán experimentar ningún incremento respecto a las vigentes a 31 de diciembre de 2014» (artículo 20.Dos Ley 36/2014)
- «A lo largo del ejercicio 2015 no se procederá [...] a la incorporación de nuevo personal» (artículo 21.Uno.1 Ley 36/2014), aunque a lo largo del punto Uno.1 se indican diversas excepciones y en el punto Uno.2 se contemplan excepciones en las letras A a N.

Refuerza su alegación la representación de la parte actora invocando la jurisprudencia constitucional (SSTC 148/2006, 178/2006 y 34/2013) y que considera aplicable plenamente al caso presente sin ningún matiz, por un lado, y se rechaza en consecuencia como contrario a los mismos, por otro lado, el inciso recurrido. Dicha jurisprudencia establece que el Estado puede establecer topes máximos a las retribuciones de los

funcionarios y limitar las ofertas de empleo público de las comunidades autónomas.

La idea de límite o tope máximo global se refiere al concepto de «masa retributiva», y no a las retribuciones de una unidad orgánica o departamento concreto. El Dictamen del Consejo de Estado de 3 de junio de 2015, transcrito expresamente por la parte actora, así lo reconoce: «los límites retributivos contenidos en las Leyes de Presupuestos Generales del Estado para todo el personal al servicio del sector público, expresados a través de topes máximos globales referidos al incremento de su masa retributiva». La propia parte actora indica que el inciso recurrido «infringe los límites de la masa global retributiva del personal del sector público».

La masa salarial del personal del sector público, a efectos de la Ley de Presupuestos del Estado, es equivalente al total de retribuciones de dicho personal, cuyo incremento no puede superar los porcentajes establecidos en dicha Ley o, depende de los años, mantenerse con un importe idéntico al año anterior. Respecto a los criterios de cálculo de la masa salarial, el Gobierno de la Nación aprobó, referido al ámbito de su sector público, la Orden HAP/1057/2013, de 10 de junio (BOE núm. 140, de 12 de junio de 2013), que concreta determinados criterios en relación al cálculo y la autorización de la demasada salarial. Entre estos criterios, sólo incluye el personal laboral con contrato indefinido, por lo cual no es de aplicación en el presente supuesto, teniendo en cuenta, además, que el cómputo que realiza la Administración de la Generalidad se fundamenta en la totalidad de la plantilla presupuestada, sea ocupada por personal con contrato indefinido o temporal, o interino por cobertura de vacante.

El tenor literal del artículo 34 de la Ley recurrida impide la tramitación de cualquier expediente singular de ampliación de plantillas o de creación o reestructuración de unidades orgánicas por parte de los órganos o unidades de los departamentos de la Generalitat o de las entidades de su sector público que comporten un incremento global de los gastos de personal de estos órganos o unidades. Consecuentemente, prohíbe que los órganos, unidades o entidades del sector público tramiten expedientes que supongan incrementar las plazas dotadas en los presupuestos, salvo que este incremento de la plantilla sea compensado internamente (mediante la supresión o reducción otros órganos o unidades o la amortización de otros puestos de trabajo) para que no se incremente en el mencionado órgano, unidad o entidad el gasto de personal. De esta manera no se afecta al límite de masa global retributiva del personal del sector público.

Esta parte considera que la representación de la actora realiza una interpretación absolutamente errónea y sesgada de los artículos 20 y 21 de la Ley 36/2014, de 26 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2015, por tres razones. En primer lugar,

la parte actora suple las incoherencias del tenor literal de dichos artículos, como el hecho que lo que no puede incrementarse es la «masa salarial del personal laboral» o que los cálculos del Estado respecto de la masa salarial se refieren al personal laboral con contrato indefinido, con una interpretación que dificulta encontrar una interpretación conforme del artículo 34 de la Ley 2/2015. En segundo lugar, la parte actora obvia que dichos artículos contienen múltiples excepciones al límite de la masa retributiva, algunas aplicables solo al Estado (ciertos contingentes del Ejército), pero muchas de ellas a diversas administraciones públicas (administración educativa, sanitaria, policía, etc.). En tercer lugar, la normativa básica estatal hace referencia al incremento de las retribuciones vigentes a 31.12.2014 y no al conjunto del gasto de personal.

Con relación a la masa salarial, cabe perfectamente la posibilidad de una interpretación del precepto impugnado que permita su compatibilidad con dicha normativa básica. Se puede hacer una interpretación del inciso recurrido de forma que no altere o modifique *per se* la masa salarial global de la Generalidad, porque no puede hacerlo, por lo que aquello que dispone el citado precepto para ser rectamente entendido debe incardinarse en la normativa estatal básica. De forma que cuando el Gobierno de la Generalidad lleve a cabo la autorización previa contemplada en el artículo 34 de la Ley 2/2015 tendrá que tomar medidas que compensaran dicha medida de forma que la masa salarial global no se incrementare.

Para ello, sólo cabría acudir al artículo 16.1 de la Ley 2/2015 que indica:

Artículo 16. Limitación del aumento del gasto

1. Durante el ejercicio 2015, el Gobierno y todos los titulares de centros de gasto están obligados a no tomar ninguna iniciativa legislativa o administrativa que conlleve crecimiento del gasto público presupuestado si no proponen, simultáneamente, los recursos adicionales necesarios o las reducciones proporcionales de gasto con la correspondiente especificación presupuestaria. Las resoluciones y los acuerdos que se adopten en incumplimiento de este precepto son nulos de pleno derecho.

De todo lo expuesto, debe concluirse no sólo que es perfectamente posible una interpretación del último inciso del artículo 34 de la Ley 2/2015 que lo haga compatible con la legislación básica invocada por la representación de la actora, sino que es la interpretación con mayor sentido en el contexto normativo en el que debe inscribirse para su adecuada comprensión.

Además, la parte actora afirma que la creación de nuevas plazas supone la incorporación de nuevo personal sin circunscribirlo a los supuestos admitidos por la norma básica sobre la tasa de reposición. El incremento de la plantilla de un órgano, unidad o entidad del sector público implica que estos puestos de trabajo pre-

supuestados tengan que ser objeto de cobertura para hacer frente a estas nuevas necesidades derivadas de la puesta en funcionamiento de nuevos servicios públicos. No obstante, se tiene que considerar que estos nuevos puestos de trabajo no tienen que ser objeto de cobertura necesariamente mediante la contratación de nuevo personal de carácter permanente (funcionarios de carrera o laborales fijos), es decir, no necesariamente tienen que conformar una oferta pública de ocupación en el año 2015, por lo tanto, difícilmente puede afirmarse que se incumplen las reglas básicas sobre la tasa de reposición de efectivos. Efectivamente, nada obsta que estos nuevos puestos puedan ser objeto de cobertura mediante expedientes de redistribución de efectivos existentes o, incluso, mediante el nombramiento de personal interino o la contratación de personal laboral temporal si su cobertura acontece de forma urgente e inaplazable (respetando la regulación establecida con carácter básico por la Ley de presupuestos generales del Estado en cuanto al nombramiento y contratación de personal temporal). Por lo tanto, en ningún caso se puede presuponer que estos nuevos puestos tienen que formar parte de una oferta pública de ocupación y, en consecuencia, no hay motivos para entender vulnerados los preceptos básicos relativos a la tasa de reposición de efectivos.

En la medida que la interpretación sostenida por esta representación es razonable y se conforma siguiendo un espíritu integrador y sistemático (criterio utilizado por la jurisprudencia constitucional a menudo en su labor hermenéutica como se expresa en la STC 101/2008, FJ 10), puede afirmarse la constitucionalidad de todo el artículo 34 de la Ley 2/2015, de 11 de marzo, de presupuestos de la Generalidad de Cataluña.

Por todo lo anterior, al Tribunal Constitucional,

SOLICITA que teniendo por presentado el presente escrito en tiempo y forma, y los documentos que lo acompañan, se sirva admitirlo, tenga por personado al Parlamento de Cataluña en el recurso de inconstitucionalidad núm. 3492-2015 y por formuladas las anteriores alegaciones y, en sus méritos, dicte sentencia en la que declare la plena constitucionalidad del inciso «o, previa autorización del Gobierno, de la puesta en funcionamiento de nuevos servicios públicos» del artículo 34 de la Ley 2/2015, de 11 de marzo, de presupuestos de la Generalidad de Cataluña para 2015.

Barcelona para Madrid, a 23 de julio de 2015

Fernando Domínguez García
Letrado del Parlamento de Cataluña

— **Recurs d'inconstitucionalitat 3493-2015, interposat pel president del Govern de l'Estat contra determinats articles i disposicions addicionals de la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives**

Tram. 381-00011/10

Allegacions que formula el Parlament

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Fernando Domínguez García y Anna Casas i Gregorio, letrados del Parlamento de Cataluña, obrando en nombre y representación de éste en virtud de la Resolución de la Mesa del Parlamento de 1 de marzo de 2011, y en cumplimiento del Acuerdo de Mesa de fecha 7 de julio de 2015, según se acredita mediante la certificación que acompaña al presente escrito en documento adjunto, comparecen ante el Tribunal Constitucional y como mejor en derecho proceda

DICEN

1. Que, en fecha 3 de julio de 2015, el Parlamento de Cataluña ha sido notificado de la providencia dictada por el Tribunal Constitucional por la que se admite a trámite el Recurso de Inconstitucionalidad número 3493-2015, promovido por el Presidente del Gobierno contra los artículos 69, 95 y las disposiciones adicionales 22, 23, 24, 25 y 26 de la Ley del Parlamento de Cataluña 3/2015, de 11 de marzo, de medidas fiscales, financieras y administrativas.
2. Que, mediante Acuerdo de Mesa de fecha 7 de julio de 2015, el Parlamento de Cataluña ha decidido personarse en el procedimiento relativo al recurso de inconstitucionalidad número 3493-2015.
3. Que, evacuando el trámite conferido mediante la providencia a que se ha hecho referencia, pasan a formular las siguientes

ALEGACIONES

PRIMERA. LAS PREVISIONES DEL ARTÍCULO 69 DE LA LEY DEL PARLAMENTO DE CATALUÑA 3/2015, DE 11 DE MARZO, DE MEDIDAS FISCALES, FINANCIERAS Y ADMINISTRATIVAS, NO DESBORDAN LAS COMPETENCIAS ESTATALES EN MATERIA DE CONTROL DEL ESPACIO AÉREO

El artículo 144.5 del Estatuto de Autonomía de Cataluña contempla que corresponde a la Generalitat el establecimiento de un servicio meteorológico propio, el suministro de información meteorológica y climática, incluyendo el pronóstico, el control y el seguimiento de las situaciones meteorológicas de riesgo, y también la investigación en estos ámbitos, y la elaboración de la cartografía climática.

El fundamento jurídico número 88 de la STC 31/2010 enjuició dicho precepto en el siguiente sentido:

“En efecto, el art. 149.1.20 CE atribuye al Estado competencia exclusiva sobre el servicio meteorológico. Pero esta competencia estatal no impide que los Estatutos de Autonomía puedan atribuir la correlativa competencia sobre el mismo objeto jurídico siempre que, de un lado, se restrinja al territorio de la Comunidad Autónoma y, de otro, no limite la plena competencia estatal sobre meteorología en la totalidad del territorio español, que incluye la adopción de cualquier medida normativa y aplicativa con apoyo físico en todo el territorio del Estado y, por tanto, en cada territorio autonómico. En estos términos, la competencia de la Generalitat sobre su propio servicio meteorológico no enerva la competencia que al Estado reconoce el art. 149.1.20 CE”.

Es decir, la competencia exclusiva del Estado sobre el servicio meteorológico a partir del artículo 149.1.20 CE no excluye la correlativa de la Generalitat atribuida por el artículo 144.4 EAC, referida al territorio de Cataluña. Es una situación de perfecta concurrencia.

La modificación del artículo 4 de la Ley 15/2001, de 14 de noviembre, de meteorología, que formula el artículo 69 de la Ley del Parlamento de Cataluña 3/2015, se realiza con objeto de permitir al Servicio Meteorológico de Cataluña prestar servicios de abastecimiento de información meteorológica de apoyo a la navegación aérea.

La asignación de estas nuevas funciones que hace el artículo 69 de la Ley recurrida tiene por objeto habilitar al Servicio Meteorológico de Cataluña para actuar como proveedor de servicios meteorológico de apoyo a la navegación aérea y hacer posible de este modo que pueda obtener la certificación exigida por el Reglamento (CE) n.º 550/2004 del Parlamento Europeo y del Consejo de 10 de marzo de 2004, relativo a la prestación de servicios de navegación aérea en el cielo único europeo, y el Reglamento (CE) n.º 2096/2005 de la Comisión, de 20 de diciembre de 2005, por el que se establecen requisitos comunes para la prestación de servicios de navegación aérea.

A nivel español es necesario destacar la Orden ministerial MAM/1792/2006, de 5 de junio, por la que se regula el procedimiento de certificación de proveedores de servicios meteorológicos de apoyo a la navegación aérea, tiene como objeto establecer el procedimiento por el cual la autoridad nacional de supervisión de servicios meteorológicos de apoyo a la navegación aérea concede los certificados como proveedores de servicios de meteorología de apoyo a la navegación aérea a aquellas organizaciones que lo soliciten y demuestren el cumplimiento de los requisitos aplicables contenidos en el Reglamento (CE) n.º 2096/2005 de la Comisión, de 20 de diciembre de 2005, por el que se establecen requisitos comunes para la prestación de servicios

de navegación aérea, y supervisará, posteriormente, el cumplimiento continuado de dichos requisitos por parte de los proveedores certificados por ella.

El Servicio Meteorológico de Cataluña solicitó dicha certificación, que le fue denegada por la Resolución de la Secretaría de Estado de Medio ambiente de 29 de marzo de 2014, entre otros motivos técnicos justamente por el hecho que, dentro de las funciones asignadas legalmente al Servicio Meteorológico de Cataluña, no figuraba la provisión de servicios meteorológico de apoyo a la navegación aérea. En concreto se afirmó que: “La organización no tiene asignada la prestación de servicios meteorológicos de navegación aérea entre sus funciones, por lo que no se puede garantizar que el servicio se preste de forma segura y continuada”.

La parte actora liga la nueva competencia del Servicio Meteorológico de Cataluña con el control de la navegación aérea, competencia exclusiva del Estado ex artículo 149.1.20 CE. No obstante, la literalidad del artículo 69 de la Ley recurrida se centra en los servicios de abastecimiento de información meteorológica **de apoyo** a la navegación aérea. La materia competencial es puramente la información meteorológica, que no puede quedar desvirtuada por un simple criterio finalista de quién sea el usuario de esta información. Es decir, no afecta al núcleo del control del espacio aéreo, constituido por el control del tráfico aéreo, sino que se circunscribe a la observación y predicción meteorológica, y proporcionar dicha información a aeródromos, ya sea por designación o por concurso público cuando la normativa europea actualmente en tramitación así lo contemple. No se desborda, por tanto, la competencia estatal de control del espacio aéreo.

SEGUNDA. LA REGULACIÓN EN MATERIA DE IMPLANTACIÓN COMERCIAL INTRODUCIDA POR EL ARTÍCULO 95 DE LA LEY DEL PARLAMENTO DE CATALUÑA 3/2015, DE 11 DE MARZO, DE MEDIDAS FISCALES, FINANCIERAS Y ADMINISTRATIVAS, AL DECRETO LEY CATALÁN 1/2009, DE 22 DE DICIEMBRE, DE ORDENACIÓN DE LOS EQUIPAMIENTOS COMERCIALES, ES PLENAMENTE CONSTITUCIONAL POR TENER SU FUNDAMENTO EN RAZONES IMPERIOSAS DE INTERÉS GENERAL

El Abogado del Estado impugna también el artículo 95 de la Ley del Parlamento de Cataluña 3/2015, de 11 de marzo, de medidas fiscales, financieras, y administrativas, mediante el cual se añade una nueva disposición adicional, la duodécima (aunque tendría que haber sido la decimoquinta o la duodécima bis), en el Decreto ley catalán 1/2009, de 22 de diciembre, de ordenación de los Equipamientos comerciales, (en adelante, Decreto ley catalán 1/2009) por entender que la modificación introducida en el referido precepto establece restricciones injustificadas a la libertad de establecimiento de determinados establecimientos comerciales, de gran formato, concretamente referido a los grandes

establecimientos comerciales (GEC) y a los grandes establecimientos comerciales territoriales (GECT).

En esta parte de las alegaciones esta representación procede a analizar primeramente el verdadero alcance y contenido de la modificación incluida en el precepto impugnado, para seguidamente demostrar que las excepciones a los criterios de localización y ordenación del uso comercial introducidas en el Decreto ley catalán 1/2009 mediante la nueva disposición adicional duodécima de la Ley del Parlamento de Cataluña 3/2015, de 11 de marzo, de medidas fiscales, financieras, y administrativas, (en adelante, Ley catalana 3/2015), no adolecen de inconstitucionalidad al no contravenir la legislación básica del Estado y por fundamentarse, como más adelante se verá, en «razones imperiosas de interés general» razón reconocida como tal en la jurisprudencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea relativa los artículos 43 y 49 del Tratado Constitutivo de la Comunidad Europea.

En relación con el análisis del verdadero alcance y contenido de la regulación introducida mediante la nueva disposición adicional duodécima al Decreto ley catalán 1/2009 debemos afirmar que de su lectura se desprende que la misma no viene a restringir los criterios de implantación de los establecimientos comerciales, tal y como afirma la parte recurrente, sino más bien lo contrario, **supone ampliar el régimen actual de localización y ordenación de los equipamientos comerciales**, toda vez que permite que los pequeños establecimientos comerciales (PEC) aquellos establecimientos individuales o colectivos, con un superficie de venta inferior a 800 metros cuadrados, y los medianos establecimientos comerciales (MEC) aquellos establecimientos individuales o colectivos, con un superficie de venta igual o superior a 800 metros cuadrados e inferior a 1.300 metros cuadrados, puedan implantarse **dentro de las instalaciones de los puertos de titularidad pública** siempre y cuando los mismos están situados en los entornos de la trama urbana consolidada (en adelante, TUC).

La disposición impugnada que, como su título indica, contiene determinadas excepciones en relación con el régimen jurídico establecido, establece lo siguiente:

«Duodécima. Excepciones a los criterios de localización y ordenación del uso comercial.

Los pequeños y medianos establecimientos comerciales, individuales o colectivos, pueden implantarse dentro de las instalaciones de los puertos de titularidad pública, con gestión directa o indirecta, siempre y cuando estén situados en los entornos de la trama urbana consolidada del municipio, no perjudiquen el uso portuario y así se justifique mediante un informe favorable del departamento competente en materia de puertos. Estos establecimientos comerciales no pueden configurar, en ningún caso, un gran establecimiento comercial o gran establecimiento comercial territorial,

sin perjuicio de los establecimientos comerciales singulares regulados por el artículo 6.b.»

A los efectos de determinar que el referido precepto no contraviene la legislación básica estatal sobre la materia, debemos afirmar en primer lugar que la regulación en materia de ordenación de los equipamientos comerciales se fundamenta en el ejercicio de la competencia de la Generalitat de Cataluña en materia de comercio interior establecida en el artículo ex art 121 EAC, así como también la competencia exclusiva en materia de consumo prevista en el artículo 123 a) EAC, en la cual se incluye la defensa de los derechos de los consumidores y usuarios. Así mismo, la referida regulación de la ordenación comercial ha tenido en cuenta en cada momento, no solamente a los intereses públicos concernidos, y el principio de proporcionalidad y no discriminación, sino también y sobre todo, ha respetado los parámetros incluidos en la Directiva 2006/123 CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 12 de diciembre de 2006, relativa a los servicios de mercado interior.

Pasando ahora al breve análisis de los motivos de inconstitucionalidad alegados por la parte recurrente para poder argumentar a contrario, debemos afirmar que en primer lugar la representación del Presidente del Gobierno efectúa un breve recorrido por los términos de la STC 193/2013, cuyo objetivo ha consistido en demostrar cómo las restricciones establecidas mediante la disposición adicional duodécima del Decreto ley catalán 1/2009, incorporada por la Ley del Parlamento de Cataluña 3/2015 son inconstitucionales por ir en contra de la legislación básica estatal.

En este sentido, y como ya lo ha venido haciendo en anteriores ocasiones en las que ha venido a impugnar la regulación en materia de ordenación de equipamientos comerciales, menciona como la referida disposición adicional duodécima adolece de una inconstitucionalidad mediata o indirecta por contradecir la legislación básica estatal, constituida en el presente caso, por los artículos 5 y 10 de la Ley estatal 17/2009, de 23 de noviembre, sobre el libre acceso a las actividades de servicios y su ejercicio (en adelante, Ley estatal 17/2009); por el artículo 6 de la Ley estatal 7/1996, de 15 de enero, de ordenación del comercio minorista, modificada por la Ley estatal 1/2010, de 1 de marzo (en adelante, LORCOMIN), que incorpora a dicha normativa sectorial los principios de la Ley estatal 17/2009, y la Directiva 2006/123/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 12 de diciembre de 2006, relativa a los servicios del mercado interior (en adelante, Directiva de Servicios) y finalmente, por contravenir también lo establecido en los artículos 3 y 5 de la Ley 20/2013, de 9 de diciembre, de garantía de la unidad de mercado.

La parte recurrente sostiene en la demanda que el régimen jurídico establecido en la nueva disposición adicional duodécima del Decreto Ley catalán 1/2009, añadido por la el artículo 95 de la Ley del Parlamento

de Cataluña 3/2015, sobre la localización de los PEC y MEC dentro de los puertos de titularidad pública situados en los entornos de la trama urbana consolidada (TUC), constituye una restricción cuantitativa y territorial impuesta arbitrariamente sin que se haya acreditado la concurrencia de razones imperiosas de interés general y sin que esté debidamente motivada la referida limitación en el Decreto Ley catalán 1/2009. Además, la parte recurrente afirma que al tratarse de una limitación basada en criterios de índole estrictamente económicos comporta una traba discriminatoria que perjudica el libre establecimiento de los GEC y GETC dentro de las tramas urbanas consolidadas que «*sin establecer las razones imperiosas de interés general que con arreglo a la normativa básica, que traspone la Directiva europea, habrían de justificar la prohibición.*»

En definitiva, expone la recurrente que el precepto impugnado infringe el artículo 6 de la LORCOMIN que establece por un lado la prohibición de que para poder implantar, trasladar o ampliar un establecimiento comercial se exijan requisitos de naturaleza estrictamente económica ligados a factores como la planificación comercial, la demanda de mercado, o exceso de la oferta comercial, y por otro el establecimiento en términos generales de un sistema de libre implantación de los establecimientos comerciales sin que sea preciso obtener la correspondiente autorización, salvo que concurren tres circunstancias: la existencia de «*razones imperiosas de interés general*», la imposibilidad de preservar las referidas razones mediante la declaración responsable o comunicación previa, y la existencia de una justificación adecuada y suficiente en la ley de las razones que justifican la exigencia de la correspondiente autorización, previa a la implantación del establecimiento comercial.

Sin perjuicio de que esta representación argumentará a contrario, la recurrente expone como la regulación de la normativa catalana vulnera también de forma mediata las bases establecidas en la Ley estatal 17/2009, en concreto, el artículo 10 al sobrepasar la misma los límites establecidos en la normativa reguladora del acceso a una actividad de servicios.

El Abogado del Estado recuerda asimismo como la STC 193/2013 declaró la inconstitucionalidad del art.114 de la Ley del Parlamento de Cataluña 9/2011, por considerar insalvable su contradicción con la normativa básica de contraste, toda vez que el referido artículo establecía un régimen sustancialmente más restrictivo en materia de ordenación de los equipamientos comerciales al suprimir las excepciones sobre la localización de los establecimientos comerciales en relación con los MEC, GEC y GETC en las TUC y predominar en la referida supresión, connotaciones de índole estrictamente económica, toda vez que el hecho de hacer depender la instalación de los establecimientos comerciales en función de unos parámetros poblacionales comporta el establecimiento de un re-

quisito de naturaleza económica prohibido no sólo por el art 6.3 de la LORCOMIN y el art 10 e) de la Ley 17/2009, sino además por los art 14.5 y 15.2 de la Directiva de Servicios. En definitiva, por la ausencia de «razones imperiosas de interés general», debidamente proporcionadas, no discriminatorias, claras predecibles, transparentes y accesibles descritas en la referida Directiva, concretamente en el considerando 40 y en los artículos 4, 8 y 10.

En esta línea argumental, la parte recurrente sostiene que la ausencia de «razones imperiosas de interés general» que podrían justificar una limitación al acceso y ejercicio de una actividad de servicios, como lo es establecer un condicionante cuantitativo y territorial a la implantación de un establecimiento comercial convierte a la disposición adicional duodécima del Decreto ley catalán 1/2009, añadido por el artículo 95 de la Ley catalana 3/2015, en inconstitucional toda vez que, impide o limita la implantación de los grandes establecimientos comerciales (GEC) y grandes establecimientos comerciales territoriales (GECT) en las zonas comprendidas dentro de las instalaciones de los puertos de titularidad pública que se encuentren situados en los entornos de las TUC en base a un criterio poblacional requisito de naturaleza económica, totalmente prohibido por la normativa básica estatal y por la propia Directiva europea.

Como ya hicimos mención anteriormente en el presente escrito de alegaciones, el Abogado del Estado imputa a la disposición adicional duodécima de la Ley del Parlamento de Cataluña 3/2015 una inconstitucionalidad mediata por vulneración de la legislación básica estatal contenida en el art 6.3 de la Ley 7/1996, de 15 de enero, de Ordenación del comercio minorista, por la contenida en los artículos 5 y 10 de la Ley 17/2009, de 23 de noviembre, sobre el libre acceso a las actividades de servicios y su ejercicio, así como también por lo establecido en los artículos 3 y 5 de la Ley estatal 20/2013, toda vez que la disposición impugnada además de suponer la incorporación de requisitos prohibidos por la referida normativa básica para el acceso a una actividad de servicio, no está plenamente justificada por «razones imperiosas de interés general». De ahí que la parte recurrente considere que los motivos vertidos en la STC 193/2013 son extrapolables al presente caso, toda vez que las excepciones establecidas en la determinación de los criterios de localización y ordenación del uso comercial que afectan a los PEC y MEC en los entornos de la trama urbana consolidada y la exclusión de los GEC y GECT adolece de la misma inconstitucionalidad mediata declarada en la referida STC al supeditar la implantación de los referidos establecimientos a criterios poblacionales y económicos, los cuales están prohibidos por los preceptos de la legislación básica estatal a la que nos hemos referido anteriormente y al no haber sido justificada su regulación en razones imperiosas de interés general.

Expuesto cuanto antecede, esta representación considera necesario efectuar una valoración de la STC 193/2013, de 21 de noviembre, en el sentido de acotar con exactitud el alcance de la inconstitucionalidad de la regulación catalana en materia de equipamientos comerciales y de determinar si puede llevarse a cabo la referida extrapolación sin ningún género de matiz.

Así, en primer lugar, debemos afirmar que este Tribunal reconoce en la STC 193/2013 que la limitación de la implantación de los establecimientos comerciales (MEC, GEC y GECT) fuera de las TUC establecidas en el Decreto Ley catalán 1/2009 antes de la reforma llevada a cabo por el artículo 114 de la Ley del Parlamento de Cataluña 9/2011 sí que se fundamenta en razones imperiosas de interés general de carácter medioambiental de ordenación territorial y urbanístico, toda vez que de la lectura del apartado II de la Exposición de Motivos del Decreto Ley catalán 1/2009 se desprende lo siguiente:

«Teniendo en cuenta esta competencia exclusiva de la Generalidad y lo que establece el artículo 113 del Estatuto de Autonomía, es necesario adaptar la normativa reguladora de la ordenación de los equipamientos comerciales a lo que establece la Directiva 2006/123/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 12 de diciembre, relativa a los servicios en el mercado interior. Esta adaptación debe preservar la prosecución de determinados objetivos fundamentados en razones imperiosas de interés general de tipo urbanístico, medioambiental y de preservación del patrimonio histórico-artístico, que ampara la propia Directiva y que se concretan al garantizar el ejercicio de la libertad de establecimiento y la libre prestación de servicios en el ámbito territorial de Cataluña; establecer las directrices a las que se deben adecuar los establecimientos comerciales con el fin de satisfacer las necesidades de la ciudadanía, e impulsar un modelo de urbanismo comercial basado en la ocupación y la utilización racional del territorio, con usos comerciales que permitan un desarrollo sostenible; contribuir al establecimiento de modelos de ocupación del suelo que eviten al máximo la dispersión en el territorio; reducir la movilidad y evitar desplazamientos innecesarios, tanto de personas como de mercancías que congestionen las infraestructuras públicas e incrementen la contaminación atmosférica derivada del tráfico de vehículos inherente a la dinámica de funcionamiento de determinados tipos de establecimientos comerciales; potenciar el modelo de ciudad en el cual el uso residencial se armoniza con las actividades comerciales y de servicios; garantizar el aprovisionamiento, la diversidad de oferta y la multiplicidad de operadores en un modelo de ciudad que ofrezca las mismas posibilidades para todos los ciudadanos y ciudadanas; favorecer el equilibrio territorial en todas las comarcas y zonas urbanas de los municipios, para que se pueda disponer de una red de servicios comerciales suficiente y adaptada a las demandas de las personas consumidoras y usuarias de todo

el territorio; alcanzar un alto nivel de protección de las personas y del medio ambiente en conjunto, para garantizar la calidad de vida, mediante la utilización de los instrumentos necesarios que permitan prevenir, minimizar, corregir y controlar los impactos ambientales que la implantación de establecimientos y el ejercicio de las actividades comerciales comportan y favorecer un desarrollo económico sostenible, con los mínimos condicionantes posibles, en coherencia con los objetivos establecidos de preservación del medio ambiente.»

En el mismo sentido debemos traer a colación a los efectos de poder justificar cómo la regulación de la ordenación comercial se justifica en base a los criterios que exige la Directiva de servicios que el apartado VI de la referida Exposición de motivos afirma lo siguiente:

«En el título III se detallan los regímenes de intervención administrativa en la materialización del uso comercial. Además de los principios generales en que se fundamenta esta intervención administrativa, en este título también se establece cuáles son los criterios de valoración que de forma proporcionada y basados en razones imperiosas de interés general afectan al control de los establecimientos comerciales –localización, adecuación urbanística, movilidad generada, incidencia ambiental e impacto e integración paisajística–. También se regulan los procedimientos de los dos regímenes de intervención previstos [...]»

Además y en este sentido, es preciso mencionar como el Alto Tribunal en el FJ 6 de la STC 193/2013 establece:

«De otro lado, a juzgar por las razones que aporta el legislador en la parte expositiva de ambas normas, los objetivos a que sirven las limitaciones previstas en la regulación de 2009 y las recogidas en la normativa de 2011 no son los mismos. En efecto, la exposición de motivos del Decreto-ley 1/2009, que ha quedado transcrita ut supra, hasta en tres ocasiones conecta los requisitos que impone a la localización de los establecimientos comerciales medianos, grandes y grandes establecimientos territoriales con fines urbanísticos, de ordenación territorial y protección ambiental. [...]»

En segundo lugar, la STC 193/2013 admite que la sujeción de un emplazamiento de un MEC, GEC o GECT a requisitos conectados con sus dimensiones o con la población del municipio no es incompatible con la legislación básica estatal, toda vez que la Sentencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea de 24 de marzo de 2011 (emitida en sede del Asunto C-400/08) reconoce que estos requisitos son adecuados para conseguir la protección del medio ambiente y para poder articular una ordenación territorial adecuada frente a las necesidades de implantación de determinados equipamientos comerciales. Asimismo, en el FJ 7 de la Sentencia recuerda una cuestión análoga en la STC 26/2012, de 1 de marzo, en la que en su FJ 5 resolvie-

ron estableciendo que el precepto impugnado era incompatible con la norma estatal básica porque no se aportaba razón alguna para justificar las limitaciones sobre la implantación de establecimientos comerciales, y que se traducía en la imposibilidad de autorizar la instalación de determinados establecimientos comerciales en función de su tamaño cuando este dato se pone en relación con el número de habitantes de la población en la que pretendiera ubicarse.

En el FJ 7 de la STC 193/2013, el Tribunal afirma lo siguiente:

“No significa tal pronunciamiento que someter la ubicación de un centro comercial a requisitos conectados con su tamaño o con la población sea en todo caso incompatible con el art. 6 de la Ley de ordenación del comercio minorista y el art. 11 de la Ley 17/2009. Muy al contrario, como también reconoció la Sentencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea de 24 de marzo de 2011, tales condicionantes parecen en hipótesis medios adecuados para alcanzar los objetivos de ordenación territorial y protección del medio ambiente que tanto la normativa europea como la legislación estatal básica configuran como razones imperiosas de interés general.”

Además, el Tribunal reitera la doctrina expresada en la STC 26/2012 para establecer lo que considera necesario, y es que *“... el legislador autonómico aporte razones que justifiquen que los requisitos a que sujeta la localización de ciertos formatos de establecimiento comercial atienden conjuntamente a dichos objetivos de ordenación territorial y protección medioambiental, y no a otros que están prohibidos por predominar en connotaciones económicas.”* (FJ 7).

Finalmente, de la lectura de la STC 193/2013 se desprende que puede establecerse una regulación de excepcionalidad a la implantación de determinados establecimientos comerciales fuera de las tramas urbanas consolidadas que sea restrictiva, pero siempre y cuando la misma se fundamente en *«razones imperiosas de interés general»*, sean proporcionadas, no discriminatorias y sean adecuadas para perseguir los objetivos medioambientales y de ordenación urbanística y estén suficientemente motivadas, fundamentación que como acabamos de ver, está plenamente justificada en la Exposición de Motivos del Decreto ley catalán 1/2009, citada anteriormente.

En consecuencia, de la lectura de la STC 193/2013 se puede afirmar que lo que no está prohibido es condicionar la ubicación de un centro comercial en función de determinados requisitos referentes al tamaño o a la población del municipio, como reconoció la Sentencia del Tribunal de Justicia de la UE de 24 de mayo de 2011 por la adecuación de los mismos al alcance de los objetivos urbanísticos, de ordenación territorial, o de protección del medio ambiente, como razones imperiosas de interés general, pero siempre que ello esté debi-

damente justificado y no responda a restricciones a la libre implantación comercial basadas *stricto sensu* en connotaciones meramente económicas.

Una vez determinado que de la lectura de la STC 193/2013 se deduce que, no toda restricción a la implantación de equipamientos comerciales adolece de inconstitucionalidad por vulnerar la legislación básica del Estado, y a los efectos de poder llevar a cabo una breve contextualización de la referida normativa básica que sirve de parámetro o de contraste para detectar la contradicción del precepto impugnado, vamos a determinar como la regulación básica del Estado y la regulación comunitaria no prohíben las limitaciones a la implantación comercial.

Concretamente, nos vamos a referir en primer lugar y de forma preliminar, a la Directiva de Servicios en tanto que la referida normativa básica estatal comportó la transposición de la misma al ordenamiento jurídico interno.

Dicha transposición se realizó de distintas formas, pero en el caso de la Ley estatal 17/2009 se llevó a cabo mediante una trasposición meramente formal, de plena integración de sus principios rectores y objetivos, olvidando completamente la lógica de reparto competencial en las materias afectadas derivadas del bloque de constitucionalidad. En cambio, en el caso de la LORCOMIN se llevó a cabo la transposición material en la materia específica de ordenación de los equipamientos comerciales.

La Directiva de Servicios tuvo por objeto facilitar la libertad de establecimiento de los prestadores de servicios localizados en un Estado miembro, entendidos tales servicios en su acepción más amplia, de modo que la actividad comercial minorista queda sujeta a sus disposiciones. Por ello, la mencionada Directiva estableció entre otros muchos aspectos, los criterios que deben regir para cualquier régimen jurídico, que tenga como finalidad la ordenación de los equipamientos comerciales y la correspondiente implantación de los mismos en el territorio que corresponda.

En este sentido, merece la pena señalar que si bien la Directiva de Servicios establece como regla general la abolición de la autorización previa para hacer efectivo el libre establecimiento de los prestadores de servicios, no se puede afirmar que la norma comunitaria establezca en términos absolutos la Libertad de Establecimiento proclamada en el artículo 43 del Tratado de la Comunidad Europea. Ello es así en cuanto que admite, en los términos que más adelante se verán, el cumplimiento de condiciones para la concesión de la autorización (art 10), los requisitos cuya supeditación está prohibida a los estados miembros para los efectos de permitir el acceso o el ejercicio de una actividad de servicios (art 14), o aquellos requisitos que pueden estar permitidos una vez efectuado un test de evaluación para verificar que en ningún caso contravienen a la Directiva al no ser considerados como discriminatorios (art 15).

En relación con las condiciones referidas al régimen de autorización propiamente dicho, debemos mencionar que el artículo 9 de la Directiva de Servicios, del mismo modo que lo llevó a cabo el artículo 5 de la Ley del Estado 17/2009, como más adelante se verá, únicamente permite el sometimiento de las actividades de servicio y su ejercicio a autorización administrativa cuando el régimen de autorización cumpla las tres condiciones siguientes: no sea discriminatorio; esté justificado por una «razón imperiosa de interés general», y cuando sea proporcionado, es decir, cuando no sea posible conseguir su objetivo con otra medida menos restrictiva, toda vez que «un control a posteriori se produciría demasiado tarde para ser realmente eficaz».

En relación con la noción incluida en la normativa comunitaria sobre lo que debe tener la consideración de «razón imperiosa de interés general» debemos afirmar que estamos frente a un concepto jurídico indeterminado, cuyo contenido se ha ido perfilando mediante la jurisprudencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea (TJUE). En este sentido, debemos acudir al artículo 4, apartado 8 de la Directiva que establece:

«8) “razón imperiosa de interés general”, **razón reconocida como tal en la jurisprudencia del Tribunal de Justicia, incluidas las siguientes:** el orden público, la seguridad pública, la protección civil, la salud pública, la preservación del equilibrio financiero del régimen de seguridad social, la **protección de los consumidores**, de los destinatarios de servicios y de los trabajadores, las exigencias de la buena fe en las transacciones comerciales, la lucha contra el fraude, **la protección del medio ambiente y del entorno urbano**, la sanidad animal, la propiedad intelectual e industrial, **la conservación del patrimonio histórico y artístico nacional** y los objetivos de la política social y cultural».

En el Considerando 40 de la Directiva se afirma que el concepto de «razones imperiosas de interés general» al que se hace referencia en los distintos preceptos de la misma no es un concepto cerrado, en tanto que el mismo ha sido desarrollado por el TJUE en su jurisprudencia relativa a la interpretación del alcance de los artículos 43 y 49 del Tratado y, en consecuencia, puede seguir evolucionando. Además, afirma que la lista de ámbitos que incluyen la noción que cita no tiene el carácter de «*numerus clausus*», pudiendo incluirse en un futuro, otro ámbito que a criterio del Tribunal tenga cabida en el mismo. En este sentido, y en relación con la referida noción afirma en el Considerando 40 de una forma mucho más extensa lo siguiente:

«La noción reconocida en la jurisprudencia del Tribunal de Justicia abarca **al menos los ámbitos siguientes:** orden público, seguridad pública y salud pública, en el sentido de los artículos 46 y 55 del Tratado, **mantenimiento del orden en la sociedad**, objetivos de política social, protección de los destinatarios de los servicios, **protección del consumidor**, protección de los trabajadores, incluida su protección social, bienestar

animal, preservación del equilibrio financiero de los regímenes de seguridad social, prevención de fraudes, prevención de la competencia desleal, protección del medio ambiente y del entorno urbano, incluida la planificación urbana y rural, protección de los acreedores, garantía de una buena administración de justicia, seguridad vial, protección de la propiedad intelectual e industrial, objetivos de política cultural, incluida la salvaguardia de la libertad de expresión de los diversos componentes (en especial, los valores sociales, culturales, religiosos y filosóficos de la sociedad), la necesidad de garantizar un alto nivel de educación, mantenimiento de la diversidad de prensa, fomento de la lengua nacional, conservación del patrimonio nacional histórico y artístico y política veterinaria».

Una vez expuestas las condiciones relativas al régimen de autorización debemos mencionar las condiciones que deben reunir los criterios exigidos para obtener la autorización con el objetivo primordial de evitar posibles arbitrariedades. Los apartados 1 y 2 del artículo 10 de la Directiva establecen:

«1. Los regímenes de autorización deberán basarse en criterios que delimiten el ejercicio de la facultad de apreciación de las autoridades competentes con el fin que dicha facultad no se ejerza de forma arbitraria.

2. Los criterios contemplados en el apartado 1 deberán reunir las características siguientes:

- a) no ser discriminatorios;*
- b) estar justificados por una razón imperiosa de interés general;*
- c) ser proporcionados a dicho objetivo de interés general;*
- d) ser claros e inequívocos;*
- e) ser objetivos;*
- f) ser hechos públicos con antelación;*
- g) ser transparentes y accesibles.»*

Por otro lado, el artículo 14 de la Directiva (en el mismo sentido que lleva a cabo el artículo 10 de la Ley estatal 17/2009) incorpora una lista de requisitos prohibidos que no se pueden exigir a los efectos de otorgar una autorización, de modo que de la lectura del mismo se deduce con claridad que la planificación comercial fundamentada en criterios económicos debe considerarse totalmente prohibida por la Directiva. En este sentido el apartado 5 del artículo 14 de la referida directiva establece:

«Requisitos prohibidos

Los Estados miembros no supeditarán el acceso a una actividad de servicios o su ejercicio en sus respectivos territorios al cumplimiento de los siguientes requisitos:

[...].

5) aplicación, caso por caso, de una prueba económica consistente en supeditar la concesión de la autorización a que se demuestre la existencia de una necesidad económica o de una demanda en el mercado, a que se evalúen los efectos económicos, posibles o reales, de la actividad o a que se haga una apreciación de si la actividad se ajusta a los objetivos de programación económica fijados por la autoridad competente; esta prohibición no afectará a los requisitos de planificación que no sean de naturaleza económica, sino que defiendan razones imperiosas de interés general».

Finalmente, mencionar que el artículo 15.2 de la Directiva no prohíbe el establecimiento de limitaciones a la implantación comercial ya que permite el mantenimiento de determinadas condiciones de establecimiento sobre el acceso de los operadores a actividades de servicios, si a tenor del apartado 3 del referido artículo son necesarios, es decir justificados, por concurrir una *«razón imperiosa de interés general»*, además, son proporcionados y no discriminatorios.

Entre estos requisitos o condiciones admisibles destaca la posibilidad establecida en la letra a) del referido artículo 15.2, a los efectos de poder establecer *«límites cuantitativos o territoriales y concretamente, límites fijados en función de la población o de una distancia geográfica mínima entre prestadores»* a la libertad de establecimiento, límites que si concurren las condiciones del apartado 3 del referido artículo (que sean necesarias proporcionadas y no discriminatorias) son plenamente aceptables, lo que viene a salvaguardar, sin ningún género de dudas, las medidas de ordenación de los equipamientos comerciales que como efectúa el precepto impugnado, se vinculan a criterios de política territorial y urbana, y además por la necesidad de adoptar medidas para conseguir un desarrollo equilibrado y sostenible del territorio en donde se ubican aquellos.

Esta vinculación a la que acabamos de hacer referencia es la que permite sostener que el Decreto Ley catalán 1/2009, por concurrir a tenor del artículo 4.8 de la Directiva una razón imperiosa de interés general relativa a la *«protección del medio ambiente y del entorno urbano»* constituye un claro ejemplo de esta interrelación existente entre el comercio, la política de ordenación urbanística, como ejes esenciales para lograr un modelo más competitivo y equilibrado del territorio catalán. Vinculación que se reitera y justifica en el Preámbulo del Decreto ley catalán 7/2014, de 23 de diciembre, por el que se deroga la letra b) del apartado 3 y el segundo párrafo del apartado 4 del artículo 9 del Decreto ley 1/2009, de 22 de diciembre, de ordenación de los equipamientos comerciales, (convalidado mediante Resolución 909/X de 21 de enero de 2015, DSPC P-92) cuando establece en el apartado lo siguiente:

«Estas razones imperiosas de interés general en que se fundamenta el Decreto ley 1/2009 se ven gravemente perjudicadas por la aplicación de la excepción pre-

vista en el apartado b) del punto 3 y segundo párrafo del punto 4 del artículo 9 del mencionado Decreto ley, en la medida en que se ha demostrado que fomenta la creación de áreas especializadas fuera de las ciudades, en lugar de consolidar barrios compactos con mixtura de usos dentro de la trama urbana consolidada del municipio, y, por lo tanto, generando efectos indeseables como la dispersión de la urbanización fuera de la ciudad compacta, incrementando los desplazamientos innecesarios fuera de ésta, con la consecuente sobrecarga de las vías de comunicación y emisión de gases nocivos a la atmósfera, y, en determinados casos, el empobrecimiento de la vida urbana, dado que el desplazamiento de las actividades comerciales al exterior de la ciudad puede producir una desertización en las plantas bajas o edificios del centro urbano con su consecuente deterioro. Así, las razones que justifican su derogación responden a la necesidad de proteger el impacto en el territorio y el entorno, en el medio ambiente y en la movilidad.»

A mayor abundamiento, es importante destacar que el Decreto Ley catalán 1/2009 establece en su artículo 4.2 cuáles son los objetivos principales a perseguir con las disposiciones reguladoras del emplazamiento de los equipamientos comerciales, objetivos que también son de aplicación a los supuestos contemplados en la mera disposición adicional duodécima del Decreto ley catalán 1/2009 añadido por el artículo 95 de la ley catalana 3/2015. De este modo, el propio precepto establece de forma justificada, que de lo que se trata es de conseguir el logro de los objetivos siguientes: el favorecimiento de la cohesión social entendida junto con los elementos de la cohesión ecológica económica e institucional para conseguir un crecimiento sostenible de los núcleos urbanos; la consecución del equilibrio territorial que garantice el acceso de todos los ciudadanos a la red de servicios comerciales, la reducción de la movilidad para evitar desplazamientos innecesarios y el incremento de la contaminación atmosférica; el aseguramiento de la protección de los entornos incluidos los agrorurales y del medio ambiente urbano, rural y natural, reduciendo al máximo el impacto de las implantaciones sobre el territorio y la preservación del suelo agrario, del patrimonio histórico-artístico y del paisaje de Cataluña.

En definitiva, todo un conjunto de razones de carácter territorial urbanístico, medioambiental y de protección de los derechos de los consumidores admitidos totalmente por los artículos 5, y 10 de la Ley del Estado 17/2009, por cuanto que en el caso que nos ocupa, las restricciones cuantitativas y territoriales se incluyen perfectamente dentro del supuesto previsto en la letra a) del artículo 11.1 de la Ley estatal 17/2009, y además se justifican por «responder a necesidades justificadas por razones imperiosas de interés general».

Asimismo, debemos afirmar que la disposición adicional duodécima del Decreto ley catalán 1/2009 no aña-

de nuevas restricciones a la implantación de los PEC MEC, GEC y GECT fuera de la trama urbana consolidada, respecto de las ya establecidas en su momento por los apartados 3 y 4 del artículo 9 del Decreto Ley catalán 1/2009, y consideradas acordes con la legislación básica estatal según el Alto Tribunal en su STC 193/2013, toda vez que, la propia disposición adicional duodécima lo que viene es a ampliar el referido régimen normativo de las PEC y MEC sin perjuicio de los establecimientos comerciales singulares regulados por el artículo 6.b) del referido Decreto ley 1/2004.

Por todas las razones anteriormente expuestas, podemos afirmar que la disposición adicional duodécima del Decreto ley catalán 1/2009 añadida por el artículo 95 de la Ley del Parlamento de Cataluña 3/2015, es respetuosa con lo establecido en la STC 193/2013 y con los propios pronunciamientos de la Sala Segunda del Tribunal Justicia de la Comunidad Europea en la Sentencia de 24 de marzo de 2011, toda vez que el objetivo de la misma es el establecimiento de una regulación de la implantación comercial que sea compatible con un modelo urbanístico comercial apoyado en la trama urbana consolidada y de ciudad compacta, y con la necesidad de proteger el impacto en el territorio, en el medio ambiente y en la movilidad de la población de las ciudades.

En consecuencia, de lo que se trata es de evitar los efectos indeseables como pueden ser la dispersión de la urbanización fuera de las ciudades, el incremento de desplazamientos innecesarios fuera de las ciudades, la sobrecarga de las vías de comunicación y de emisión de gases nocivos para la atmósfera, y en determinados supuestos el empobrecimiento de la vida urbana toda vez que, el desplazamiento de las actividades comerciales al exterior de las ciudades puede producir una desertización de los locales comerciales de los centros comerciales de las ciudades con el consiguiente deterioro urbano.

Por ello, podemos afirmar que las razones que justifican la excepción de implantación comercial, mediante la disposición adicional duodécima del Decreto ley catalán 1/2009 añadida por el artículo 95 de la Ley del Parlamento de Cataluña 3/2015 responden a «razones imperiosas de interés general» vinculadas a la necesidad de proteger el impacto en el territorio, el entorno, el medio ambiente y la movilidad, y ello obedece a la necesidad de establecer límites cuantitativos o territoriales en función de la población o de una distancia geográfica mínima, plenamente aceptada por el artículo 15.2 de la Directiva de Servicios, así como también por la legislación básica estatal, concretamente por los artículos 3.11 y 11.2 de la Ley del Estado 17/2009.

En consecuencia, y en base a lo afirmado anteriormente, esta representación considera que la regulación de la localización y la ordenación del uso comercial establecido en la disposición adicional duodécima del Decreto ley catalán 1/2009, en su redacción otorga-

da por el artículo 95 de la Ley 3/2015) es plenamente constitucional por tener cabida la misma cabida dentro de los supuestos establecidos en el artículo 6 de la LORCOMIN, en los artículos 5 y 10 de la Ley estatal 17/2009, así como en los artículos 3 y 5 de la Ley estatal 20/2013, y en consecuencia ser plenamente acorde con la legislación básica del Estado, y además por no ser discriminatoria, y ser proporcionada a las razones imperiosas de interés general invocadas y mencionadas en el Decreto ley catalán 1/2009 en los términos expuestos a lo largo de la presente alegación.

TERCERA. IMPROCEDENCIA DE LAS CONSIDERACIONES POLÍTICAS Y PREVENTIVAS DE LA PARTE ACTORA CON RELACIÓN A LAS DISPOSICIONES ADICIONALES 22, 23, 24, 25 Y 26 DE LA LEY DEL PARLAMENTO DE CATALUÑA 3/2015, DE 11 DE MARZO, DE MEDIDAS FISCALES, FINANCIERAS Y ADMINISTRATIVAS

La parte actora inicia los fundamentos de derecho del recurso de inconstitucionalidad haciendo un relato político para “contextualizar” el entendimiento de las disposiciones adicionales 22, 23, 24, 25 y 26 de la Ley del Parlamento de Cataluña 3/2015, de 11 de marzo, de medidas fiscales, financieras y administrativas. Se citan informes de órganos asesores del Gobierno de la Generalidad o declaraciones públicas del presidente de la Generalidad.

De todos es conocido que el artículo 3.1 del Código civil indica que: “Las normas se interpretarán según el sentido propio de sus palabras, en relación con el contexto, los antecedentes históricos y legislativos y la realidad social del tiempo en que han de ser aplicadas, atendiendo fundamentalmente al espíritu y finalidad de aquellas”. Y que la mención al “contexto” hace referencia al llamado método sistemático, que interpreta las normas según el contexto normativo, no el contexto social o político de un determinado momento. Se trataría, entonces, de considerar a la norma jurídica no como un enunciado aislado, sino como parte de un conjunto más amplio que le proporciona sentido, fundamento y coherencia.

En cambio, los argumentos políticos pretenden contaminar el sentido de las propias palabras de las disposiciones adicionales recurridas. El recurso introduce con esto una valoración de la ley impugnada que trasciende la estrictamente jurídica. Por este motivo, es muy importante poner de relieve la contaminación que sufre el recurso por la introducción de valoraciones de naturaleza netamente política en un debate que debe afrontarse con criterios jurídicos y resolverse también de acuerdo con ellos y sólo con ellos.

Incluso, la parte actora considera que la Ley “en un intento de intentar (sic) dificultar su control, omite[n] realizar ninguna referencia al proceso de transición nacional en la exposición de motivos”. Como letrado encargado de la tramitación de la norma puedo sostener que normalmente cuando un grupo parlamentario

realiza una enmienda no añade un inciso en el preámbulo para el caso de que finalmente se apruebe. Son los servicios jurídicos y lingüísticos de la cámara los que, antes de la aprobación final en el Pleno, suplen las lagunas de la exposición de motivos con indicaciones sintéticas que suelen reproducir simplemente los títulos de los artículos o disposiciones afectados, como aquí se ha realizado.

Es necesario recordar, además, que las disposiciones adicionales 22, 23, 24, 25 y 26 de la Ley del Parlamento de Cataluña 3/2015, de 11 de marzo, de medidas fiscales, financieras y administrativas, provienen de determinadas enmiendas de un grupo parlamentario que sufrieron cambios y modificaciones a lo largo del procedimiento parlamentario. En concreto, cabe retener que sobre las enmiendas números 426, 427, 428, 429, 431 y 433 se solicitó dictamen del Consejo de Garantías Estatutarias, que dictaminó en algunos casos por mayoría y en otros por unanimidad que dichas enmiendas, excepto en el caso de la enmienda 429 y con determinados matices, eran contrarios al ordenamiento jurídico, por contravenir determinados artículos de la Constitución española y el Estatuto de Autonomía de Cataluña.

Después del Dictamen del Consejo de Garantías Estatutarias 3/2015, de 26 de febrero, sobre el Proyecto de ley de medidas fiscales, financieras y administrativas, se abrió un período de enmiendas subsiguientes a dicho dictamen, momento procedimental que conllevó la modificación del redactado de las mencionadas enmiendas. Precisamente una de las finalidades del procedimiento parlamentario es dar la oportunidad de depurar las propuestas iniciales de los diferentes actores políticos o institucionales.

Ciertamente, no hay que excluir la posibilidad de que los antecedentes de la tramitación parlamentaria de una ley puedan ser útiles como un criterio interpretativo más del texto finalmente aprobado. En este sentido, esta parte los utilizará en su momento porque tienen relevancia en este caso. Ahora bien, lo que es difícil de entender y comprender es que en el marco de un recurso de inconstitucionalidad se pretendan utilizar esta clase de argumentos y convertirlos en los parámetros jurídicos determinantes para realizar el juicio de constitucionalidad.

Además de que esto no es posible ni puede aceptarse en ningún caso, lo que esta actuación pone de relieve en el fondo es que lo que realmente se quiere impugnar o considerar inconstitucional no es la ley en sí misma, sino el contexto político en que surge. Pero ello excede claramente de lo que es admisible en un recurso abstracto de inconstitucionalidad, porque sería tanto como asumir que la ley sea declarada inconstitucional por mera precaución o prevención por un posible mal uso de la misma.

El recurso de inconstitucionalidad es un procedimiento de control “abstracto” de la ley para verificar si es-

ta, como norma, se ajusta a la Constitución. Pero este ejercicio de abstracción no puede incluir cualquier hipotética aplicación. El contenido del recurso no versa sobre la constitucionalidad de su posible aplicación concreta, más cuando nos encontramos ante una ley abierta que puede dar lugar a distintos actos de aplicación. La presunción de legitimidad de las leyes impide que en un recurso de inconstitucionalidad pueda determinarse su inconstitucionalidad como marco jurídico por el solo riesgo o prevención de que a su amparo se dicte un acto contrario a la Constitución.

De todo lo que se acaba de decir, se deduce que el sentido y alcance de las disposiciones adicionales recurridas ha de inferirse de su propio texto vigente, puesto que su tenor actual difiere notablemente del que tenían las enmiendas de adición presentadas en su día al texto del proyecto de ley cuando se tramitaba en el Parlamento de Catalunya, y debe realizarse dejando aparte los prejuicios ideológicos y políticos.

CUARTA. LA LEGITIMIDAD DE PLANTEAMIENTOS QUE MODIFIQUEN EL ORDEN LEGAL Y CONSTITUCIONAL

La STC 42/2014, respecto a la Resolución del Parlamento de Catalunya 5/X, de 23 de enero de 2013, por la que se aprueba la Declaración de soberanía y del derecho a decidir del pueblo de Catalunya, ha admitido la legitimidad de las aspiraciones políticas de los ciudadanos de Catalunya a las que se llegue mediante un proceso ajustado a la legalidad constitucional. Reiterando el criterio expresado en anteriores resoluciones, dicha sentencia puso de relieve que la primacía de la Constitución no debe confundirse con una exigencia de adhesión positiva a la norma fundamental, puesto que “tienen cabida en nuestro ordenamiento constitucional cuantas ideas quieran defenderse y que no existe un núcleo normativo inaccesible a los procedimientos de reforma constitucional” (FJ 4.c). Como es bien sabido, no existen en la Constitución española de 1978 cláusulas de intangibilidad que proscriban modificar determinado artículo o principio constitucional.

La propia STC 42/2014, nuevamente en el fundamento jurídico 4.c, viene a habilitar la preparación de una propuesta de contenido contrario a la Constitución, siempre que su consecución efectiva se vehicule en el marco de los procedimientos de reforma constitucional:

“El planteamiento de concepciones que pretendan modificar el fundamento mismo del orden constitucional tiene cabida en nuestro ordenamiento, siempre que no se prepare o defienda a través de una actividad que vulnere los principios democráticos, los derechos fundamentales o el resto de los mandatos constitucionales, y el intento de su consecución efectiva se realice en el marco de los procedimientos de reforma de la Constitución, pues el respeto a esos procedimientos es, siempre y en todo caso, inexcusable (STC 103/2008, FJ 4).

La apertura de un proceso de tales características no está predeterminada en cuanto al resultado. Ahora bien, el deber de lealtad constitucional, que como este Tribunal ha señalado se traduce en un «deber de auxilio recíproco», de «recíproco apoyo y mutua lealtad», «concreción, a su vez el más amplio deber de fidelidad a la Constitución» (STC 247/2007, de 12 diciembre, FJ 4) por parte de los poderes públicos, requiere que si la Asamblea Legislativa de una Comunidad Autónoma, que tiene reconocida por la Constitución iniciativa de reforma constitucional (artículos 87.2 y 166 CE), formulase una propuesta en tal sentido, el Parlamento español deberá entrar a considerarla”.

Y es que desde el momento que se admite que no existe un núcleo inaccesible a los procedimientos de reforma constitucional, y que la iniciativa de reforma se puede formular desde la Generalidad de Catalunya, conforme a lo previsto en los arts. 166 y 87.2 de la Constitución española, es preciso admitir también una labor previa de los órganos propios del sistema de instituciones de esa Comunidad autónoma dirigida a la preparación de ese proyecto o iniciativa.

Los planes y actuaciones previstos, que se contemplan en las disposiciones adicionales recurridas, no comportan la puesta en marcha de un proceso de reforma constitucional. Si acaso servirán como material preparatorio para posteriormente llevarla a cabo. Pero el tenor literal de las disposiciones adicionales recurridas no prefigura las actuaciones que deba llevar a cabo, o el procedimiento que deba seguir, el Gobierno de la Generalidad o el Parlamento de Cataluña. La Constitución establece diversas vías (150.1, 150.2, 167, 168 CE) para llevar a cabo cambios de naturaleza territorial. Otros cambios se pueden conseguir con la reforma de leyes como la LOFCA.

La parte actora se pregunta si sería constitucional que el Ministerio del Interior elaborara una planificación para la asunción por las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado dependientes del ministerio de todas las competencias sobre seguridad pública de Cataluña. Efectivamente el Estado puede estudiar una reforma constitucional para suprimir determinados cuerpos de seguridad o realizar una prospectiva para llevar a cabo una derogación de la Ley Orgánica 6/1997, de 15 de diciembre, de Transferencia de Competencias Ejecutivas en Materia de Tráfico y Circulación de Vehículos a Motor a la Comunidad Autónoma de Cataluña. Y si el Estado quiere llevar a cabo dichas reformas tendrá que planificar qué efectivos y qué medios se harán cargo de dichas competencias en territorio catalán. Sería irresponsable llevar a cabo las anteriores reformas constitucionales y legales sin ningún tipo de planificación de las consecuencias que acarrearían.

Es evidente que una reforma constitucional en ese sentido, si ha de emprenderse con un mínimo de responsabilidad, no se confecciona de súbito ni a partir de la nada, sino de una labor previa de preparación que ha

de procurar minimizar los espacios de improvisación. Ha de venir precedida de un análisis profundo, sólido y riguroso del proyecto, del adecuado conocimiento y planificación de sus características y contenido, de la programación de unas fases o pautas temporales del proceso así como de la determinación de los sujetos intervinientes, de las actuaciones precisas para llevar adelante la iniciativa, contemplando las posibles alternativas, evaluándolas y ordenándolas, y todo ello, antes de adoptar la primera decisión ejecutiva de iniciar el procedimiento.

En definitiva, no parece preciso abundar en más razones para comprender que resultaría absurdo y contrario a toda lógica pensar que la Constitución española impide el estudio y preparación de una iniciativa de reforma constitucional antes de su formulación como iniciativa por el procedimiento legislativo formal que fija el Título X de la propia Constitución. Si cualquier proyecto normativo sigue un largo proceso de preparación hasta conformar el anteproyecto, con mayor razón lo ha de seguir la preparación de una iniciativa de alcance constitucional.

Como estableció el intérprete supremo de la Constitución: “Si la antijuridicidad se predicara, no ya de normas definitivamente instaladas en el ordenamiento, sino de simples proyectos de normas o, antes aún, de la sola intención de producir normas, entonces el cambio y la reforma serían literalmente imposibles” (ATC 135/2004, FJ 6b).

La parte actora no puede esconder que la tesis de fondo que alimenta la argumentación del recurso de inconstitucionalidad no es otra que un planteamiento político que lo que quiere de verdad es expulsar del marco constitucional y del juego democrático la defensa de una idea política y cualquier vía que pueda servir para expresarla dentro del marco de la Constitución.

Y esta manipulación no puede erigirse jamás en parámetro válido para enjuiciar la adecuación constitucional de una ley, porque sería tanto como aceptar que el criterio determinante para hacer esta valoración sería de naturaleza ideológica y política, y que las disposiciones adicionales impugnadas no deberían contemplarse como lo que son (mandatos al Gobierno de la Generalidad), sino como lo que una parte quiere ver.

Evidentemente, esta parte y el propio Tribunal Constitucional no pueden caer en el error de asumir esa premisa como punto de partida de un debate que debe resolverse con criterios jurídicos y no políticos y que debe tener siempre como marco de referencia lo que la ley impugnada expresa objetivamente por razón de su contenido, y no imaginando y aislando una hipotética y futura aplicación práctica en los términos que pretende el recurso.

QUINTA. LA PROSPECTIVA, EL ESTUDIO Y LA PLANIFICACIÓN COMO ELEMENTOS INTEGRANTES DE LAS COMPETENCIAS DE DIRECCIÓN POLÍTICA DEL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD

De acuerdo con el marco institucional básico diseñado por el artículo 152.1 CE, las comunidades autónomas constituidas por la vía del artículo 151 CE deben tener un consejo de gobierno, con funciones ejecutivas y administrativas, que actúa bajo la dirección del presidente de la comunidad respectiva.

Partiendo del marco establecido por el artículo 152.1 CE, el poder ejecutivo de la Generalitat corresponde a dos instituciones básicas estrechamente relacionadas, que son el presidente (art. 67 EAC) y el Gobierno (arts. 68 a 70 EAC).

El artículo 68.1 del Estatuto de autonomía de Cataluña indica que el Gobierno de la Generalitat es el órgano superior colegiado que dirige la acción política y la Administración de la Generalidad, y añade que el Gobierno de la Generalidad ejerce la función ejecutiva y la potestad reglamentaria de acuerdo con este Estatuto y las leyes.

La idea de dirección política implica que se desarrolla una actividad no que no se puede circunscribir jurídicamente a priori, sino únicamente controlable a posteriori. El Gobierno es un poder esencialmente político, enormemente resistente a la juridificación. La dirección política se desarrolla a través de una serie de instrumentos, como pueden ser la iniciativa legislativa o los instrumentos de intervención económica.

Para llegar a dichos instrumentos es necesario llevar a cabo actos de estudio, prospectiva o preparación. La parte actora parece afirmar que no puede estudiarse un cambio legislativo o constitucional, como ya se ha indicado. Si el pensamiento no delinque, como nos dice el aforismo jurídico, las alternativas, hipótesis o estudios tampoco. Un gobierno autonómico puede estudiar un ámbito para solicitar al Gobierno o a las Cortes Generales que le sea transferido, ya sea a través de una reforma constitucional, situación inédita hasta el momento, o a través de una de las figuras del artículo 150 CE.

Los estudios u otros instrumentos de preparación no tienen efectos jurídicos ni vinculación para las instituciones o los ciudadanos. Son simples disposiciones organizativas, de programación y de preparación de futuras resoluciones que podrán o no adoptarse.

La parte actora considera inconstitucional “atribuirse funciones de planificación y de promoción legislativa en materias que exceden de su competencia”. Si un gobierno autonómico quiere solicitar una delegación de competencias del artículo 150 CE o emprender una reforma constitucional, es obvio que tendrá que realizar estudios, prospectivas o preparativos.

Los mandatos del Parlamento al Gobierno de la Generalidad de emprender proyectos, catálogos, o de crear órganos, son medidas que no prejuzgan por qué vía se puede llegar a producir una modificación del bloque de la constitucionalidad. Es decir, se sitúan en un estadio anterior, de actuaciones preparatorias y previas, que no prejuzga si al final se solicitará una delegación de competencias o una reforma constitucional.

Las alternativas al vigente ordenamiento jurídico no sólo deben existir en el plano de la hipótesis, sino también en el plano del estudio, la prospectiva o el proyecto. Si no se pudiera realizar actividades de proyección o intención en materias que no son competencia autonómica se desvirtuaría el artículo 150 CE sobre la delegación y transferencia de competencias estatales a las comunidades autónomas y los artículos 167 y 168 CE referidos a la reforma constitucional. En caso contrario, la dirección política del Gobierno quedaría anulada. Pero, además, se falsearía el propio sentido evolutivo del estado social y democrático de derecho.

SEXTA. EXISTENCIA DE INTERPRETACIONES ACORDES A LA CONSTITUCIÓN DE LAS DISPOSICIONES ADICIONALES 22, 23, 24, 25 Y 26 DE LA LEY DEL PARLAMENTO DE CATALUÑA 3/2015, DE 11 DE MARZO, DE MEDIDAS FISCALES, FINANCIERAS Y ADMINISTRATIVAS

Las disposiciones adicionales recurridas contienen diferentes mandatos dirigidos al ejecutivo, con expresión de un plazo concreto de cumplimiento, a fin de que elabore diversos instrumentos de planificación en ámbitos sectoriales diversos y, en un caso, un anteproyecto de ley.

Las disposiciones adicionales recurridas no tienen la pretensión de innovar por sí mismas el ordenamiento jurídico. Como indica el Consejo de Garantías Estatutarias en el mencionado Dictamen 3/2015: “este tipo de mandatos dirigidos al Gobierno no constituyen verdaderas normas jurídicas que lo vinculen, ya que la facultad de iniciativa legislativa que el Consejo ejecutivo tiene atribuida estatutariamente (art. 62.1 EAC), mediante la figura del proyecto de ley, debe poder ser ejercida sin condicionamientos por parte de otras instituciones”. La redacción de las disposiciones adicionales recurridas, en tanto que mandatos del Parlamento que instan a determina actuación por parte del Gobierno de la Generalidad, no innovan el ordenamiento jurídico y tienen mitigada, sino excluida, la eficacia y vinculación jurídica a terceros.

Además, las actuaciones dirigidas a la preparación y confección, de esos planes, inventario y catálogo, en modo alguno exceden de las competencias de la Generalidad, puesto que son simplemente instrumentos preparatorios de futuras propuestas de cambios del ordenamiento vigente, ya sea a nivel constitucional como legal.

Esta parte procesal sostiene esta posición y la traslada a las diferentes disposiciones adicionales recurridas:

A) Disposición adicional 22

La disposición adicional vigésima segunda de la Ley recurrida, con la rúbrica “Plan director de la administración tributaria de Cataluña”, indica:

“El Gobierno, en el plazo de cinco meses a contar desde la entrada en vigor de la presente ley, debe aprobar un plan director de la Administración tributaria de Cataluña, que debe ejecutarse en un plazo de doce meses. Este plan debe constituir el instrumento de planificación estratégica de una administración tributaria preparada para una eventual asunción de nuevas funciones y competencias tributarias; debe determinar las adaptaciones organizativas, la estructura institucional, funcional y de personal, el régimen económico, de contratación y patrimonial de esta administración; debe tener en cuenta las soluciones tecnológicas, las necesidades de los sistemas de información y la colaboración social y con otras administraciones, y debe incluir la propuesta de normativa tributaria de Cataluña”.

El artículo 203.4 EAC indica que corresponde a la Generalidad “la gestión, recaudación, liquidación e inspección de los tributos estatales cedidos totalmente y dichas funciones, en la medida en que se atribuyan, respecto a los cedidos parcialmente [...]”. Es decir, la propia norma estatutaria ya prevé una posible atribución a la Generalidad de competencias sobre tributos parcialmente cedidos. Además, el artículo 204 EAC atribuye a la Agencia Tributaria de Cataluña la gestión, recaudación, liquidación e inspección de todos los tributos propios de la Generalidad, así como, por delegación del Estado, de los tributos que le haya cedido totalmente. La Agencia, que dispone de plena capacidad para el ejercicio de estas funciones, también en relación con los tributos locales, fue creada por la Ley 7/2007, del 17 de julio, de la Agencia Tributaria de Cataluña; desarrollada reglamentariamente por el Decreto 279/2007, de 24 de diciembre, e inició sus actividades el 1 de enero de 2008, con la aprobación de la Orden ECF/496/2007, de 21 de diciembre.

También es oportuno recordar que el precepto estatutario precitado fue declarado conforme a la Constitución por el Tribunal Constitucional, que determinó que la potestad autonómica de gestión tributaria no suscita ningún problema cuando se proyecta sobre los tributos propios de la Generalitat. De la misma manera, lo admite respecto de los tributos estatales que ya han sido cedidos o los que lo sean en su momento, por el hecho que el artículo 156.2 CE ya prevé que las comunidades autónomas puedan actuar como delegadas o colaboradoras del Estado en la gestión tributaria, de acuerdo con el Estatuto y las leyes (STC 31/2010, FJ 132).

Según la doctrina constitucional, y al amparo de los artículos 133.1 y 149.1.14 CE y de lo dispuesto en la LOFCA, el Estado es titular de las competencias normativas inherentes a todos sus tributos, si bien, con respecto a los tributos cedidos puede atribuirlos a las comunidades autónomas en los términos y con el alcance que determinen las leyes que regulen la cesión (art. 10 y 19 LOFCA y art. 45 Ley 22/2009). Consiguientemente, el régimen legal de los tributos cedidos es sustancialmente diferente en función de la figura tributaria de la que se trate (por todas, STC 161/2012, de 20 de septiembre, FJ 3). Ahora bien, hay que tener presente que, en la medida en que los ingresos provenientes de los tributos cedidos han ido adquiriendo una importancia primordial como fuente de recursos de las comunidades autónomas, la atribución de las correspondientes competencias normativas a las comunidades autónomas y la posibilidad de modular los correspondientes ingresos ha supuesto un cambio sustancial de su autonomía financiera (STC 204/2011, FJ 8).

La Ley 22/2009, de 18 de diciembre, por la que se regula el sistema de financiación de las Comunidades Autónomas de régimen común y Ciudades con Estatuto de Autonomía y se modifican determinadas normas tributarias, determina en qué supuestos las comunidades autónomas pueden asumir competencias normativas para la regulación de los procedimientos de gestión, recaudación, liquidación e inspección de los tributos susceptibles de cesión (art. 45 y ss.), posibilidad que la Generalidad ya ejerce con relación a diversos tributos, como el impuesto sobre sucesiones y donaciones o el impuesto sobre transmisiones patrimoniales y actos jurídicos documentados.

En la disposición adicional transcrita nos encontramos ante un mandato al Gobierno de la Generalidad para que elabore un instrumento de planificación estratégica, denominado “plan director”. La citada disposición adicional le indica unos contenidos, que cabe presumir mínimos.

Dicha disposición adicional considera que la atribución de nuevas funciones es “eventual”, como no podía ser de otra manera. El Estado puede delegar o transferir competencias siguiendo las previsiones del artículo 150 CE o se podría realizar directamente una reforma de la Constitución. Incluso se podría simplemente ampliar la capacidad normativa con relación a los tributos cedidos a través de las oportunas reformas legales.

La parte actora sostiene que “la competencia normativa de la Comunidad Autónoma no puede ir más allá de lo que el marco jurídico establece”. Esta parte procesal no logra observar cómo se puede desprender de la disposición adicional 22 una competencia normativa o un procedimiento que contravenga el marco jurídico.

La parte actora, en base a argumentos políticos, afirma que “no estamos hablando de un estudio para mejorar los servicios que presta la Generalidad ni de un

proyecto o de un estudio preparatorio de una eventual transferencia de competencias al amparo del artículo 150.2 CE”. Efectivamente estamos ante un plan director que es previo a la activación de alguno de los instrumentos citados por la parte actora.

Por último, cabe constatar que en la disposición adicional 22 no se usa la terminología “tributos soportados en Cataluña”, que constaba en el redactado original de la enmienda 426 y que el Consejo de Garantías Estatutarias consideró contraria a los artículos 133.1, 149.1.14 y 157.3 CE y que no encontraba amparo en el artículo 203 EAC ya que dicha expresión no distinguía entre los tributos propios de la Generalidad y los tributos no propios, sobre los que el Estado establece el alcance y las condiciones de la cesión.

En consecuencia, cabe derivar la plena constitucionalidad de la disposición adicional vigésima segunda de la Ley recurrida por contener un simple mandato al Gobierno de la Generalidad que no introduce cambios en el ordenamiento jurídico y por declarar que la asunción de nuevas funciones es una eventualidad.

B) Disposición adicional 23

La disposición adicional vigésima tercera, con la rúbrica “Inventario del patrimonio de las administraciones públicas de Cataluña”, establece que:

“El Gobierno, en el plazo de seis meses a contar desde la entrada en vigor de la presente ley, debe elaborar un inventario del patrimonio, activos y pasivos de las administraciones públicas de Cataluña y su valoración.”

El artículo 132.1 CE establece que la ley debe regular el régimen jurídico de los bienes de dominio público y de los bienes comunales inspirándose en los principios de inalienabilidad, imprescriptibilidad e inembargabilidad, y también que debe regular la desafectación. A su vez, el artículo 215 EAC dispone que el patrimonio de la Generalitat está integrado por los bienes y derechos de los que es titular y por los que adquiera mediante cualquier título jurídico. Además, el artículo 159.1.a del mismo texto estatutario prevé que corresponde a la Generalitat, en materia de régimen jurídico y procedimiento de las administraciones públicas catalanas, «la competencia exclusiva en lo no afectado por el artículo 149.1.18 de la Constitución». Esta competencia incluye los medios necesarios para ejercer las funciones administrativas y, por lo tanto, el régimen jurídico de los bienes de dominio público y patrimoniales.

De acuerdo con la doctrina constitucional, el régimen patrimonial de los bienes públicos está constituido por la agregación del conjunto de facultades y prerrogativas que corresponden a las administraciones públicas para la defensa y conservación de sus bienes. En este sentido, la jurisprudencia ha establecido que es precisamente el título competencial del artículo 149.1.18 CE el que principalmente habilita al Estado para dictar la

normativa básica común a todas las administraciones públicas en esta materia (por todas, STC 94/2013, de 23 de abril, FJ 4), a la que las comunidades autónomas deberán ajustarse en el desarrollo legislativo relativo a la regulación de su propio patrimonio. Y esto anterior, tanto respecto a «las bases del régimen jurídico de las Administraciones públicas» a que hace referencia el mencionado precepto constitucional, como a la «legislación básica sobre contratos o concesiones administrativas» (STC 162/2009, de 29 de junio, FJ 4).

Por su parte, debemos dejar constancia de que la normativa reguladora del régimen jurídico del patrimonio público de la Generalidad se ha desarrollado mediante el Decreto legislativo 1/2002, de 24 de diciembre, por el que se aprueba el Texto refundido de la Ley de patrimonio de la Generalitat de Cataluña (TRLPG), y por el Decreto 323/1983, de 14 de julio, por el que se aprueba el Reglamento para la ejecución de la Ley 11/1981, de 7 de diciembre, del patrimonio de la Generalidad. Entre los bienes que constituyen el patrimonio de los entes públicos se encuentran los bienes de dominio público (o demaniales) y los bienes de dominio privado (o patrimoniales), sometidos a un diferente régimen jurídico.

En este contexto normativo, y a título ilustrativo, hay que señalar que, en la actualidad, la obligación de formar inventario de los bienes de las administraciones públicas está prevista, con carácter básico, en el artículo 32.1 de la precitada Ley 33/2003. Y que, en el ámbito de Cataluña se atribuye al Departamento de Economía y Finanzas respecto del patrimonio de la Generalidad, teniendo en cuenta que dicho inventario ha de comprender los bienes inmuebles de dominio público y patrimoniales, los bienes muebles y también los derechos sobre bienes inmuebles y muebles, los derechos inmateriales de la propiedad industrial e intelectual y los títulos valores, tanto si son de propiedad de la Generalitat como si son de propiedad de organismos autónomos o pertenecen a entes públicos o a empresas públicas participadas por aquella. En relaciones separadas también deben inventariarse los bienes y derechos sujetos a condicionamientos y las concesiones administrativas a favor de la Generalidad (art. 37 TRLPG).

La parte actora señala el “sentido equívoco” de la expresión “administraciones públicas de Cataluña” de la disposición adicional vigésimo tercera recurrida. El redactado original de la enmienda citaba a “las administraciones públicas con presencia actual en Cataluña o con implicación en Cataluña”. Por ello se puede afirmar que la actual redacción no incluye a la Administración del Estado o la administración de la Comisión Europea, ya que en ningún caso el inventario de patrimonio, activos y pasivos se puede hacer extensivo a las administraciones públicas del Estado o de la Unión Europea, y a otros organismos dependientes o vinculados a éstas, que radiquen en Cataluña.

De acuerdo con el actual marco constitucional y estatutario de distribución de competencias, el Gobierno de la Generalidad se encuentra habilitado para realizar el inventario de la propia Generalidad entendida como el conjunto de administraciones públicas «de» Cataluña y, por lo tanto, sobre todas aquellas administraciones incluidas en el artículo 2 EAC, y recogidas actualmente en el artículo 3 de la Ley 26/2010, de 3 de agosto, de régimen jurídico y de procedimiento de las administraciones públicas de Cataluña.

En concreto, dicho artículo 3 de la Ley 26/2010 indica que:

“Artículo 3 Ámbito de aplicación

La presente ley es de aplicación a las siguientes administraciones públicas de Cataluña:

- a) La Administración de la Generalidad.*
- b) Las entidades que integran la Administración local.*
- c) La Administración propia de Arán.*
- d) Los organismos autónomos y entidades públicas dependientes o vinculados a cualquiera de las administraciones públicas catalanas cuando ejercen potestades administrativas.*
- e) Los consorcios en los que participan de forma mayoritaria las administraciones, organismos y entidades públicas incluidos en el presente artículo, así como las entidades públicas que dependen o están vinculadas a los consorcios, cuando ejercen potestades administrativas.*
- f) Las entidades creadas por ley del Parlamento no dependientes ni vinculadas a la Administración de la Generalidad cuando ejercen potestades administrativas.”*

La parte actora cuestiona la competencia de la Generalidad para inventariar los bienes de las entidades locales. No obstante, al amparo de los títulos de los artículos 159 (Régimen jurídico, procedimiento, contratación, expropiación y responsabilidad en las Administraciones públicas catalanas), 160 (régimen local) y 218.5 (tutela financiera de los entes locales) EAC y su conexión con el artículo 2 EAC, la Generalidad puede ejercer las opciones normativas que considere oportunas sobre el régimen jurídico de todas las instituciones y administraciones que la componen como sistema institucional, incluidos también los entes locales. El Estatuto de Autonomía de Cataluña define a la Generalidad como «el sistema institucional en que se organiza políticamente el autogobierno de Cataluña» (art. 2). Así, la Generalidad no engloba solo a las instituciones autonómicas de ámbito territorial catalán, sino también al resto de instituciones y órganos públicos presentes en Cataluña que derivan bien de la autonomía local reconocida por la Constitución (los municipios y las veguerías, estas últimas de nueva creación, cuyos órganos de gobierno se prevé que lleguen a sustituir a las diputaciones provinciales) o bien del mismo

Estatuto (comarcas). Esta circunstancia, introducida con el Estatuto de 2006, entronca con la propia jurisprudencia constitucional, que ha reconocido los elementos históricos de la organización territorial y del régimen local en Cataluña (SSTC 214/1989, de 21 de diciembre, y 109/1998, de 21 de mayo).

Así, en el ejercicio de las funciones de tutela financiera corresponde a la Generalidad de Cataluña, mediante la Dirección general de Política Financiera, Seguros y Tesoro, conocer la situación patrimonial de los ayuntamientos y, por lo tanto, su inventario de bienes, su pasivo y su activo.

Por lo tanto, a la vista de los anteriores argumentos, se puede sostener la plena constitucionalidad de la disposición adicional vigésima tercera de la Ley del Parlamento de Cataluña 3/2015 puesto que circunscribe su ámbito a los inventarios que el Gobierno catalán puede realizar, según la normativa legal vigente, de los entes y administraciones públicas encuadradas dentro del concepto de “Generalidad”.

C) Disposición adicional 24

La disposición adicional vigésima cuarta, titulada “Catálogo de infraestructuras estratégicas”, establece que:

“El Gobierno, en un plazo de nueve meses a contar desde la entrada en vigor de la presente ley, debe elaborar el catálogo de infraestructuras estratégicas de Cataluña y poner en funcionamiento una comisión interdepartamental que desarrolle las medidas oportunas para garantizar la continuidad del servicio y el funcionamiento de las infraestructuras estratégicas de Cataluña.”

De acuerdo con la Directiva 2008/114/CE del Consejo, de 8 de diciembre de 2008, sobre la identificación y designación de infraestructuras críticas europeas y la evaluación de la necesidad de mejorar la protección, son infraestructuras críticas «el elemento, sistema o parte de este situado en los Estados miembros que es esencial para el mantenimiento de funciones sociales vitales, la salud, la integridad física, la seguridad y el bienestar social y económico de la población y cuya perturbación o destrucción afectaría gravemente a un Estado miembro al no poder mantener esas funciones». De acuerdo con este criterio, tienen la consideración de infraestructuras críticas europeas (ICE) aquellas cuya perturbación o destrucción afectaría gravemente a dos o más estados miembros (art. 2).

Resulta claro que la materia en la que se encuadra la disposición adicional 24 se inserta en el título competencial de la seguridad pública. Como es bien sabido, desde sus inicios, la doctrina constitucional lo ha caracterizado como competencia exclusiva del Estado, ex artículo 149.1.29 CE, consistente en aquella serie de actividades dirigidas a la protección de las personas y los bienes con la finalidad de garantizar la tranquilidad y el orden ciudadanos, principalmente, mediante

la actividad policial propiamente dicha, así como otras de naturaleza administrativa inherentes a aquellas actividades (véase, por todas, recogiendo doctrina anterior, STC 86/2014, de 29 de mayo, FJ 4).

No obstante este carácter exclusivo, la norma fundamental prevé, en el mismo precepto, la asunción de competencias en la materia por parte de las comunidades autónomas que se doten en sus respectivos estatutos de cuerpos policiales propios, en el marco establecido por una ley orgánica, integrante del bloque de la constitucionalidad, como es la Ley orgánica 2/1986, de 13 de marzo, de fuerzas y cuerpos de seguridad.

El artículo 164 EAC reconoce a la Generalidad, en materia de seguridad pública, de acuerdo con lo que dispone la legislación estatal «a) La planificación y la regulación del sistema de seguridad pública de Cataluña y la ordenación de las policías locales», o sea que la Generalidad dispone de un ámbito normativo autónomo que trasciende el ámbito organizativo estricto, con respecto a la posibilidad de establecer un sistema de seguridad propio y a la habilitación para el ejercicio de determinadas funciones que posibiliten la prestación de estos servicios.

Por otra parte, hay que tener presente que la propia jurisprudencia del Tribunal Constitucional ha delimitado el alcance de las competencias autonómicas sobre la base de dos criterios: primero, que el ámbito competencial correspondiente a la creación de las policías autonómicas no solo tiene un carácter orgánico sino también funcional, de modo que comprende la potestad normativa de organizar a la policía autonómica para el ejercicio de las funciones que le son atribuidas por el Estatuto y la legislación en seguridad pública; y segundo, que determinadas facultades administrativas complementarias de la seguridad ciudadana no son susceptibles de ser segregadas de las tareas propias de las fuerzas y cuerpos de seguridad, por su incidencia en la prevención e investigación de hechos delictivos y el mantenimiento del orden ciudadano (SSTC 104/1989, de 8 de junio, FJ 4; 154/2005, de 9 de junio, FJ 5 a 8, y la ya citada 86/2014, de 29 de mayo, FJ 4).

Tras exponer el canon correspondiente, y reanudando el contexto normativo en el que se inserta la disposición adicional vigésima cuarta, es preciso indicar que la Directiva precitada ha sido transpuesta por el Estado mediante la Ley 8/2011, de 28 de abril, por la que se establecen medidas para la protección de las infraestructuras críticas, y que ha sido desarrollada, entre otros, por el Real decreto 704/2011, de 20 de mayo, que aprueba el Reglamento de protección de tales infraestructuras.

La mencionada Ley 8/2011 define las infraestructuras críticas de forma análoga a como lo hace la Directiva 2008/114/CE del Consejo, si bien las distingue de otra categoría más amplia, que son las estratégicas. Según esto, entiende que son infraestructuras estratégicas las

que consisten en «las instalaciones, redes, sistemas y equipos físicos y de tecnología de la información sobre las que descansa el funcionamiento de los servicios esenciales» (art. 2.d). Y que son «críticas» cuando su funcionamiento «es indispensable y no permite soluciones alternativas, por lo que su perturbación o destrucción tendría un grave impacto sobre los servicios esenciales» (art. 2.e). Por lo tanto, califica las últimas, por así decirlo, como las más cruciales para el buen funcionamiento de los servicios esenciales para los ciudadanos. En lo que aquí interesa, el preámbulo señala que la norma diseña el sistema organizativo de protección que debe asegurar «una eficaz coordinación de las Administraciones Públicas y de las entidades y organismos gestores o propietarios de infraestructuras que presten servicios esenciales para la sociedad, con el fin de lograr una mejor seguridad para aquellas». Además, es necesario remarcar que la Ley 8/2011 se ampara inequívocamente en el artículo 149.1.29 CE, y que no tiene incidencia en el ámbito de la protección civil, ya que dispone que lo que prevé se ha de entender «sin perjuicio de lo que establezca la normativa autonómica en materia de protección civil, de acuerdo con las competencias correspondientes a cada territorio en virtud de lo dispuesto en los correspondientes estatutos de autonomía» (disposiciones finales primera y segunda).

En la disposición adicional vigésima cuarta se encomiendan dos encargos al Gobierno de la Generalidad: el primero, la elaboración en el plazo de doce meses del «catálogo de infraestructuras estratégicas de Cataluña», y el segundo, la puesta en funcionamiento de una comisión interdepartamental, que desarrolle las medidas oportunas para garantizar la continuidad del servicio y el funcionamiento de estas infraestructuras.

Por lo que ahora interesa, y a diferencia de la primera parte de la enmienda 428 que fue suprimida durante la tramitación parlamentaria, la disposición adicional 24 no encarga al Gobierno de la Generalidad la elaboración de una regulación legal sino que pretende que haga un catálogo, actuación esta que tiene naturaleza eminentemente instrumental y ejecutiva. Por este motivo, a pesar de que el Estado es titular de la competencia exclusiva sobre seguridad pública ex artículo 149.1.29 CE y que puede adoptar su propio catálogo en los términos previstos normativamente, se puede estimar que, respetando los parámetros que establece la normativa estatal para la categorización de estas infraestructuras, y observando la debida colaboración que se requiere en este ámbito, el Gobierno de la Generalidad podría elaborar, en caso de que lo considerara conveniente, un catálogo con las infraestructuras estratégicas de su territorio. Sería extraño, por ejemplo, que el Gobierno de la Generalidad no tuviera listadas las centrales nucleares presentes en Cataluña.

De la misma manera, al amparo de sus competencias funcionales y organizativas en materia de cuerpos de

seguridad y policía (art. 164 y, además, art. 71.6 y 150 EAC), la Generalidad también podría crear, si lo considerara oportuno, la comisión interdepartamental a la que hace referencia la disposición adicional 24, que se coordinara con otras actuaciones, como las de protección civil o urgencias sanitarias, y colaborara con las funciones de los otros cuerpos policiales del Estado y de Cataluña, en sus ámbitos competenciales respectivos. En todo caso, el ejercicio de esta facultad debería estar apoyado en un marco de acuerdo con el Estado que previera los mecanismos de colaboración y de inserción de la actuación de la Generalitat en el seno de sistema que prefiguran la Directiva europea y la Ley estatal.

Es decir, es posible realizar una interpretación de la disposición adicional 24 de la Ley recurrida conforme a la Constitución puesto que las medidas oportunas a las que hace referencia pueden ser el establecimiento de procedimientos de cooperación o coordinación con el Estado.

D) Disposición adicional 25

La disposición adicional vigésima quinta, cuyo título es “Creación de la Agencia Catalana de la Protección Social”, establece que:

“1. El Gobierno, en el plazo de cinco meses a contar desde la entrada en vigor de la presente ley, debe elaborar un anteproyecto de ley de creación de la Agencia Catalana de la Protección Social.

2. La Agencia Catalana de la Protección Social debe asumir las competencias sobre las prestaciones de protección social propias o transferidas por el Estado que en el momento de entrada en vigor de la presente ley gestionan distintos departamentos del Gobierno, además de las prestaciones o mejoras que eventualmente se decida incorporar. La estructura de la Agencia debe prever una eventual asunción de las competencias que en el momento de entrada en vigor de esta ley ejerce la Administración del Estado.

3. El Gobierno, en el plazo de cinco meses a contar desde la entrada en vigor de la presente ley, debe aprobar un plan director de la protección social. Este plano debe constituir el instrumento de planificación estratégica del futuro modelo de gestión de las prestaciones sociales en Cataluña.”

En primer lugar, se debe señalar que una aproximación al contenido y a la finalidad de la regulación que se prevé permite deducir que esta sería dictada al amparo de dos títulos competenciales de la Generalidad diferentes: los servicios sociales (art. 166 EAC) y la seguridad social (art. 165 EAC). En efecto, a la Agencia Catalana de Protección Social le serían atribuidas genéricamente competencias sobre las «prestaciones de protección social», de manera que esta expresión incluiría tanto las que forman parte de los servicios sociales como las de la seguridad social.

El artículo 166 EAC prevé la competencia exclusiva de la Generalidad sobre «servicios sociales, voluntariado, menores y promoción de las familias», lo que incluye el conjunto de actividades y de programas dedicados a mejorar el bienestar de las personas y de los grupos, o también el de aquellas actividades de ayuda humana, técnica e incluso material, demandada por la población en situación de necesidad. Según la doctrina constitucional (STC 239/2002, de 11 de diciembre, FJ 5), la noción material «asistencia social» se inserta en el principio rector de la política social y económica regulado en el artículo 41 CE, si bien está claramente separada del concepto «seguridad social» (FJ 2). Es preciso subrayar que el carácter exclusivo de la competencia de la Generalidad en materia de servicios sociales deriva del doble hecho que la competencia no aparece mencionada, ni de forma colateral, en la lista del artículo 149.1 CE, y que se considera como competencia expresamente reservada a la asunción estatutaria por el artículo 148.1.20 CE, implica que el Estado no dispone de ningún título competencial explícito y directo que le habilite para intervenir en la materia. Así, la competencia corresponde, pues, a la Generalidad, de forma exclusiva y, por lo tanto, ejerce tanto la potestad legislativa plena como la potestad reglamentaria y la función ejecutiva, incluyendo la actividad de fomento y las actuaciones de naturaleza organizativa, inspectora y sancionadora que traiga aparejadas.

Con respecto a la competencia de «seguridad social», prevista en los artículos 165 EAC y 149.1.17 CE, el artículo 165 EAC dispone que corresponde a la Generalidad en materia de seguridad social, «respetando los principios de unidad económico-patrimonial y solidaridad financiera de la Seguridad Social, la competencia compartida, que incluye: a) El desarrollo y la ejecución de la legislación estatal, excepto las normas que configuran el régimen económico. b) La gestión del régimen económico de la Seguridad Social [...]». Además de que, por lo que ahora interesa, el apartado 2 prevé que la Generalidad «podrá organizar y administrar, a tales fines y dentro de su territorio, todos los servicios relacionados con las materias antes expuestas, y ejercerá la tutela de las instituciones, entidades y fundaciones en materia de sanidad y seguridad social, reservándose al Estado la alta inspección». La jurisprudencia constitucional ha tenido ocasión de delimitar este ámbito de compartición precisando que corresponde al Estado la competencia sobre la legislación básica de las materias que integran la seguridad social, con el objetivo de garantizar un régimen único y uniforme en el conjunto del territorio estatal (STC 124/1989, de 7 de julio, FJ 3), reservando a las comunidades autónomas su desarrollo, la potestad reglamentaria y la función ejecutiva.

La Agencia Catalana de la Protección Social prevista en la disposición adicional 25 asumiría un haz de competencias, en dos momentos temporales: de forma inmediata, las que gestionan actualmente los diversos

departamentos del Gobierno catalán, incluyendo las prestaciones de protección social, ya sean las propias o las que han sido transferidas por el Estado, como también las prestaciones o mejoras que, eventualmente, decida incorporar la Generalitat, al amparo de sus competencias estatutarias ex artículos 165 y 166 EAC. Y, eventualmente, las demás competencias que, por el hecho de ser de titularidad estatal, como reconoce explícitamente la disposición adicional 25, requieren que se lleve a cabo previamente el correspondiente proceso de transferencia. En este sentido, podría resultar adecuada la aplicación del artículo 150.2 CE, que prevé la posibilidad de que el Estado transfiera, mediante ley orgánica, «facultades correspondientes a una materia de titularidad estatal que por su naturaleza sean susceptibles de transferencia».

Actualmente diversos departamentos del Gobierno de la Generalidad son los encargados de prestaciones sociales: el Departamento de Empresa y Ocupación gestiona la renta mínima de inserción (RMI, popularmente conocido como PIRMI), las becas comedor las ejecuta el Departamento de Enseñanza, al igual que el transporte escolar, el Departamento de Territorio y Sostenibilidad gestiona las ayudas al alquiler social y sobre situaciones de desahucios a través de la Agencia de la Vivienda de Cataluña, y finalmente el Departamento de Bienestar Social y Familia tiene encomendadas el grueso de prestaciones sociales asistenciales, así como la gestión de las pensiones no contributivas por jubilación y la pensión no contributiva por invalidez por cuenta del Estado.

La Generalidad tiene plena capacidad de concentrar las actuaciones relacionadas con prestaciones sociales en un solo organismo con el fin de ganar eficiencia y buscar la máxima racionalidad en la gestión de las ayudas. Es decir, nada se puede oponer al hecho de que, al amparo de sus competencias sustantivas (art. 165 y 166 EAC) y de organización y gestión de los servicios públicos (art. 71.6 y 150 EAC), se prevea la creación en el seno de la Generalidad de una entidad que actúe con personalidad jurídica propia, autonomía administrativa y económica y plena capacidad de obrar. El apartado 1 de la disposición adicional 25 es, entonces, un precepto que simplemente reconoce e incita la capacidad de autoorganización de la Generalidad en este ámbito.

En el caso que ahora nos ocupa, se trataría de gestionar de forma concentrada las distintas prestaciones de protección social, de acuerdo con las tendencias organizativas más recientes del sector público, combinando las diversas técnicas de derecho público y de derecho privado que ofrece el ordenamiento jurídico, en un sector que se caracteriza por una compleja trama organizativa del sistema de seguridad y servicios sociales.

El modelo de una agencia como instrumento de gestión es el que se está imponiendo en muchos ámbitos de la Administración, y es también el que el llama-

do ‘Pacto de Toledo’ recomendó hace ya bastante de tiempo que fuera el que adoptara también el Estado español. Incluso la disposición adicional séptima de la Ley 27/2011 empieza indicando que: “1. Se autoriza al Gobierno para la creación de la Agencia Estatal de la Administración de la Seguridad Social [...]”. Previsión que aún no se ha desarrollado. Más adelante, dicha disposición adicional incluye el siguiente precepto: “9. Lo dispuesto en esta disposición adicional, se entiende sin perjuicio de las competencias que correspondan a las Comunidades Autónomas en materia de Seguridad Social, conforme a sus respectivos Estatutos de Autonomía.”

La parte actora pone reparos con relación a las prestaciones de la seguridad social. Es preciso recordar que el artículo, 165.2 EAC faculta a la Generalidad para organizar y administrar, dentro de su territorio, todos los servicios relacionados con la seguridad social, además de ejercer la tutela de las instituciones, las entidades y las fundaciones en materia de sanidad y seguridad social, reservando al Estado la alta inspección, respetando los principios de unidad económica patrimonial y de solidaridad financiera de la seguridad social. De hecho, estas facultades ya han estado siendo ejercidas por el Instituto Catalán de Asistencia y Servicios Sociales (ICASS), creado el año 1983, con personalidad jurídica propia, como entidad gestora de las prestaciones de asistencia social y los servicios sociales de la seguridad social en todo el territorio de Cataluña, previstos entre otros en la Ley del Parlamento de Cataluña 12/2007, de 11 de octubre, de servicios sociales.

El apartado 2 *in fine* de la disposición adicional 25 establece que:

“La estructura de la Agencia debe prever una eventual asunción de las competencias que en el momento de entrada en vigor de esta ley ejerce la Administración del Estado”. El hecho de que el anteproyecto de ley al que hace referencia la disposición adicional vigésima quinta dote a la Agencia de una estructura suficiente para hacerse cargo de esta eventualidad no permite llegar a una conclusión de inconstitucionalidad ni de antiestatutaria. En efecto, se puede entender que la futura ley de creación de la Agencia Catalana de Protección Social no se erige en la norma por la que la Generalidad asumirá directamente competencias correspondientes a una materia de titularidad estatal, ya que, como es bien sabido, esta posibilidad solo se puede operar a través de los correspondientes mecanismos de transferencia o delegación a las comunidades autónomas, mediante una ley orgánica ex artículo 150.2 CE.

Por ello, el encaje de esas previsiones en el marco de la Constitución española de 1978 se revela también por la referencia que en la disposición adicional 25 de la Ley 3/2015 se hace a la asunción por la Generalitat de Catalunya de competencias transferidas por el Estado,

puesto que como es notorio, el art. 150 de la Constitución al prever la atribución, transferencia o delegación de competencias y servicios estatales a una o más Comunidades autónomas, no ha excluido materia alguna de las reservadas al Estado por el art. 149 de la propia Constitución, de modo que ésta no impide que pudieran llevarse a cabo unos traspasos a la Generalitat de Catalunya de la competencias que actualmente ejerce el Estado en Cataluña con relación a la seguridad social.

E) Disposición adicional 26

La disposición adicional vigésima sexta lleva como título “Plan director relativo a los sectores de la energía, de las telecomunicaciones y los sistemas de información y del transporte ferroviario” y su contenido es el siguiente:

“El Gobierno, en el plazo de cinco meses a contar desde la entrada en vigor de la presente ley, debe presentar un plan director que plantee un modelo de políticas de competencia y de regulación de los sectores de la energía, de las telecomunicaciones y los sistemas de información y del transporte ferroviario, así como de un marco normativo que se inspire en las determinaciones del derecho de la Unión Europea”.

Con el fin de delimitar el reparto competencial entre el Estado y la Generalitat, es conveniente reanudar la cita de la relevante STC 208/1999, en la que el alto tribunal declaró que «la materia defensa de la competencia, como tal, no se halla atribuida expresamente al Estado por la Constitución. Por consiguiente, en la medida en que el conjunto de competencias atribuidas al Estado por la Constitución no lo impidan, podrá corresponder a las Comunidades Autónomas en virtud de sus propios Estatutos» (FJ 5, primer párrafo).

Con todo, seguidamente, en la misma resolución, el Tribunal reconoce la intervención del Estado en la materia a través del título competencial del artículo 149.1.13 CE, en la medida en que la defensa de la competencia es un elemento definitorio del mercado, de modo que «no solo la normación, sino todas las actividades ejecutivas que determinen la configuración real del mercado único de ámbito nacional habrán de atribuirse al Estado, al que corresponderán, por lo tanto, las actuaciones ejecutivas en relación con aquellas prácticas que puedan alterar la libre competencia en un ámbito supracomunitario o en el conjunto del mercado nacional, aunque tales actos ejecutivos hayan de realizarse en el territorio de cualquiera de las Comunidades Autónomas [...]. A lo que hay que añadir que [...] al Estado [...] le corresponde articular los mecanismos de coordinación que estime necesarios» (FJ 6).

En consecuencia, en opinión del Tribunal, corresponderá a las comunidades autónomas la competencia ejecutiva de las actuaciones que deban realizarse en su territorio y que no afecten al ámbito supracomunitario

o al conjunto del mercado estatal, aunque se realicen en el territorio de la comunidad autónoma (FJ 6).

Precisamente, en ausencia de un título competencial conferido constitucionalmente al Estado, y en consonancia con el pronunciamiento del Tribunal Constitucional ahora mismo mencionado, la Ley 1/2002, de 21 de febrero, de coordinación de las competencias del Estado y las comunidades autónomas en materia de defensa de la competencia, introdujo determinados puntos de conexión para que las comunidades autónomas que así lo hubieran previsto en los respectivos estatutos pudieran ejercer sus competencias ejecutivas.

Por su parte, el artículo 154 del Estatuto de 2006 incorporó un título competencial autónomo («Promoción y defensa de la competencia»), y atribuyó específicamente a la Generalidad la competencia exclusiva en materia de promoción de la competencia y la competencia ejecutiva en materia de defensa de la competencia en el ejercicio de las actividades económicas que alteren o puedan alterar la libre competencia del mercado en el ámbito territorial de Cataluña, y la competencia exclusiva sobre el establecimiento y la regulación del organismo independiente que debe ejercer estas competencias.

La disposición adicional 26 no se puede considerar inconstitucional, pues no se cuestionan las competencias estatales en materia de regulación de los servicios de red, otorgadas a partir de la Ley 3/2013, de 4 de junio, de creación de la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (CNMC). Cabe recordar que la Ley 3/2013, de 4 de junio, de creación de la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia, agrupó en este ente de nueva creación las funciones relativas al funcionamiento correcto de los mercados y de los sectores supervisados hasta aquel momento por la Comisión Nacional de Energía, la Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones, la Comisión Nacional de la Competencia, el Comité de Regulación Ferroviaria, la Comisión Nacional del Sector Postal, la Comisión de Regulación Económica Aeroportuaria y el Consejo Estatal de Medios Audiovisuales.

La disposición adicional vigésima sexta simplemente insta al Gobierno de la Generalidad a la elaboración de un plan director donde se plantee un modelo de políticas de competencia y de regulación, todo desde un punto de vista teórico y sin ninguna modificación normativa o nueva legislación que lo permita poner en práctica.

La parte actora basa sus argumentos en el Dictamen 3/2015 del Consejo de Garantías Estatutarias que dictaminó sobre la enmienda 431, que tenía un tenor literal muy diferente de lo que después acabó siendo la disposición adicional 26. La enmienda 431 planteaba una asunción por parte de la Autoridad Catalana de la Competencia (ACCO) de competencias no reconocidas en el artículo 154 EAC (Promoción y defensa de

la competencia) a partir de la modificación de la Ley 1/2009, de 12 de febrero, de la Autoridad Catalana de la Competencia. En cambio la redacción de la disposición adicional 26 no se puede asociar a ninguna modificación de normativa o nueva legislación para adaptar las competencias vinculadas a la regulación de los servicios de red.

La parte actora también basa sus argumentos en la STC 108/2014, en la cual se destaca la competencia exclusiva, y también las actuaciones ejecutivas, del Estado en materia de libre competencia y de prácticas anticompetitivas que puedan alterar esta libre competencia. No se comprende el porqué de esta cita, pues es evidente que la CNMC, y anteriormente la Comisión Nacional de la Competencia, y los otros órganos reguladores han ido aplicando taxativamente estas competencias sin ningún tipo de impedimento u obstrucción por parte de las autoridades catalanas, y no parece que la redacción de la disposición adicional 26 pudiera limitar esta competencia en ningún sentido.

Adicionalmente, hay que recordar que en virtud del Estatuto de Autonomía de Cataluña, la Generalidad cuenta con competencias en el ámbito de energía y minas (art. 133), infraestructuras del transporte y de las comunicaciones (art. 140), medios de comunicación social y servicios de contenido audiovisual (art. 146), planificación, ordenación y promoción de la actividad económica (art. 152), transportes (art. 169), así como la capacidad autoorganizativa en virtud del artículo 71 EAC.

En consecuencia, la disposición adicional 26 es acorde al marco constitucional porque simplemente contiene un mandato al Gobierno de la Generalidad de establecer un modelo de políticas de competencia, sin pretender otorgar más competencias a la Generalidad o a sus órganos, o innovar o modificar el ordenamiento jurídico.

Por todo lo anterior, al Tribunal Constitucional,

SOLICITAN que teniendo por presentado el presente escrito en tiempo y forma, y los documentos que lo acompañan, se sirva admitirlo, tenga por personado al Parlamento de Cataluña en el recurso de inconstitucionalidad núm. 3493-2015 y por formuladas las anteriores alegaciones y, en sus méritos, dicte sentencia en la que declare la plena constitucionalidad de los artículos 69, 95 y las disposiciones adicionales 22, 23, 24, 25 y 26 de la Ley del Parlamento de Cataluña 3/2015, de 11 de marzo, de medidas fiscales, financieras y administrativas.

Barcelona para Madrid, a 23 de julio de 2015

Fernando Domínguez García	Anna Casas i Gregorio
Letrado del Parlamento de Cataluña	Letrada del Parlamento de Cataluña

4.90. RÈGIM INTERIOR

4.90.05. PRESSUPOST DEL PARLAMENT

— Compliment del pressupost de despeses del
Parlament de Catalunya en data del 30 de
juny de 2015

Tram. 237-00001/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió 58, 22.07.2015, DSPC-P 118

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 22 de juliol de 2015, ha examinat el compliment del pressupost de despeses del Parlament de Catalunya en data del 30 de juny de 2015 que ha presentat la Mesa Ampliada i, d'acord amb l'article 29.3.h del Reglament del Parlament, ha aprovat el dit compliment (tram. 237-00001/10).

Palau del Parlament, 22 de juliol de 2015

El secretari primer
Pere Navarro Morera

La presidenta
Núria de Gispert i Català

Parlament de Catalunya

Informe sobre el compliment del pressupost de despeses. Període 01.01.2015 a 30.06.2015. Estat d'execució

Cap.	Article	Pressupost definitiu	Autoritzacions	Pressupost disponible	Disposicions	Obligacions reconegudes
1	10	6.707.649,10	3.432.213,93	3.275.435,17	3.432.213,93	3.432.213,93
	11	744.670,03	382.377,73	362.292,30	382.377,73	382.377,73
	12	12.514.206,67	6.602.459,25	5.911.747,42	6.602.459,25	6.602.459,25
	13	68.847,15	34.371,40	34.475,75	34.371,40	34.371,40
	15	70.000,00	3.785,07	66.214,93	3.785,07	3.785,07
	16	4.444.325,00	1.972.189,11	2.472.135,89	1.972.189,11	1.972.189,11
	17	1.109.840,22	231.628,45	878.211,77	231.628,45	231.628,45
	Resultat	25.659.538,17	12.659.024,94	13.000.513,23	12.659.024,94	12.659.024,94
2	20	654.240,98	186.485,45	467.755,53	166.485,45	96.537,39
	21	874.761,03	671.083,30	203.677,73	609.701,86	333.249,70
	22	3.847.757,76	2.242.403,98	1.605.353,78	1.894.704,26	1.096.709,05
	23	5.664.534,42	2.916.047,60	2.748.486,82	2.916.047,60	2.916.047,60
	24	917.099,58	733.693,86	183.405,72	357.693,86	357.693,86
	Resultat	11.958.393,77	6.749.714,19	5.208.679,58	5.944.633,03	4.800.237,60
4	48	16.122.898,79	7.783.250,00	8.339.648,79	7.783.250,00	7.783.250,00
	Resultat	16.122.898,79	7.783.250,00	8.339.648,79	7.783.250,00	7.783.250,00
6	61	665.905,80	432.282,44	233.623,36	432.282,44	114.928,86
	62	456.953,20	450.287,34	6.665,86	12.569,84	12.569,84
	64	11.324,16	4.337,85	6.986,31	4.337,85	4.337,85
	65	344.491,47	35.107,44	309.384,03	35.107,44	35.107,44
	67	11.536,38	6.864,99	4.671,39	6.864,99	6.864,99
	Resultat	1.490.211,01	928.880,06	561.330,95	491.162,56	173.808,98
8	83	10.000,00	0,00	10.000,00	0,00	0,00
	Resultat	10.000,00	0,00	10.000,00	0,00	0,00
Resultat		55.241.041,74	28.120.869,19	27.120.172,55	26.878.070,53	25.416.321,52